Έτος ΙΑ'

Τεῦχος 243ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς Ἑορτῆς τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ΠΑΥΛΟΥ ὑποβάλλουν εὐλαβῶς τὰς διαπύρους εὐχὰς αὐτῶν, ὑπὲρ ὑγείας καὶ μακροημερεύσεως ΑΥΤΟΥ καὶ δράττονται τῆς εὐκαιρίας νὰ διαδηλώσουν τὴν βαθυτάτην ἀφοσίωσίν των πρὸς τὸν λαοφιλῆ καὶ εὐσεβέστατον ΑΝΑΚΤΑ.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΣΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12—ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΑ'. | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1963 | ΤΕΥΧΟΣ 243ον

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΟΙ ΕΚ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΟΤΗΤΑ [1]

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

Ι. Περὶ τῆς νεαρᾶς ἡλικίας γενικῶς.

Ρίπτοντες ἐν ἀρχῇ ἓν ταχὺ βλέμμα ἐπὶ τῆς νεότητος διαπιστοῦμεν ὅτι ὁ νέος ἄνθρωπος δὲν συνιστᾷ ψυχοφυσικὴν μικρογραφίαν τοῦ ἐνηλίκου, διαφέρων τοῦ δευτέρου, οὐχὶ ἁπλῶς ποσοτικῶς, ἀλλὰ καὶ ποιοτικῶς.

Ἐν συνεχείᾳ διαπιστοῦμεν ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἀνηλίκου ἀπὸ τῆς ἐλεύσεώς του εἰς τὸν κόσμον μέχρι τῆς βιολογικῆς ὡριμότητος αὐτοῦ καὶ ἡ διαμόρφωσις τοῦ ἰδιαιτέρου ἀτομικοῦ του χαρακτῆρος καὶ τῆς ἰδιαιτέρας ἀτομικῆς προσωπικότητός του, δι' ἧς καθορίζεται καὶ ἐκφράζεται μεταξὺ τῶν ὁμοίων του, συντελεῖται βαθμιαίως καὶ κατὰ διαδεχομένους ἀλλήλους καὶ τελοῦντας ἐν ἀμοιβαίᾳ ἐξαρτήσει ψυχολογικοὺς σταθμοὺς καὶ κατ' ἐξελικτικὸν ρυθμὸν ἄλλοτε μὲν γοργόν, ἄλλοτε δὲ βραδὺν («Maurice Debesse. Οἱ Σταθμοὶ τῆς ἀγωγῆς. Μετάφρ. Λ. Χρ. Κουλᾶ. Ἀθῆναι. 1957»).

Ἕκαστος δ' ἐκ τῶν σταθμῶν τούτων κυριαρχεῖται ὑπὸ ὡρισμένων χαρακτηριστικῶν σημείων, τὰ ὁποῖα συνιστῶσιν οὕτως εἰπεῖν τὴν εἰδοποιὸν διαφοράν.

Κατὰ ταῦτα: α) Ἡ βρεφικὴ ἢ ἡ νηπιακὴ φάσις, ἐξικνουμένη μέχρι τοῦ 3ου περίπου ἔτους τῆς ἡλικίας, χαρακτηρίζεται ὡς στάδιον τῆς τροφοῦ, τῆς αἰσθητικοκινητικῆς δραστηριότητος καὶ τῶν γλωσσικῶν ἐνδιαφερόντων.

β) Ἡ ἑπομένη φάσις τῆς πρώτης παιδικῆς ἡλικίας, ἐξικνουμένη μέχρι τοῦ 7ου περίπου ἔτους, χαρακτηρίζεται ὡς στάδιον τῆς ἐντόνου κινητικότητος, τῆς περιέργου παρατηρήσεως τοῦ περιβάλλοντος, ὁπότε συγχέει ὁ παῖς τὸ πραγματικὸν μετὰ τοῦ φανταστικοῦ, τοῦ παιγνίου καὶ τῆς προσκτήσεως συνηθειῶν.

γ) Ἡ τρίτη φάσις εἶναι ἡ τῆς δευτέρας παιδικῆς ἡλικίας, ἐξικνουμένη μέχρι τοῦ 11ου περίπου ἔτους. Αὕτη χαρακτηρίζεται ὡς ἡ ἡλικία τοῦ μαθητοῦ («σχολικὴ παιδικὴ ἡλικία» ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν προηγουμένην, τὴν καλουμένην καὶ «προσχολικὴν παιδικὴν ἡλικίαν») καὶ εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν περίοδος τῆς μεταβάσεως ἀπὸ τοῦ παιγνίου εἰς τὴν ἐργασίαν. Εἶναι φάσις τῆς μνήμης καὶ τῆς εἰσόδου εἰς τὸ ἐννοιολογικὸν στάδιον καὶ εἰς τὴν λογικὴν σκέψιν.

δ) Ἡ ἑπομένη φάσις εἶναι ἡ τῆς προεφηβείας, ἐξικνουμένη μέχρι τοῦ

1. Διάλεξις δοθεῖσα εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς διοργανωθείσης ἑβδομάδος «Θέαμα καὶ Νεότης» (25/11/1962—2/12/1962).

14ου περίπου ἔτους τῆς ἡλικίας. Αὕτη χαρακτηρίζεται ὡς μεταβατικὴ καὶ ὡς καμπὴ μεταβάσεως ἀπὸ τῆς ψυχικῆς γαλήνης εἰς τὴν περίοδον τῶν πρώτων ἀνησυχιῶν, τῶν πρώτων ἐρωτηματικῶν καὶ τῆς πρώτης ψυχικῆς διαταράξεως.

ε) Ἡ ἐπακολουθοῦσα φάσις τῆς κυρίως ἐφηβείας ἢ τῆς ἥβης, ἐξικνουμένη μέχρι τοῦ 20οῦ περίπου ἔτους τῆς ἡλικίας, χαρακτηρίζεται ὡς στάδιον τῆς ἀναστατώσεως καὶ τῆς ψυχικῆς τρικυμίας. Εἶναι ἡ φάσις τῆς περιέργου ἀνακαλύψεως καὶ ἐρεύνης τοῦ ἐγώ. Εἶναι ἡ περίοδος τῆς ὀξείας συναισθηματικότητος, τῶν ἀποτόμων συναισθηματικῶν μεταπτώσεων, τῆς φαντασίας, τῶν ὀνειροπολήσεων καὶ τοῦ ρωμαντισμοῦ, ἡ περίοδος τῆς συναισθηματικῆς ἀγωνίας. Εἶναι ἡ φάσις τῆς μεγάλης πιέσεως τῆς γενετησίας ὁρμῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ φάσις τῶν τάσεων πρὸς ἰδεολογικὸν ἔρωτα, ὃν ὀξέως ὁ ἔφηβος διαχωρίζει ἀπὸ πάσης σαρκικῆς χροιᾶς. Εἶναι ἡ περίοδος τῆς ροπῆς πρὸς κατακρήμνισιν τῶν ἀξιῶν καὶ τῆς ροπῆς πρὸς ἐπιβολὴν τῆς ἰδίας ἀξίας, τάσεως πείσματος, ἀντιλογίας καὶ ἀντιδράσεως. Εἶναι ἡ ἐποχή, ἡ ὁποία συντροφεύεται ὑπὸ ροπῆς πρὸς ἐκδήλωσιν τῶν ἐνδομύχων ἀποκρύφων σκέψεων καὶ συναισθημάτων πρὸς στενοὺς φίλους ἢ ἐπὶ τοῦ χάρτου διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν «ἐφηβικῶν ἡμερολογίων». Κατὰ δὲ τὴν ἐγκληματολογικὴν ψυχολογίαν εἶναι ἡ φάσις τῆς φυσιολογικῆς ἀνωμαλίας καὶ τῆς φυσιολογικῆς ἐγκληματικότητος.

στ) Ἡ ἑπομένη εἶναι ἡ τελευταία φάσις τῆς μεταφηβικῆς ἡλικίας, ἡ ὁποία ἐξικνεῖται μέχρι τοῦ 25ου περίπου ἔτους. Εἶναι ἡ ὀλιγώτερον μελετηθεῖσα ὑπὸ τῆς ψυχολογίας, ἀλλὰ καὶ ἡ περισσότερον ἠθικῶς καὶ ψυχικῶς ἐπικίνδυνος περίοδος. Εἶναι ἡ φάσις, τὴν ὁποίαν ἐπρόσεξε κυρίως ἡ Ἐγκληματολογία, ἀφορμηθεῖσα ἀπὸ τῶν ἀποκαλυπτικῶν στοιχείων τῶν ἐγκληματολογικῶν στατιστικῶν, καὶ τὴν ὁποίαν ἐχαρακτήρισεν αὕτη ὡς περίοδον τῶν μεγάλων καὶ ἀλματωδῶν ψυχικῶν καὶ ἠθικῶν κινδύνων. Εἶναι φάσις μεταβατική, ἐντόνου καὶ γοργῆς ροῆς τῆς προσωπικότητος καὶ ἐντόνου καὶ γοργῆς ἀνόδου τῆς ἀνηθικότητος καὶ τῆς ἐγκληματικότητος.

Τοιαῦτα λοιπὸν εἶναι τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ ἑκάστου ψυχολογικοῦ σταθμοῦ.

Εἶναι ὅμως ἄξιον παρατηρήσεως ἀφ' ἑνὸς ὅτι βεβαίως τὰ ὅρια τῆς βιολογικῆς ἐνηλικιώσεως δὲν συμπίπτουσι μετὰ τῶν ὁρίων τῆς νομικῆς ἐνηλικιώσεως, ἀστικῆς, ἐμπορικῆς, οἰκογενειακῆς, ποινικῆς, κινηματογραφικῆς ἢ ἄλλης, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅτι τὰ μνημονευθέντα βιολογικὰ ὅρια σταθμῶν βαθμιαίας ἀναπτύξεως τοῦ ἀνηλίκου ἔχουσι σχετικὴν ἀξίαν, διαφέροντα κατὰ φυλήν, κατὰ φύλον (τοῦ γυναικείου φύλου ἀκολουθοῦντος ταχύτερον ρυθμόν) καὶ τέλος κατ' ἄτομον.

II. Περὶ τῆς βλαβερᾶς ἐπιρροῆς τοῦ κινηματογράφου γενικῶς.

1. Ἀφετηρία προσανατολισμοῦ τῆς ἐρεύνης.

Νῦν λοιπόν, ἀφοῦ προσεπαθήσαμεν νὰ προσδιορίσωμεν τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ σημεῖα ἑκάστου σταθμοῦ τῆς ἐκτυλίξεως τοῦ ἀναπτυσσομένου νέου ἀνθρώπου ὡς ἀφετηρίαν προσανατολισμοῦ, δυνάμεθα πλέον νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἐπιρροῆς τοῦ κινηματογράφου.

2. Περὶ τοῦ κινηματογράφου γενικῶς.

Ἂς ρίψωμεν ὅμως ἓν βλέμμα εἰς τὸν κινηματογράφον αὐτὸν καθ' ἑαυτόν.

Πρόκειται περὶ τῆς προβολῆς ἐπὶ τῆς ὀθόνης διαδοχικῶν φωτογραφικῶν εἰκόνων ἀναπαραστάσεως τῆς ἐν κινήσει ζωῆς.

Καὶ ἀμέσως ἔρχονται εἰς τὴν μνήμην παντὸς οἱ πατέρες τοῦ κινηματογράφου. Ἦτοι κατὰ πρῶτον λόγον ὁ ἀπὸ ταπεινοῦ πωλητοῦ ἐφημερίδων εἰς τὸν σιδηρόδρομον ἐξελιχθεὶς εἰς ἐκπληκτικὸν ἐφευρέτην Thomas Alva Edison (1847-1931) καὶ κατὰ δεύτερον λόγον οἱ ἀδελφοὶ Louis (1864-1948) καὶ Auguste (1862-1954) Lumière, Γάλλοι χημικοί. Καὶ τοιουτοτρόπως οἱ δεύτεροι, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἐργασίας τοῦ πρώτου, παρουσίασαν μίαν ἡμέραν τοῦ οὐχὶ λίαν ἀφ' ἡμῶν ἀπομεμακρυ-

σμένου ἔτους 1895 ἐνώπιον ἐκπλήκτων θεατῶν μίαν δειλὴν πρώτην κινηματογραφικὴν ταινίαν.

Ἔκτοτε δὲ ἀντικρύσαμεν συνεχεῖς ἁλματώδεις ἐπιτεύξεις καὶ μίαν ραγδαιοτάτην καὶ καταπληκτικὴν συνεχῆ τελειοποίησιν καὶ ἐξέλιξιν. Ἡ μεγαλοπρέπεια, ὁ πλοῦτος καὶ ἡ σπατάλη τῶν παραγομένων κινηματογραφικῶν ἔργων ἀπέβη ἐκπληκτική. «Ὁλόκληροι πόλεις τεχνηταὶ μὲ ἀπειρίαν ἐγκαταστάσεων διαφόρων συσκευῶν καὶ ὀργάνων ἔχουν ἱδρυθῆ ἀπὸ τὰς μεγάλας κινηματοκραφικὰς ἑταιρείας. Προσωπικὸν πολλάκις ὁ πληθυσμὸς ὁλοκλήρου πόλεως ἐπιστρατεύεται πρὸς ἀναπαράστασιν κινηματογραφικῶν ἔργων». («Ε.Ν. Λαμπαδαρίου. Ὁ Κινηματογράφος καὶ ἡ παιδικὴ ἡλικία. Ἀθῆναι καὶ Ἀλεξάνδρεια. 1928» σ. 4.).

Κατόπιν δὲ ταύτης ἐδημιουργήθη πλέον σαφῶς διὰ συνθέσεως εἰκόνος, ὁμιλίας, χρώματος καὶ μουσικῆς μία «κινηματογραφικὴ αἰσθητική», ἡ ὁποία ἐπεβλήθη ὡς «ἑβδόμη τέχνη».

3. Περὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ κινηματογράφου γενικῶς.

Πλὴν ὅμως ὁ κινηματογράφος, ὅστις ἐπενοήθη ἐν ἀρχῇ ὡς μέσον ψυχαγωγίας, διδασκαλίας καὶ καλλιτεχνικῆς ἐκφράσεως, ἀτυχῶς μεταβληθεὶς εἰς ἐμπόρευμα, ἐξετράπη, σὺν τῷ χρόνῳ πρὸς αἰσχρὰν κερδοσκοπίαν καὶ κατέστη πηγὴ κινδύνων ψυχικῆς, ἠθικῆς ἢ ἄλλης φύσεως καταρρεύσεως διὰ τοὺς θεατάς. Διότι ἀτυχῶς «τὰ μέσα του, ἡ φύσις του καὶ ἡ ἐξάπλωσίς του τὸν ἔχουν καταστήσει παντοδύναμον παράγοντα ὑπαγορεύσεως τῆς «συμπεριφορᾶς» εἰς δισεκατομμύρια ἀνθρώπων. Εἶναι ὁ μέγας ἐκπαιδευτής, ποὺ γίνεται ὅμως ὁλονὲν κακοηθέστερος». («Θεοφ. Παπακωνσταντίνου. Περιοδ. «Ἑλληνικὰ Θέματα, ἀριθ. 82, Δεκέμβριος 1962. Ἀθῆναι»). Ἀπετέλεσε κατὰ ταῦτα τελικῶς ὁ κινηματογράφος μίαν σύνθεσιν τέρψεως καὶ καταστροφῆς, μίαν σύνθεσιν φωτὸς καὶ σκότους, μέλιτος καὶ δηλητηρίου.

Πρὶν ἢ ὅμως χωρήσωμεν εἰς τὰ ἐπὶ μέρους, ἂς προβῶμεν εἰς ὡρισμένας γενικὰς ἀναγκαίας διαφωτιστικὰς διαπιστώσεις, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν περίεργον ταύτην ἐπιρροὴν τοῦ κινηματογράφου.

α') Περὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ κινηματογράφου ἐπὶ πάντα ἄνθρωπον.

Ἐσφαλμένως ἐν πρώτοις ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης ὑπολαμβάνεται ὅτι ὁ κινηματογράφος δύναται νὰ ἀσκήσῃ ἐπιβλαβῆ ἐπιρροὴν μόνον ἐπὶ τὴν κυρίως ἐφηβικὴν ἡλικίαν. Ἀλλὰ ἂς μὴ αὐταπατώμεθα, διότι ἡ πικρὰ ἀλήθεια, ὡς ἀπέδειξεν ἡ ἐγγυτέρα ἐγκληματολογικὴ ἔρευνα, εἶναι ὅτι ὀλεθρίαν ἐπίδρασιν ἀσκεῖ οὗτος ὡσαύτως τόσον ἐπὶ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, ὅσον ἀφ' ἑτέρου καὶ ἐπὶ τὴν μετεφηβικήν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνηλίκους. Εἰς πᾶσαν λοιπὸν περίοδον τῆς ἡλικίας του διατρέχει κινδύνους ἀπὸ τὸ βρωμερὸν θέαμα, ὁ ἄνθρωπος, πλὴν ἁπλῶς ἡ ζημία αὕτη ποικίλλει ποιοτικῶς καὶ ποσοτικῶς ἀναλόγως πρὸς τὴν περίοδον τῆς ἡλικίας ἑκάστου, ἀλλὰ βεβαίως καὶ ἀναλόγως καὶ πρὸς ἄλλους παράγοντας, ὡς μορφώσεως κ.τ.λ.

β') Περὶ τῆς συρροῆς ἐν τῇ ζωῇ μετὰ τοῦ κινηματογράφου καὶ ἄλλων ἐγκληματογόνων παραγόντων.

Κατὰ δεύτερον λόγον ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν καὶ ὅτι κατὰ κανόνα, ἐν τῇ ζωῇ δὲν ὠθεῖ εἰς τὸν κατήφορον ἓν ἄτομον μόνον ὁ κακὸς κινηματογράφος αὐτὸς καθ' ἑαυτόν, ἀλλ' ὅτι συρρέουσι παρ' αὐτῷ καὶ πλεῖστοι ἄλλοι, ἐμφανεῖς ἢ λανθάνοντες, ἐγκληματογόνοι ἐρεθισμοί. Ἀΐφνης εἶναι δυνατὸν τὸ καταρρέον ἄτομον νὰ ἔχῃ ἐπικινδύνους προδιαθέσεις, νὰ ἀνήκῃ καὶ εἰς μίαν διαλελυμένην οἰκογένειαν, νὰ εἶναι ἐξώγαμον ἢ ἔκθετον, νὰ ὑπέστη τὴν ἐπίδρασιν καὶ τοῦ σαθροῦ ἐντύπου, τοῦ τυχηροῦ παιγνίου, τοῦ οἰνοπνεύματος, τοῦ ὑπόπτου χοροδιδασκαλείου, τῆς οἰκονομικῆς πιέσεως κ.ο.κ.

Ἡ θετικὴ δὲ παρατήρησις ἀποδεικνύει ὅτι οἱ συρρέοντες οὗτοι ἐπικίνδυνοι ἐρεθισμοὶ ἀπαρτίζουν ἐγκληματογόνους δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι εἰς μίαν δεδομένην στιγμὴν ἐπικρατοῦσι παρὰ τῇ ἀνθρωπίνῃ προσωπικότητι, προωθοῦντες τοιουτοτρόπως τελικῶς κατὰ τρόπον σύνθετον πρὸς τὴν ἐγκληματικὴν δρᾶσιν.

Μετὰ δὲ τὴν πρώτην παρεκτροπήν, ἐὰν δὲν γίνῃ ἔγκαιρος ἐπέμβασις, ἀνακύπτει νέος φοβερὸς κίνδυνος, ἤτοι ὁ φόβος τῶν πιθανῶν ἐπαναλήψεων, ὁπότε τὸ ἄτομον διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς αὐτοματοποιήσεως θὰ κινδυνεύσῃ νὰ ἐξελιχθῇ βαθμιαίως εἰς τὸν καθ' ἕξιν καὶ κατ' ἐπάγγελμα διεφθαρμένον, ἤτοι ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ ἀτομικοῦ χαρακτῆρος θὰ κινδυνεύσῃ νὰ μεταβληθῇ εἰς ἀβελτίωτον ὑπότροπον. Συρροὴν δὲ δυσμενῶν παραγόντων ἀπαντῶμεν κατὰ κανόνα εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ὑποθέσεως, ἐρχομένης εἰς τὰ Δικαστήρια Ἀνηλίκων.

Τυχαίως λ.χ. ἀνασύρομεν καὶ ἁπλῶς χάριν παραστατικοῦ παραδείγματος ἀναφέρομεν τὴν ἀκόλουθον πρόσφατον περίπτωσιν (ἔκθεσις τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Δικαστηρίου Ἀνηλίκων Τριπόλεως Γεωργίου Μποτῆ):

«Ἡ ἀνήλικος Ε., ἐτῶν 12, εἶναι θετὸν τέκνον τῆς οἰκογενείας Μ. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Δήμου Τριπόλεως εὗρον τὴν Ε. εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Δημαρχίας. Πιθανὸν θὰ ὑπῆρξε κύημα παρανόμου ἔρωτος ἀγνώστου γυναικός. Ὁ Δῆμος παρέδωσε τὴν μικρὰν Ε. εἰς τὸ ζεῦγος Μ., τὸ ὁποῖον, ὡς ἀπεδείχθη, ἐστερεῖτο δυστυχῶς παντελῶς τῶν στοιχειωδῶν προσόντων διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ βρέφους.

Ἡ θετὴ μήτηρ, ἤδη ἡλικίας 52 ἐτῶν, ἀγράμματος καὶ ἀγενής, ἀνέκαθεν ἐπεδείκνυεν ἀδιαφορίαν διὰ τὸν σύζυγόν της καὶ τὸ θετὸν τέκνον της. Πολλάκις ἐξυλοκόπει τὸν σύζυγόν της, τὸν ἐξεδίωκεν ἐκ τῆς οἰκίας (καθ' ὅτι ἦτο προικῴα ἐπ' ὀνόματί της), ἀλλὰ καὶ τὸ σπουδαιότερον εἶχε καὶ ἔχει τάσιν πρὸς τὸν πότον. Πλειστάκις εἰσήρχετο μεθυσμένη εἰς τὴν οἰκίαν της ἐκστομίζουσα ἀκατονομάστους ὕβρεις καὶ βωμολοχοῦσα εἰς βάρος τοῦ τε συζύγου της καὶ τῆς θετῆς θυγατρός της Ε.

Ὁ πατήρ της, ἀσκῶν ἀνέκαθεν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ φορτοεκφορτωτοῦ, οὐδέποτε ἠδυνήθη νὰ ἐπιβάλῃ τάξιν εἰς τὴν οἰκογένειάν του. Ἡ ζωή του ὑπῆρξεν ἀκόλαστος. Συνανεστρέφετο πάντοτε πρόσωπα καὶ θαμῶνας χαμηλῆς ὑποστάθμης. Ἠσθένησεν ἐκ συφιλίδος καὶ ἤδη οὐδὲν ἐνδιαφέρον δεικνύει διὰ τὴν οἰκογένειάν του.

Ἡ μικρὰ Ε., ἐντὸς τοιούτου περιβάλλοντος ἀναπτυχθεῖσα, δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἐπίβλεψιν ἐκ μέρους τῶν θετῶν της γονέων. Μαθήτρια οὖσα τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ἐσύχναζεν εἰς τὸν κινηματογράφον καὶ πολλάκις παρηκολούθει μόνη τὸ ἔργον. Εἰς τὴν ΣΤ' τάξιν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, ἐπηρεασθεῖσα ἐκ τοῦ κινηματογράφου (ὡς ἡ ἰδία ὡμολόγησεν εἰς τὸν ἐπιμελητὴν ἀνηλίκων) καὶ κλέψασα χρήματα τοῦ πατρός της, ἔφυγε κρυφίως δι' Ἀθήνας. Ἐν Ἀθήναις παραπλανηθεῖσα τῇδε κἀκεῖσε συνελήφθη ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας Ἠθῶν καὶ ἀπεστάλη εἰς τοὺς οἰκείους της εἰς Τρίπολιν.

Περατώσασα τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον καὶ ἐργαζομένη εἰς ξενοδοχεῖον ὡς δῆθεν βοηθὸς καθαριστρίας, κατ' οὐσίαν ἐξεδίδετο, τῇ ἀνοχῇ τοῦ πατρός της, ἐφοίτα δὲ καθ' ἑκάστην ἑσπέραν εἰς τὸν κινηματογράφον. Παρακολουθήσας ὁ ἐπιμελητὴς τὴν ἐν γένει πολιτείαν τῆς ἀνηλίκου διεπίστωσεν, ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς μηνὸς δὲν ὑπῆρξεν ἡμέρα, καθ' ἣν δὲν μετέβη εἰς τὸν κινηματογράφον καὶ δὴ εἰς ἔργα ἀκατάλληλα. Μετὰ δὲ τὸ πέρας τοῦ κινηματογράφου συνανεστρέφετο μετὰ νεαρῶν, μεθ' ὧν συνδιεσκέδαζε πολλάκις μέχρι τῶν πρωινῶν ὡρῶν. Εἰς συστάσεις τοῦ ἐπιμελητοῦ ἀπήντησε: «Ἐγὼ δὲν κάνω χωρὶς κινηματογράφο. Ὅλα μπορεῖς νὰ μοῦ τὰ κόψῃς, τὸν κινηματογράφο ποτέ...».

Ἤδη ἡ ἀνήλικος (1962) εὑρίσκεται ὡς τρόφιμος τοῦ Ἀναμορφωτικοῦ Καταστήματος Θηλέων. Εἰς ἐπιστολήν της πρὸς τὸν πατέρα της ἔγραψε: «Μὲ κατέστρεψες ἐσὺ καὶ ἡ μάννα μου. Πιὸ πολὺ ἐσύ, γιατὶ μοῦ ἔδινες χρήματα γιὰ νὰ μὲ ξεφορτωθῇς, καὶ μὲ ἔστελνες στὸν κινηματογράφο...».

γ') Περὶ τῆς μεγαλυτέρας διεισδυτικῆς δυνάμεως τοῦ κινηματογράφου.

Πλὴν ὅμως ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς δέον νὰ τονίσωμεν ὅτι ὁ κινηματογράφος, ἀντιπαραβαλλόμενος πρὸς πάντα τὰ λοιπὰ θεάματα καὶ λοιπὰς ἀναλόγους ἀπολαύσεις, εἶναι ἀσυγκρίτως πλέον διεισδυτικὸς τούτων καὶ ἄρα πλέον ἐπιβλαβής. Ἡ ἐξ αὐτοῦ δὲ ζημία γίνεται ἐπὶ πλέον ἀνησυχητική, ἐὰν ἀναλογισθῇ τις ὅτι ὁ κινηματογράφος ἀποτελεῖ σήμερον τὴν πλέον προσιτήν, τὴν πλέον εὐθυνήν, τὸν πλέον διαδεδομένην λαϊκὴν τέχνην καὶ λαϊκὴν διασκέδασιν.

Ἡ μεγάλη δὲ διεισδυτικὴ δύναμις αὐτοῦ ἑρμηνεύεται, διότι ἡ εἰς μίαν σκοτεινὴν αἴθουσαν προβολὴ φωτεινῶν στροβιλιζομένων εἰκόνων καὶ μάλιστα ζωηρῶν χρωμάτων, καὶ δὴ ὑπὸ συνοδείαν ὁμιλιῶν, θορύβων καὶ ἐπιβλητικῆς, ἴσως καὶ ἐξάλλου μουσικῆς, διεγείρει ζωηρότερον τῶν ἄλλων ἀναλόγων ἐρεθισμῶν τὴν νευροψυχικὴν λειτουργίαν τοῦ θεατοῦ. Προκαλῶν δὲ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ κινηματογράφος ἐντονωτέρους καρδιακοὺς παλμοὺς προξενεῖ ὑπνωτιστικὴν γοητείαν, μαγευτικὰς συγκινήσεις, ἀφυπνίζει ἔνστικτα, διεγείρει αἰσθήματα, γεννᾷ ἴλιγγον καὶ δρῶν ἐν πολλοῖς ὑποσυνειδήτως ἐνορμᾷ καὶ διεισδύει βαθύτερον ἐντὸς τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς κυριαρχῶν ταύτης. ("Ορα σχετικῶς «Κ. Γ. Γαρδίκα. Ἐγκληματολογία. Τόμος Α'. Ἔκδ. δ'. Ἀθῆναι. 1959». σ. 332, Ἀδελφότητος Θεολόγων «ἡ Ζωή». Κινηματογράφος καὶ νεότης. Ἀθῆναι 1954». σ. 3). Κατ' αὐτὸν ὅμως τὸν τρόπον τὸ ἄτομον δέχεται διὰ τῶν τοιούτων τεχνασμάτων τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ ἤχου παρὰ τοῦ κινηματογράφου, ὁ ὁποῖος δὲν συζητεῖ, ἀλλὰ ἐπιβάλλει καὶ ὑποβάλλει ἰδέας διὰ πράξεων, λόγων καὶ εἰκόνων» («Θεοφ. Παπακωνσταντίνου. Περιοδ. «Ἑλληνικὰ Θέματα» ἀριθ. 82, Δεκεμβρίου 1962. Ἀθῆναι»), πλέον ἀκρίτως καὶ ἄνευ ἐλέγχου καὶ πλέον ἀδιστάκτως τὰς ὑποβαλλομένας ἐντυπώσεις, πολλῷ δὲ μᾶλλον ὁ ἀνώριμος, ὅστις ἐκ φύσεως εἶναι ἀφαντάστως ὑπόβλητος καὶ εὐεπηρέαστος.

III. Περὶ τῆς βλαβερᾶς ἐπιρροῆς τοῦ κινηματογράφου εἰδικῶς ἐπὶ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν.

1) Γενικῶς.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως.

Ἐρευνῶντες δὲ νῦν τὰ ἐπὶ μέρους, καὶ δὴ ἐν ἀναφορᾷ, πρὸς τὴν εἰδικὴν φθοροποιὸν ἐπιρροὴν τοῦ κινηματογράφου ἐπὶ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν, παρατηροῦμεν ὅτι ἡ ζημία δὲν εἶναι μόνον ἠθική, ἀλλ' εἶναι εὐρυτέρα καὶ ἀφορᾷ εἰς ποικίλας πτυχάς.

2) Βλάβη τῆς σωματικῆς ὑγείας.

Καὶ ἐν πρώτοις παρατηροῦμεν ὅτι ὁ κινηματογράφος ζημιοῖ τὴν σωματικὴν ὑγείαν, ἰδίως τῶν ἀνηλίκων, οἱ ὁποῖοι ὡς λεπτοφυεῖς καὶ τρυφεροὶ ὀργανισμοὶ εἶναι καὶ πλέον εὐπρόσβλητοι.

Παραδειγματικῶς ἀναφέρομεν τὴν βλάβην τῆς ὑγείας ἐκ τῆς ἐπὶ μακρὸν παραμονῆς ἐντὸς μεμολυσμένης ἀτμοσφαίρας, πλήρους παθογόνων μικροβίων, ἀναπτυσσομένων καὶ πολλαπλασιαζομένων εὐχερέστερον εἰς τόπους, εἰς οὓς ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας εἰσδύουσιν ὀλιγώτερον. Κατ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν τρόπον αἱ ἀτελῶς ἀεριζόμεναι καὶ κλειστὰι αἴθουσαι τῶν κινηματογράφων, εἰς ἃς συνωστίζονται πάρα πολλοὶ θεαταί, ἀρκετοὶ ἐκ τῶν ὁποίων θὰ εὑρίσκωνται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐπωάσεως ἢ τῆς διαδρομῆς ἢ τῆς ἀναρρώσεως ἐκ λοιμώδους νόσου, ἀποτελοῦσιν εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν τὰς κυριωτέρας ἑστίας μεταδόσεως διαφόρων μολυσματικῶν νόσων («Ἐμμ. Ν. Λαμπαδαρίου. Ὁ κινηματογράφος καὶ ἡ παιδικὴ ἡλικία. Ἀθῆναι καὶ Ἀλεξάνδρεια. 1928» σ. 8).

(Συνεχίζεται)

Η ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΡΝΕΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ[1]

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

ΧΧ. Τελικὰ συμπεράσματα.

Ἡ παροῦσα μελέτη θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ συμπληρωθῇ μὲ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον λειτουργοῦν σήμερον εἰς τὰς Ἀθήνας τὰ ἀνεγνωρισμένα ἐλάχιστα καὶ τελείως ἀνεπαρκῆ κατὰ τὴν γνώμην μου ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ διαφθορεῖα, ἀλλὰ φοβοῦμαι ὅτι ἔκαμα ἤδη κατάχρησιν τῆς ὑπομονῆς τῶν ἀγαπητῶν ἀναγνωστῶν τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» καὶ δι' αὐτὸ ἐπιφυλάσσομαι τὰ σχετικὰ μὲ αὐτὰ κεφάλαια καθὼς καὶ μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῆς περὶ τὰ ἤθη νομοθεσίας μας νὰ ἀσχοληθῶ εἰς τὸ βιβλίον μου τὸ ὁποῖον ὑπολογίζω νὰ κυκλοφορήσῃ ἐντὸς τοῦ ἔτους μὲ τὸν τίτλον καὶ τὴν βάσιν τῆς μελέτης αὐτῆς. Πρὶν ἀσχοληθῶ ὅμως μὲ τὰ τελικὰ συμπεράσματα εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τονίσω ὅτι ἡ μὲ τὰς ὑγειονομικὰς ἐπιθεωρήσεις τῶν ἀνεγνωρισμένων κοινῶν γυναικῶν ἀσχολουμένη ὑπηρεσία τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου εἶναι ἀνεπαρκὴς εἰς ἀριθμὸν καὶ ὅτι ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ ὑπάρχουν καὶ ἰατροί-ὑγειονομικοὶ ἐπιθεωρηταί, οἱ ὁποῖοι νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ ἐνδιαιτήματα τῶν κοινῶν γυναικῶν καὶ νὰ συμβουλεύουν αὐτὰς εἰς τὴν τήρησιν στοιχειωδῶν μέτρων καθαριότητος. Ἀπὸ ἐπανειλημμένας ἐπιθεωρήσεις κακοφήμων οἴκων, τὰς ὁποίας ἐνήργησα ὑπὸ τὴν δημοσιογραφικήν μου ἰδιότητα, ἄλλοτε συνοδευόμενος ἀπὸ ὑπαλλήλους τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Ἠθῶν καὶ ἄλλοτε μόνος μου, διεπίστωσα ὅτι πολλαὶ κοιναὶ γυναῖκες, ἰδίως αἱ λαϊκαί, δὲν τηροῦν καὶ τὴν στοιχειώδη κἂν ἀτομικὴν καθαριότητα, καὶ ὅτι ἡ τακτικὴ ἀλλαγὴ τῶν σινδόνων εἶναι ἄγνωστος, ὥστε νὰ ἀηδιάζῃ κανεὶς καὶ νὰ τὰ παρατηρῇ αὐτὰ καὶ νὰ ἀπορῇ πῶς αἱ γυναῖκες αὐταὶ εὑρίσκουν πελάτας. Μία ἀκόμη ἀπόδειξις τοῦ πόσον ἀνεπαρκὴς εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνεγνωρισμένων διαφθορείων εἰς τὰς Ἀθήνας εἶναι ἡ διαπίστωσις ὅτι μερικαὶ ἐξ αὐτῶν ἔχουν δύο καὶ τρία ὑπνοδωμάτια ἐν χρήσει, ὥστε ἐνῶ αὐταὶ ἐξυπηρετοῦν τὸν ἕνα πελάτην, ὁ ἄλλος νὰ ἑτοιμάζεται καὶ ὁ τρίτος νὰ ἀναμένῃ, ὥστε νὰ μὴ χάνεται πολύτιμος διὰ τὴν ἱερόδουλον χρόνος. Καὶ νομίζω ἀκόμη ὅτι εἶναι ζήτημα ἂν αὕτη προβαίνῃ ἀπὸ πελάτου εἰς πελάτην, καὶ εἰς τὴν στοιχειώδη ἀκόμη καθαριότητα. Ὁμολογῶ ὅτι, ὅταν ἀντίκρυσα ἕνα τοιοῦτον θέαμα εἰς μίαν «λαϊκὴν»» εἰς τὸ Μεταξουργεῖον, ἐξῆλθον ἀλλόφρων καὶ ἔκαμα ἐμετόν. Καὶ ἡ ἀηδία αὐτὴ ἐνετάθη ὅταν εἰς σχετικὰς ἐρωτήσεις μου, ἐπὶ παρουσίᾳ ἀστυνομικοῦ, ἡ γυναίκα αὐτὴ μοῦ ὡμολόγησεν ὅτι ἤρχισε τὴν «ἐργασίαν της» ἀπὸ τῆς 10ης πρωινῆς καὶ ὅτι «εἰργάζετο» συνεχῶς καὶ μέχρι τῆς 10ης νυκτερινῆς ἢ καὶ τῆς 11ης, ὁπότε ἐξεδίωκε τοὺς ἄλλους πελάτας, «διότι δὲν βαστοῦσε πιά». Ἡ ἰδία ὑπελόγιζε ὅτι ἐδέχετο περὶ τὰς τεσσαράκοντα ἐπισκέψεις τὴν ἡμέραν, λαμβάνουσα ἀπὸ ἕκαστον πελάτην 35 δραχμάς, ἐνῶ ὁ κ. ὑπαστυνόμος γελῶν μοῦ εἶπε:

—Μᾶς κρύβει τὰς εἰσπράξεις γιατὶ σᾶς νομίζει γιά... ἐφοριακό.

Ἀλλὰ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα πῶς, ἀφοῦ τὰ ἀνεγνωρισμένα διαφορεῖα, ἴσως καὶ διότι δὲν ἀνευρίσκονται τὰ κατάλληλα διαμερίσματα μὲ ἰδιαιτέραν εἴσοδον, εἶναι τόσον ὀλίγα, ἱκανοποιοῦνται αἱ σεξουαλικαὶ ἀνάγκαι τῆς νεολαίας καὶ τοῦ κινουμένου πληθυσμοῦ τῆς πρώην Διοικήσεως Πρωτευούσης; Μὰ διότι, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Ἠθῶν, ἄλλαι πεντακόσιαι τοὐλάχιστον νέαι γυναῖκες καὶ πολλαὶ ἀνήλικοι, πορνεύονται κρυφίως εἰς τὰ διάφορα λαϊκὰ ξενοδοχεῖα καὶ ἰδίως εἰς τὰ ἔξω τῆς πόλεως κακόφημα κέντρα καὶ διότι, παρὰ τοὺς ἀγῶνας τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Ἠθῶν, λειτουργοῦν μυστικὰ διαφθορεῖα. Καὶ ἀπὸ τὰς ἐλευθεριαζού-

1. Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς τεύχους θὰ ἀρχίσῃ ἡ δημοσίευσις τῆς νέας μελέτης τοῦ δημοσιογράφου κ. Σ. Λεωτσάκου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐγκλήματα ἡμίσεος αἰῶνος».

σας γυναῖκας καὶ ἀπὸ τὰ μυστικὰ διαφθορεῖα ὁ κίνδυνος τῆς μεταδόσεως τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων εἶναι τεράστιος, διότι καὶ αἱ μὲν καὶ αἱ τρόφιμοι τῶν δὲ δὲν ὑπόκεινται εἰς καμμίαν ὑγειονομικὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἅπαξ μολυνθοῦν μεταδίδουν εἰς ἑκατοντάδας τὰ νοσήματα ἐκ τῶν ὁποίων πάσχουν. Ἡ Ὑπηρεσία Ἐλέγχου Ἠθῶν καταδιώκει τὰς ἐλευθεριαζούσας ἀμελήκτως, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἔχει καὶ ἐκ τοῦ νόμου τὸ δικαίωμα νὰ τὰς φωτογραφίσῃ καὶ νὰ τὰς ἐξαναγκάσῃ νὰ ὑφίστανται καὶ αὐταὶ ὑγειονομικὴν ἐπιθεώρησιν. Ἐπίσης ἀπηνῶς καταδιώκει τὰ μυστικὰ διαφθορεῖα καὶ κατ' ἔτος ἀνακαλύπτει τριακοντάδα περίπου ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ δυστυχῶς ἑνῶ ἐπισημαίνεται καὶ κλείεται ἕν, ἀνοίγει ἄλλο μυστικόν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν σεξουαλικῶς ἀνώμαλοι τύποι, ἐπιδιώκοντες τὴν ἀλλαγὴν γυναικῶν καὶ συχνάζοντες εἰς μυστικὰ διαφθορεῖα, ὅπου ἱκανοποιοῦν ὅλας τὰς διαστροφὰς των, τὰς ὁποίας συχνὰ πληρώνουν ἀντὶ πεντακοσίων δραχμῶν καὶ χιλιοδράχμων, ἔναντι τὸ πολὺ τῆς ἑκατονταδράχμου ἀμοιβῆς τῆς ἀνεγνωρισμένης κοινῆς γυναικός.

Τὰ μυστικὰ αὐτὰ διαφθορεῖα διευθύνονται ἀπὸ ἀνεγνωρισμένας μαστρωπούς, εἶναι πολυτελέστατα ἐπιπλωμένα καὶ διαθέτουν τηλέφωνα μὲ τὰ ὁποῖα κλείονται τὰ ραντεβοῦ καὶ μὲ τοὺς πελάτας καὶ μὲ τὰς τροφίμους. Τρόφιμοι; Ἀνήλικοι νέαι διαφθειρόμεναι ἀπὸ τὰ χοροδιδασκαλεῖα τῆς κακῆς ὥρας, καὶ ὄχι τὰ τίμια, καὶ ἀπὸ τὰ νάϊτ κλάμπς, μὲ τὸ ἐπικρατοῦν ἄλλως τε εἰς αὐτὰ ἡμίφως, αἱ ὁποῖαι παρασύρονται εἰς τὴν ἀκολασίαν μὲ μίαν κατήχησιν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δῆθεν ἐπλάσθη διὰ νὰ εἶναι ἐλεύθερος καὶ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὴν ἡδονὴν ὅπως καὶ ὅταν θέλῃ, διὰ νὰ ἐμπλακοῦν κατόπιν ἀπὸ τοῦ ἐραστοῦ εἰς τὸν σωματέμπορον καὶ νὰ καταλήξουν εἰς τὸ μυστικὸν διαφθορεῖον μὲ τὸ δέλεαρ ὅτι δῆθεν ἀκόπως καὶ μὲ τὴν σεξουαλικὴν ἱκανοποίησίν των θὰ οἰκονομήσουν τὴν προῖκα των καὶ θὰ ἀποκατασταθοῦν, ἐνῶ τυχαίως καὶ μοιραίως θὰ καταλήξουν νὰ γίνουν κοιναὶ γυναῖκες καὶ πολλαὶ ἀπὸ αὐτὰς νὰ καταστοῦν τοξικομανεῖς, διότι θὰ πέσουν θύματα λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν. Ἄλλων ἡ ὑγεία θὰ καταστραφῇ ἐπίσης ἀπὸ τὰ μὴ θεραπευόμενα ἀφροδίσια πάθη.

Ἄλλη μία πηγὴ ἐμπλουτισμοῦ τῶν μυστικῶν διαφθορείων εἶναι ἡ ὑπὸ τῆς μαστρωποῦ προσπάθεια ἐκμαυλίσεως ἐγγάμων νεαρῶν καὶ ὡραίων γυναικῶν, ἢ καὶ ἀγάμων δακτυλογράφων, κομμωτριῶν, ὑπαλλήλων κ.λ.π. μὲ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ εὐκόλου κέρδους καὶ ὅτι θὰ δύνανται νὰ ἔχουν ὅλα τὰ λοῦσα των. Καὶ τὸ χειρότερον ὅλων εἶναι ὅτι ἡ πελατεία τῶν μυστικῶν διαφθορείων, λόγῳ τῆς διαστροφῆς των, ἀπαιτεῖ τὴν ἐναλλαγὴν τῆς ἐμπορευσίμου λευκῆς σαρκὸς καὶ αἱ μαστρωποὶ ἀναζητοῦν διαρκῶς νέα θύματα.

Ἐὰν δεχθῇ κανεὶς τὸ ὑποστηριζόμενον ὑπὸ πολλῶν συγγραφέων, ἀσχοληθέντων μὲ ζητήματα ἠθῶν, ὅτι πίσω ἀπὸ κάθε κοινὴν ἢ ἐλευθερίαν γυναῖκα κρύπτεται καὶ ἕνας σωματέμπορος, ἕνας «ἀγαπητικός», ἀντιλαμβάνεται κανεὶς πόσοι σωματέμποροι ὑπάρχουν, ποὺ ἀπομυζοῦν αὐτὰς τὰς ὑπάρξεις, αἱ ὁποῖαι παρεσύρθησαν εἰς τὴν ἀνηθικότητα. Ἡ Ὑπηρεσία Ἐλέγχου Ἠθῶν ἔχει ἀποδυθῇ εἰς ἕνα ἀγῶνα τεράστιον ἐναντίον αὐτῆς τῆς μαφίας, ἡ ὁποία ἐκμεταλλεύεται καὶ καθιστᾷ οὐσιαστικῶς δούλην τὴν ἀκόλαστον γυναῖκα. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ ἔργον αὐτὸ τῆς ἐν λόγῳ Ὑπηρεσίας δὲν βοηθεῖται ἀπὸ τὸν νόμον καὶ ἀπὸ τὴν τυπικότητα, διὰ νὰ μὴ εἴπω μὲ τὴν σχολαστικότητα, μὲ τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζουν αὐτὸν τὰ δικαστήρια. Διότι οἱ δικασταὶ ἐπιζητοῦν δυστυχῶς ὁμολογίαν τῆς πορνευομένης γυναικὸς ὅτι ὁ Α ἢ Β σωματέμπορος τὴν ἐκβιάζει καὶ δὲν δέχονται τὴν ἐκ τεκμηρίων ἀπόδειξιν τοῦ ἀδικήματος τῆς σωματεμπορίας. Καὶ δι' αὐτὸ ἐὰν συμβῇ ἐνίοτε μία γυναίκα τραυματισμένη ἢ βασανιζομένη ἀπὸ τὸν σωματέμπορον νὰ τὸν καταγγείλῃ εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ἐλέγχου Ἠθῶν τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας ἢ εἰς τὰ διάφορα Παραρτήματα, θὰ ἐκβιασθῇ κατόπιν ἢ θὰ ἀπειληθῇ ἀπὸ τὸν σωματέμπορον ἢ ἀπὸ φίλους του καὶ θὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον διὰ νὰ εἴπῃ τὸ στερεότυπον: «αὐτὰ τὰ ἔγραψε ψέμματα ἡ Ἀστυνομία, δὲν ξέρω ποῦ τὰ βρῆκε». Καὶ τὰ δικαστήρια διακόπτουν τὴν προφυλάκι-

σιν ἢ τοὺς ἀθωώνουν. Ἐπίσης πολλοὶ νυμφεύονται ἐπισήμως μίαν ἱερόδουλον, συζοῦν μαζί της τὰς νύκτας εἰς τὸ «τίμιον σπίτι» καὶ τὴν ἡμέραν τὴν ἐκμεταλλεύονται, ἀποζῶντες ἀπὸ τὰς εἰσπράξειστης.

Παρ' ὅλας αὐτὰς τὰς νομίμους δυσχερείας διὰ τὴν διαπίστωσιν τοῦ ἀδικήματος τῆς σωματεμπορίας, ἡ Ὑπηρεσία Ἐλέγχου Ἠθῶν ἔχει ἐπιτύχει τὰς ἐπανειλημμένας καταδίκας ἑκατοντάδων σωματεμπόρων καὶ πολλῶν ἐξ αὐτῶν ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν ἔχει κατορθώσει τήν, διὰ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἀσφαλείας τοῦ νομοῦ, ἐκτόπισιν ἐπὶ ἕνα ἔτος. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ὁ κατὰ τῆς σωματεμπορίας ἀγὼν καταντᾶ σκιαμαχία καὶ τοῦτο διότι τὸ Κράτος, ἀντὶ τοὺς ἐκτοπιζομένους σωματεμπόρους καὶ κακοποιοὺς νὰ τοὺς ἐξαποστέλλῃ εἰς μίαν ἐρημόνησον, τὰ Γιοῦρα π.χ. ἢ τὸν Ἅγιον Εὐστράτιον ἢ τὰς Σοφάδας, ὅπου θὰ εἶναι ἀνίκανοι νὰ βλάψουν, διὰ νὰ μὴ ὑποχρεωθῇ νὰ τοὺς πληρώνῃ τὰ ἔξοδα τῆς διατροφῆς, ἔχει ὁρίσει ὡς τόπους ἐκτοπίσεώς των διάφορα μέρη τῆς Στερεᾶς, τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Μακεδονίας. Ὁ ἐκτοπιζόμενος λοιπὸν ἀποστέλλεται εἰς Τύρναβον ἢ εἰς Φάρσαλα ἢ εἰς Κυπαρισσίαν καὶ ἐκεῖ δὲν ἔχει καμμίαν ἄλλην ὑποχρέωσιν, παρὰ νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸ ἐκεῖ Τμῆμα τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τὸν Σταθμὸν μίαν φορὰν τὴν ἑβδομάδα καὶ νὰ δίδῃ τὸ «παρών». Καὶ ὁ ἐκτοπιζόμενος σωματέμπορος, ἀφοῦ δώσει τὸ «παρὼν» καὶ εἶναι ἐν τάξει, ἐπιβιβάζεται τῆς ὠτομοτρὶς ἢ τοῦ λεωφορείου, ἔρχεται ἐδῶ καὶ μένει ἐπὶ ἓξ ἡμέρας διὰ νὰ καρποῦται τὰς εἰσπράξεις τῆς ἐκμεταλλευομένης γυναικὸς καὶ κατόπιν ἐπιστρέφει διὰ νὰ δώσῃ τὸ «παρὼν» καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ, συνεχίζοντας τὴν ἰδίαν τακτικήν. Ἐκτόπισις σωματεμπόρων, λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν καὶ ἐν γένει κακοποιῶν δὲν εἶναι νοητή, παρὰ μόνον εἰς ἐρημόνησον. Ἀλλὰ δι' αὐτὸ πρέπει νὰ τροποποιηθῇ ὁ σχετικὸς νόμος περὶ ἐκτοπίσεως καὶ πρὸ παντὸς νὰ πεισθῇ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον νὰ δίδῃ τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις.

Ἐπίσης, προσωπικῶς, φρονῶ ὅτι, παρ' ὅλην τὴν μέχρις αὐτοθυσίας ἐργατικότητα τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν Ὑπηρεσίαν Ἐλέγχου Ἠθῶν ἀστυνομικῶν, χρειάζεται ἐνίσχυσις αὐτῆς καὶ ἀπὸ ἀξιωματικοὺς καὶ ἀπὸ βαθμοφόρους καὶ ἀπὸ ἀστυφύλακας. Ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ αὐτὸ τὸ θέμα ἀνάγεται εἰς τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους μας, τὸ ὁποῖον, παρὰ τὴν συνεχιζομένην αὔξησιν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πρώην Διοικήσεως Πρωτευούσης, ἀντὶ νὰ αὐξήσῃ ἀναλόγως τὴν ἀστυνομικὴν δύναμιν, εὑρέθη διὰ λόγους οἰκονομιῶν ὑποχρεωμένον ἀπὸ ἐτῶν νὰ τὴν μειώσῃ.

Ἡ παροῦσα μελέτη ἐτελείωσε. Σκοπὸς αὐτῆς ἦτο νὰ καταδειχθῇ ὅτι ἡ διαφθορὰ δὲν εἶναι περισσοτέρα σήμερον ἀπὸ τὰ «παληὰ καλὰ χρόνια», ὅπως λέγουν μερικοὶ νοσταλγοὶ τοῦ παρελθόντος καὶ δὲν ἔχει αὐξηθῇ εἰς ἐπικίνδυνον βαθμόν. Ἴσως μάλιστα νὰ εἶναι καὶ πολὺ ὀλιγωτέρα ἀπὸ ἄλλοτε, ὅταν ἡ ἱκανοποίησις τοῦ σεξουαλικοῦ ἐνστίκτου ἐγένετο κρυφίως καὶ ὑπῆρξεν ἀφορμὴ δημιουργίας πλήθους μάλιστα σεξουαλικῶν ἐγκλημάτων. Τὴν διάπραξιν τῶν σεξουαλικῆς μορφῆς ἐγκλημάτων τὴν βλέπομεν καὶ σήμερον εἰς τὰ χωρία καὶ τὰς ἐπαρχίας καὶ μία ἀφορμὴ αὐτῆς ἴσως νὰ εἶναι τὸ ἀνέφικτον τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν σεξουαλικῶν ὁρμῶν τῆς νεολαίας. Ἡ διαφθορὰ λοιπὸν εἶναι κάτι συνυφασμένον μὲ τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν πρωτοπλάστων ἀκόμη, ὅπως καταδεικνύει ἡ ἱστορία τῆς Εὔας καὶ τοῦ Ὄφεος. Διαφθορὰ πάντοτε ὑπῆρξε καὶ πάντοτε θὰ ὑπάρξῃ. Φυσικὰ θὰ ἦτο εὐτύχημα ἂν ὅλοι οἱ νέοι ἠδύναντο νὰ νυμφευθοῦν ἀπὸ τῆς ἐφηβίας των καὶ νὰ ζήσουν ὅλον τὸν μετέπειτα βίον των τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεανθρώπου. Ἀλλὰ δυστυχῶς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἀπὸ τῆς νεαρᾶς ἡλικίας ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἄλλως τε πρόωροι γάμοι θὰ ἐδημιούργουν σειρὰν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ ἴσως μελλοντικὴν δυστυχίαν, ἀντὶ τῆς ἐπιδιωκομένης εὐτυχίας. Ἡ διαφθορὰ λοιπὸν εἶναι κάτι ποὺ εἶναι μέσα εἰς τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου, ἔστω ἂν αὐτὴ ἀποκαλῆται ἀπὸ τὸν Φρόϋντ ὡς «Λίμπιντο» καὶ

ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΧΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ ΠΡΟΣ ΕΙΔΙΚΟΥΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ

ΚΑΙ ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ ΟΡΩΝ ΤΙΝΩΝ ΑΥΤΟΥ

(Ἄρθρα 12 καὶ 13 Π.Κ.)

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΔΗΜ. ΝΤΖΙΩΡΑ**

Ὁ Α ἔγγαμος, εἶναι συγγενὴς ἐξ αἵματος πρώτου βαθμοῦ πρὸς τοὺς γονεῖς του κλπ., δευτέρου βαθμοῦ πρὸς τὸν ἀδελφόν του Μ, τρίτου βαθμοῦ πρὸς τὸν θεῖον του (ἀδελφὸν τοῦ πατρός του) Ν, καὶ τετάρτου βαθμοῦ πρὸς τὸν πρῶτον ἐξάδελφόν του Ξ. Ἡ σύζυγός του Β εἶναι ἐπίσης συγγενὴς καὶ δὴ κατὰ τὸν αὐτὸν βαθμὸν ἀλλ' ἐξ ἀγχιστείας πρὸς τοὺς ἀνωτέρω, ἤτοι πρώτου βαθμοῦ πρὸς τοὺς Κ καὶ Λ, δευτέρου πρὸς τὸν Μ, τρίτου πρὸς τὸν Ν. καὶ τετάρτου πρὸς τὸν Ξ. Μεταξὺ τῶν συγγενῶν τοῦ ἑνὸς τῶν συζύγων καὶ τῶν τοιούτων τοῦ ἑτέρου τῶν συζύγων δημιουργεῖται ἡ καλουμένη καταχρηστικὴ ἀγχιστεία. Ὁ βαθμὸς τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας (κατ' ἀκολουθίαν δὲ καὶ τῆς ἐξ ἀγχιστείας) ἐξευρίσκεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανόνος : τόσοι βαθμοὶ ὅσαι καὶ αἱ μεσολαβήσασαι γεννήσεις (tot gradus quod generationes). Μεταξὺ τοῦ πατρός μου καὶ ἐμοῦ ἐμεσολάβησε μία γέννησις, ἐνῷ τοῦ πατρός μου καὶ τοῦ υἱοῦ μου δύο γεννήσεις. Δι' ὃ καὶ λέγω : ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ μου εἴμεθα συγγενεῖς ἐξ αἵματος κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν πρώτου βαθμοῦ, ἐνῷ ὁ πατήρ μου καὶ ὁ υἱός μου εἶναι συγγενεῖς (κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν καὶ ἐξ αἵματος) δευτέρου βαθμοῦ. Διὰ τὴν ἐκ πλαγίου συγγένειαν ἐξ αἵματος ἀναζητοῦμεν πρῶτον τὸν κοινὸν γεννήτορα καὶ ἀθροίζομεν ἐν συνεχείᾳ τοὺς ἑκατέρωθεν ἀριθμούς. Οὕτω λ.χ. διὰ νὰ ἀνεύρω τὸν βαθμὸν συγγενείας ἐμοῦ καὶ τοῦ δευτέρου ἐξαδέλφου μου Β σκέπτομαι ὡς ἑξῆς : Κοινὸς γεννήτωρ ἐμοῦ καὶ τοῦ Β εἶναι ὁ πάππος καὶ ἡ μάμμη μας. Πρὸς τούτους ἐγὼ εἶμαι συγγενὴς β' βαθμοῦ ὅπως ἐπίσης καὶ ὁ Β. Ἑπομένως ἐγὼ καὶ ὁ Β εἴμεθα μεταξύ μας συγγενεῖς ἐξ αἵματος τετάρτου (2 σὺν 2 = 4) βαθμοῦ, ἐκ πλαγίου. Καὶ πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ βαθμοῦ καταχρηστικῆς συγγενείας γίνεται ἀνάλογος ἄθροισις. Ἐγὼ καὶ ὁ ἀδελφός μου Τ εἴμεθα συγγενεῖς δευτέρου βαθμοῦ. Ἡ σύζυγός μου καὶ ὁ ἀδελφός της Σ εἶναι ἐπίσης συγγενεῖς δευτέρου βαθμοῦ. Ἄρα ὁ Τ καὶ Σ εἶναι μεταξύ των συγγενεῖς, ἐκ καταχρηστικῆς ἀγχιστείας, τετάρτου βαθμοῦ.

Περὶ τῶν βαθμῶν συγγενείας δὲν ἐνδιαφέρεται μόνον ὁ Π.Κ., ἀλλὰ καὶ ἄλλοι κλάδοι τοῦ δικαίου, ἰδίᾳ δὲ τὸ Ἀστικὸν Δίκαιον. Οὕτω κατὰ τὸν Α.Κ. ὡρισμένοι βαθμοὶ συγγενείας ἀποτελοῦν κώλυμα γάμου, ἐνῷ εἰς τὴν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομικὴν διαδοχὴν καλοῦνται εἰς τὴν κληρονομίαν ὡρισμένοι συγγενεῖς, κατὰ σειρὰν τάξεως καὶ κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τοῖς εἰδικοῖς ἄρθροις ἐπ' αὐτοῦ διαλαμβανόμενα.

Μνεία τῶν βαθμῶν συγγενείας γίνεται ἐπίσης καὶ εἰς τὰ ἄρθρα 14, 156 καὶ 222

ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς φιλοσόφους ὡς «Σέξ». Τὸ ζήτημα λοιπὸν τίθεται ἀλλοῦ. Ἀφοῦ ἡ διαφθορὰ ὑπάρχει καὶ τὰ διαφθορεῖα εἶναι κάτι τὸ ἀπαραίτητον καὶ εἰς τὴν σημερινὴν κοινωνίαν, ὅπως ἦσαν καὶ εἰς τὴν ἀρχαιότητα, βάσις εἶναι τὴν διαφθορὰν αὐτὴν νὰ τὴν χαλιναγωγήσωμεν, ὅσον εἶναι δυνατόν. Νὰ κάμνωμεν ἀνέφικτον ἢ τοὐλάχιστον δυσχερῆ τὸν ἐκμαυλισμὸν ἀγνῶν καὶ ἀνηλίκων κορασίδων καὶ τὴν ἐξώθησιν αὐτῶν εἰς τὴν πορνείαν καὶ νὰ ἀσκῶμεν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων γυναικῶν, ὥστε νὰ ἐμποδίσωμεν τὴν λάθρα ἔκδοσιν αὐτῶν ἄνευ ἰατρικῆς ἐξετάσεως καὶ τὴν ἐκ τούτων διάδοσιν ἀφροδισίων νοσημάτων καὶ τέλος τὴν πάταξιν τῆς σωματεμπορίας καὶ τοῦ ἐκφυλισμοῦ, εἴτε οὗτος ἐκδηλοῦται ὑπὸ τὴν μορφὴν φιλομοφυλίας, εἴτε ἡδονοβλεψίας, γυμνικῆς ἐπιδείξεως κ.λ.π.

Σ. ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ

τοῦ Κ.Π.Δ. Πρακτικὸν θέμα: Ὁ ἀστυφύλαξ Α, ὁ πρῶτος θεῖος τοῦ Β καὶ ὁ πρῶτος ἐξάδελφός το.., ὡς καὶ ὁ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸς τοῦ ἀστυφύλακος ἐξυβρίζουν εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἰδιώτην, δι' ὃ καί, συλλαμβανόμενοι, ὁδηγοῦνται εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα. Χρέη ἀξιωματικοῦ ὑπηρεσίας ἐκτελεῖ ὑπαστυνόμος, ὤν, κατὰ σύμπτωσιν, ἀδελφὸς τοῦ ἀστυφύλακος. Δέον οὗτος νὰ ἐνεργήσῃ προανάκρισιν ἢ πρέπει νὰ ἀπόσχῃ τῶν καθηκόντων του; Ὄχι. Διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 14 παράγρ. 2 περ. β' Κ.Π.Δ. «ἀποκλείεται τῆς ἀσκήσεως ἀνακριτικῶν ἔργων ἐν τῇ ποινικῇ δίκῃ ὁ συγγενὴς ἐξ αἵματος τοῦ ἀδικηθέντος, τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου κατ' εὐθεῖαν μὲν γραμμὴν ἀπεριορίστως, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι καὶ τοῦ τετάρτου βαθμοῦ (ἐνταῦθα ὁ Β εἶναι γ' βαθμοῦ συγγενὴς καὶ ὁ Γ δ', πρὸς τὸν ὑπαστυνόμον) καὶ ἐξ ἀγχιστείας μέχρι καὶ τοῦ β' βαθμοῦ (ὁ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸς εἶναι β' βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας—οἷου δηλ. ἡ σύζυγός του ἐξ αἵματος) ἢ σύζυγος».

Ἕτερον: Ἐνεργοῦντες ἀνάκρισιν κατὰ παραγγελίαν τοῦ εἰσαγγελέως εὑρισκόμεθα πρὸ μάρτυρος, πρώτου θείου τοῦ κατηγορουμένου, ἀρνουμένου τὴν μαρτυρίαν του, ἐπὶ τῷ ὅ,τι δεσμεύεται πρὸς τοῦτο ἠθικῶς, λόγῳ τῆς συγγενείας του πρὸς τὸν κατηγορούμενον. Δέον νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν ἐξέτασίν του; Ναί. Διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 222 Κ.Π.Δ. μόνον «σύζυγοι καὶ συγγενεῖς ἐξ αἵματος τοῦ κατηγορουμένου μέχρι β' βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, δικαιοῦνται νὰ ἀρνηθῶσι τὴν μαρτυρίαν των, ἔν τε τῇ προδικασίᾳ καὶ ἐπ' ἀκροατηρίῳ».

γ) **Ἔγγραφον** [1] εἶναι πᾶν γραπτὸν προωρισμένον νὰ ἀποδείξῃ γεγονὸς ἔχον ἔννομον σημασίαν καὶ πᾶν σημεῖον προωρισμένον νὰ ἀποδείξῃ τοιοῦτον γγεγονός. Κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην λοιπὸν εἰς τὸν ὁρισμὸν τοῦ ἐγγράφου δὲν διαλαμβάνονται μόνον τὰ διὰ γραφῆς (μελάνης, γραφομηχανῆς) καταρτιζόμενα ἔγγραφα, ἐφ' οἱουδήποτε βεβαίως ἀντικειμένου (χάρτου, μεμβράνης, παπύρου, μαρμάρου, ξύλου λίθου, ὑφάσματος κλπ.), ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα ἐν τοῖς ὁποίοις ἡ ἔκφρασις τῆς ἐννοίας γίνεται δι' ἑτέρων σημείων π.χ. τὸ δασονομικὸν σήμαντρον, τὸ σήμαντρον τῆς ἀστυνομίας πρὸς σφράγισιν τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, αἱ ἐξ ἐλαστικοῦ ἢ μετάλλου πάσης φύσεως σφραγῖδες, αἱ εἰκόνες (λ.χ. τὸ «καπέλλο Μπράβο», τὸ ποτήριον τῆς Φὶξ ἐπὶ φωτεινῶν ἐπιγραφῶν ἢ εἰκόνων), τέλος δὲ καὶ αἱ ὑπογραφαὶ (ἢ μονογραφαὶ) καλλιτεχνῶν κλπ. εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν ἔργα. Ἐπίσης τὰ τμήματα χάρτου, τὰ πιστοποιοῦντα ὡρισμένον δικαίωμα π.χ. εἰσιτήρια σιδηροδρόμου ἢ θεάτρων, οἱ ἀριθμοὶ τῶν αὐτοκινήτων, τὸ πῶμα φελλοῦ φιάλης κλπ. εἶναι ἔγγραφα. Τοῦτο, διότι πάντα ταῦτα ἐκφράζουν δήλωσιν, θέλησιν ἢ ἀνθρωπίνην σκέψιν, ἅτινα ἔχουν ἐννόμους σημασίας. Κατὰ τὴν κρατοῦσαν γνώμην καὶ τὰ τηλεγραφήματα εἶναι ἔγγραφα, τοῦ τηλεγραφικοῦ ὑπαλλήλου ἀποτελοῦντος ἓν ὄργανον, μίαν μηχανὴν τρόπον τινά, εἰς χεῖρας τοῦ ἀποστολέως. Ἀντιθέτως τὰ σχέδια ἐγγράφων, δὲν χαρακτηρίζονται ὡς ἔγγραφα, ἀφοῦ ταῦτα δὲν ἀποτελοῦν δήλωσιν ἢ ἐπιθυμίαν προσώπου τινός, ἀλλὰ προπαρασκευὴν δηλώσεως. Τοῦτο ὅμως δὲν συμβαίνει ὅταν ὁ ἐκδότης θελήσῃ νὰ ἰσχύῃ τὸ σχέδιον ὡς πρωτότυπον ἔγγραφον. Τὸ ἔγγραφον δέον νὰ ἐξατομικεύῃ τὸν ἐκδότην του. Δὲν ἀποτελοῦν ὅθεν ἔγγραφα τὰ

1. Ἐπὶ τοῦ θέματος ἡ αἰτιολογικὴ ἔκθεσις διαλαμβάνει τὰ ἑξῆς: «Τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον δὲν διακρίνει μεταξὺ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν ἐγγράφων. Ὡς ἔγγραφα νοοῦνται ὄχι μόνον τὰ διὰ γραφῆς καταρτιζόμενα, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ἔκφρασις τῆς ἐννοίας γίνεται δι' ἑτέρων σημείων, τὸν αὐτὸν ὅπως καὶ ἡ γραφὴ ἐχόντων σκοπόν, προσδιδόμενον αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ νόμου ἢ ὑπὸ συμφωνίας ἢ κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν συναλλαγῶν. Ὥστε περιλαμβάνονται ὄχι μόνον τὰ τηλεγραφήματα, αἱ πλάκες φωνογράφου καὶ τὰ πρὸς ἀπαρτισμὸν ἀποδείξεως καταρτιζόμενα παντοδαπὰ ἀντικείμενα, ἀλλὰ καὶ τὰ σημεῖα ἐκεῖνα τὰ διὰ σημάντρων ἢ σφραγίδων καταρτιζόμενα, δι' ὧν αἱ ἀρχαὶ προβαίνουν εἰς ὡρισμένας πιστοποιήσεις π.χ. σφράγισις ξυλείας, ἐπισήμανσις μέτρων καὶ σταθμῶν. Ἡ διάκρισις μεταξὺ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων τοῦ προϊσχύσαντος δικαίου μας ἀπηλείφθη ἤδη, ὀρθῶς δέ, διότι πλεῖστα ὅσα ἰδιωτικὰ ἔγγραφα (ὡς ἰδιόγραφοι διαθῆκαι, συναλλαγματικαὶ κλπ.) ἔχουν πολὺ μεγαλυτέραν σημασίαν, διὰ τὰς συναλλαγάς, ἄλλων καὶ δὴ δημοσίων ἐγγράφων.

μυστικῶς διδόμενα ψηφοδέλτια, ἄτινα περιέχουν μόνον τὸ ὄνομα τοῦ ἐκλεγομένου. Εἶναι ὅμως τοιαῦτα τὰ ἐμπορικὰ βιβλία, πρωτόκολλα, πινάκια κλπ. (Γάφος).

Τὸ ἔγγραφον ἀποτελεῖ δήλωσιν ἀνθρωπίνης σκέψεως, ἣν καὶ ἐνσωματώνει καὶ διαιωνίζει. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ διὰ τοῦ ἐγγράφου δήλωσις δέον νὰ συνεχίζηται δι' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα, δι' ὃ καὶ δὲν χαρακτηρίζονται (κατὰ τὴν ὀρθοτέραν γνώμην) ὡς ἔγγραφα τὰ ἐπὶ χιόνος, ἄμμου ἢ βουτύρου χαρασσόμενα γράμματα. Τὸ ἔγγραφον, ὡς ὑποδηλοῦν ἀνθρωπίνην σκέψιν, διαφέρει κατὰ τοῦτο, ἀπὸ τὸ ἁπλοῦν ἀντικείμενον αὐτοψίας: Τὸ ἔγγραφον ἀποδεικνύει διὰ τοῦ διανοητικοῦ του περιεχομένου, ἐνῷ τὸ ἀντικείμενον αὐτοψίας διὰ τῆς ὑλικῆς του ὑπάρξεως. Αἱ κηλῖδες αἵματος, σπέρματος κλπ., τὰ ἀποτυπώματα δακτύλων, ποδῶν, τροχῶν, ράβδων, ποδῶν ζώων κλπ. εἶναι ἀντικείμενα αὐτοψίας.

Ὡς συνάγεται ἐκ τῆς διατυπώσεως τοῦ νόμου, ἡ γραπτὴ δήλωσις διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐγγράφου ἀρκεῖ καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι εἶναι πρόσφορος νὰ ἀποδείξῃ γεγονὸς ἔχον ἔννομον σημασίαν (1), χωρὶς δηλ. νὰ ἐξετάζηται ἂν τοῦτο ὅτε ἐγράφετο προωρίζετο διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν. Ὅθεν, ἐρωτικὴ ἐπιστολή, ἥτις, ὅτε συνετάσσετο δὲν εἶχε κανένα ἀποδεικτικὸν σκοπόν, ἀποκτᾶ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐγγράφου προσκομιζομένη εἰς τὸ δικαστήριον, ἐν δίκῃ μοιχείας ἢ διαζυγίου, διότι ὡς τοιαύτη, δύναται νὰ ἀποδείξῃ γεγονὸς ἔχον ἔννομον καὶ δὴ σπουδαίαν σημασίαν.

Ἀντιθέτως προκειμένου περὶ τῶν γραπτῶν σημείων (σφραγῖδες, σήμαντρα κλπ.) δὲν ἀρκεῖ ἡ ἀποδεικτικὴ ἱκανότης, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ὁ ἀποδεικτικὸς αὐτῶν προορισμός.

Πρακτικὸν θέμα. Ἐπὶ ἐγγράφου ἀποδείξεως ἢ ἑτέρου ἐγγράφου τῆς Ἀστυνομίας τίθεται τὸ δακτυλικὸν ἀποτύπωμα τοῦ εἰς ὃν ταῦτα ἀναφέρονται, ὅπερ καὶ νοθεύεται ὑπὸ τρίτου τινός, δολίως ἐνεργοῦντος. Ἐρωτᾶται· Δύναται νὰ στηριχθῇ κατ' αὐτοῦ κατηγορία διὰ πλαστογραφίαν; Ἡ ἀπάντησις εἶναι ναί. Διότι ἐν προκειμένῳ πρόκειται περὶ σημείου ,οὐχὶ ἁπλῶς προσφόρου, ἀλλὰ προωρισμένου εἰς ἀπόδειξιν γεγονότος ἔχοντος ἔννομον σημασίαν. Ὡς εἰκὸς ὅμως ἡ ἐξαφάνισις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἐγκληματίου ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐξαφάνισις ἐγγράφου καὶ νὰ χαρακτηρισθῇ ἐπομένως ὡς πλαστογραφία.

δ) Σωματικὴ βία εἶναι καὶ ἡ διὰ μέσων ὑπνωτικῶν ἢ ναρκωτικῶν ἢ ἄλλων ἀναλόγων περιαγωγὴ τινὸς εἰς κατάστασιν ἀναισθησίας ἢ ἀνικανότητος πρὸς ἀντίστασιν. Ἡ ἐν λόγῳ παράγραφος τοῦ ἑρμηνευομένου ἄρθρου καθορίζει πότε ὑφίσταται σωματικὴ βία πρὸς ἀνάλογον χρῆσιν, στάθμισιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ ὅρου «σωματικὴ βία» εἰς τὰ καθ' ἕκαστον μέρη τοῦ κώδικος, ὅπου τὸ σχετικὸν ἄρθρον ἀναφέρει τὸν ὅρον τοῦτον. Οὕτω, ἐκτὸς τῆς διὰ φυσικῆς δυνάμεως καὶ ἐνεργείας, σωματικῆς βίας, ὁ νόμος ὁρίζει ὅτι τοιαύτη ὑφίσταται καὶ ὅταν τις καὶ δι' ὑπνωτικῶν ἢ ναρκωτικῶν ἢ ἄλλων παρομοίων μέσων περιάγῃ τινὰ εἰς κατάστασιν ἀναισθησίας ἢ ἀνικανότητος. Εἶναι δὲ ὑπνωτικὰ μέσα τὰ περιάγοντα τὸν ἄνθρωπον εἰς ὕπνον. Ταῦτα διακρίνονται εἰς «ἐξωτερικὰ» τοιαῦτα (**ὑπνωτισμὸς**) καὶ «ἐσωτερικὰ» (ἐνέσεις διὰ χλωροφορμίου, αἰθέρος κλπ.). Ναρκωτικὰ ἐξ ἄλλου εἶναι τὰ ἐν γένει ναρκωτικὰ φάρμακα (μορφίνη, κοκκαΐνη, ἡρωίνη κλπ.) καὶ πᾶσα οὐσία, ἥτις ἐπιδρῶσα ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ ἐπιφέρει νάρκην π.χ. οἶνος εἰς μεγάλην ποσότητα.

Τὰ μέσα ταῦτα χρησιμοποιούμενα, δέον νὰ ἐπιφέρουν ἀναισθησίαν ἢ ἀνικανότητα πρὸς ἄμυναν τοῦ καθ' οὗ κατηυθύνθησαν. Ἐὰν ἐπῆλθεν ἢ οὔ, τοιαύτη ἀνικανότης, εἶναι

1. Γεγονός, ἔχον ἔννομον σημασίαν εἶναι τὸ σημαντικὸν διὰ τὴν παραγωγήν, διατήρησιν, ἄρσιν, μεταβολὴν ἢ καὶ ἀπόσβεσιν ἐννόμου σχέσεως. (Γάφου Ποιν. Δίκαιον. Εἰδικὸν μέρος, 1959, σελ. 71 ἐπ.).

ζήτημα πραγματικόν, τὸ ὁποῖον κρίνεται ἀνελέγκτως ἀπὸ τὴν ἔμφρονα, τοῦ δικαστοῦ τῆς οὐσίας, κρίσιν.

Ὁ ὅρος τῆς σωματικῆς βίας ἀναφέρεται εἰς τὰ ἐν ἄρθροις 167, 330, 336, 337, 380 καὶ 385 Π.Κ. προβλεπόμενα ἐγκλήματα.

ε) Στρατὸς (ἄρθρα 143, 202 καὶ 203 Π.Κ.) εἶναι ὁ τῆς ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος. Οὐχὶ ἑπομένως καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας.

Καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 παράγρ. 1 τοῦ Στρατ. Ποιν. Κώδικος [1] «Στρατὸς» θεωρεῖται ὁ στρατὸς τῆς ξηρᾶς, τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ ἀέρος [2].

Κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἰδίου κώδικος «αἱ διατάξεις τοῦ γενικοῦ μέρους τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐγκλημάτων, ἐφ' ὅσον δὲν προβλέπονται ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος εἰδικαὶ ἐξαιρέσεις».

Δ. ΝΤΖΙΩΡΑΣ

---

1. Α.Ν. 2803, δημοσιευθεὶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 49 (Τ.Α.) Φ.Ε.Κ. τῆς 21-2-1941, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τῶν Α.Ν. 493,528,782 καὶ 787 τοῦ 1945 καὶ Ν.Δ. 1311 τοῦ 1949 Ν. 2239 τοῦ 1952, Ν. 2766 καὶ 2865 τοῦ 1954 καὶ Ν. 3459 τοῦ ἔτους 1955.

2. Τὸ ἄρθρον 22 Σ.Π.Κ. ἔχει ὡς ἑξῆς :

1. «Στρατὸς» κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος κώδικος θεωρεῖται ὁ στρατὸς τῆς ξηρᾶς, τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ ἀέρος. 2. «Στρατιωτικοί» κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος κώδικος θεωροῦνται ἅπαντες οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς, τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ ἀέρος, ἤτοι οἱ ἐν τῷ κατὰ γῆν στρατῶν, τῷ βασιλικῷ ναυτικῷ, τῇ βασιλικῇ ἀεροπορίᾳ, τῇ βασιλικῇ χωροφυλακῇ, τῷ λιμενικῷ σώματι καὶ τῷ σώματι τῶν φαροφυλάκων τεταγμένοι ἀξιωματικοί, ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὁπλῖται παντὸς βαθμοῦ καὶ κλάδου καὶ οἱ πᾶσι τούτοις διὰ νόμου ἐξομοιούμενοι «Στρατιωτικαὶ δὲ ὑπηρεσίαι» θεωροῦνται ὁμοίως αἱ τοιαῦται τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος». 3. «Ὁπλῖται» κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος κώδικος θεωροῦνται οἱ ὑπαξιωματικοί, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν διόπων, οἱ στρατιῶται, ναῦται, σμηνῖται καὶ χωροφύλακες, ὡς καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν. 4. Ὅπου ὁ παρὼν κώδιξ ἢ ἄλλος ποινικὸς νόμος διακρίνει τοὺς ἀξιωματικοὺς ἀπὸ τῶν ὁπλιτῶν ἢ προβλέπει ἰδιαιτέρως περὶ τῶν ἀξιωματικῶν, τὰ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς ὁριζόμενα ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς ἀνθυπασπιστὰς καὶ τοὺς τούτους ἀντιστοιχοῦντας βαθμοφόρους. 5. Πᾶς κληρωτὸς ἢ ἐθελοντὴς ἢ ἔφεδρος, γενόμενος δεκτὸς εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, θεωρεῖται ὡς στρατιωτικὸς ἀπὸ τῆς κατατάξεώς του καὶ πρὸ τῆς δόσεως τοῦ ὅρκου. Πάντες οἱ λοιποὶ θεωροῦνται ὡς στρατιωτικοὶ ἀπὸ τῆς δόσεως τοῦ ὅρκου.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟΝ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΕΤΙΑΣ 27ης ΜΑΪΟΥ 1923 – 27ης ΜΑΪΟΥ 1963

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὡμιλοῦν περὶ τῆς ἐπιτυχίας εἰς τὸν τομέα τάξεως καὶ καθαριότητος τὰ ἔντυπα τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, οἱ πλέον ἀψευδεῖς μάρτυρες πάσης καταστάσεως δι' ὅλας τὰς ἐποχάς. Πρὶν ὅμως προχωρήσωμεν εἰς μικρὰν σταχυολόγησιν τῶν ὅσων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀνεγράφοντο, ἂς ἴδωμεν ὡρισμένα χαρακτηριστικὰ σημεῖα τῆς πρώτης ἀστυνομικῆς διατάξεως Ἀστυνομίας Πειραιῶς, ὑπὸ περίληψιν «Περὶ τῆς ἐν γένει καθαριότητος τῶν ὁδῶν, πεζοδρομίων, οἰκιῶν, οἰκοπέδων κ.λ.» :

«..... Ἄρθρον 1ον. Οἱ ἰδιοκτῆται καὶ ἐνοικιασταὶ οἰκιῶν καὶ καταστημάτων » ὑποχρεοῦνται νὰ καθαρίζωσιν... κ.λ., τὰς δὲ ἀκαθαρσίας καὶ ἀπορίμματα ἐν γένει » τοποθετῶσιν εἰς δοχεῖα ἐκκενούμενα κατὰ τὴν διέλευσιν τῶν κάρρων καθαριότητος. » Οἱ αὐτοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ρίπτωσιν εἰς τὰ ρεῖθρα τῶν πεζοδρομίων καὶ τὰς αὐλάς των » ποσότητά τινα γάλακτος ἀσβέστου τὴν 1ην καὶ 15ην ἑκάστου μηνός.

«..... Ἄρθρον 5ον. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ὁδούς, δημοσίους τόπους καὶ » ἐντὸς τῶν οἰκοπέδων ἐκτέλεσις πάσης φυσικῆς ἀνάγκης...

«..... Ἄρθρον 9ον. Ἀπαγορεύεται ἡ συσσώρευσις ἢ διατήρησις κόπρων οἱ- » ουδήποτε ζώου ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν πανδοχείων (χανίων), προαυλίων ἢ οἰκοπέδων καὶ » κενῶν ἐν γένει χώρων ἐντὸς τοῦ σχεδίου πόλεως κειμένων. Ἡ κόπρος αὕτη δέον νὰ » μεταφέρηται καθ' ἑκάστην ἐκτὸς τῆς πόλεως.

«Ἄρθρον 10ον. Οἱ ἐν σταθμεύσει ἁμαξηλάται καὶ καρραγωγεῖς ὀφείλουν » νὰ ἄρωσιν ἀμέσως τὰς παρὰ τῶν ζώων αὐτῶν προξενουμένας ἀκαθαρσίας καὶ τηρῶσι » ἀμέμπτως καθαρὰν τὴν θέσιν τῆς σταθμεύσεως τῶν ὀχημάτων αὐτῶν...».

Ἰδοὺ τώρα καὶ ἐλάχιστα ἐκ τοῦ ὄγκου τῶν σχολίων ὡς πρὸς τὴν προσπάθειαν ἐπιβολῆς τῆς καθαριότητος εἰς τὴν πολύπαθον πόλιν τοῦ Πειραιῶς. Γράφει ἡ ἐφημερὶς «Ἑστία» τῶν Ἀθηνῶν εἰς σχόλιον τῆς 31-5-1923 καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ εὐτυχὴς Πειραιεύς» :

«Ἡ γειτονική μας πόλις εἶναι εὐτυχής. Πτωχοὶ καὶ πλούσιοι, γέροντες καὶ νέοι, » εἶναι ὅλοι ἐνθουσιασμένοι μὲ τὴν πόλιν των, μὲ τὸν ἑαυτόν των, μὲ τὸ σύμπαν. Τὸ » Κράτος ἔκαμεν εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸ καλύτερον δῶρον, ποὺ θὰ ἠμποροῦσε νὰ εὐχηθῇ : » Τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων.

«Ἀπὸ τῆς προχθὲς οἱ ἀστυνόμοι, καθαρώτατοι, εὐγενέστατοι, πραγματικοὶ Ἄγ- » γλοι εἰς ἐμφάνισιν καὶ συμπεριφοράν, ἀποκαθιστοῦν βαθμιαίως καὶ συστηματικῶς » τὴν τάξιν, καταβάλλουν προσπαθείας ὑπεράνθρωπους πράγματι, διὰ νὰ δώσουν ὀ- » λίγην καθαριότητα, τὴν ὁποίαν δὲν ἐγνώρισεν βεβαίως ὁ Πειραιεύς.

«Τὸ περιεργότερον ὅμως εἶναι ὅτι οἱ Πειραιεῖς, οἱ ὁποῖοι ὅπωσδήποτε ὑφίστανν- » ται μερικὰς στενοχωρίας εἰς τὰς Ἀνατολικὰς συνηθείας των, δέχονται τὴν πίεσιν » αὐτὴν μὲ εὐχαρίστησιν καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι καὶ ἡ πόλις των θὰ γίνῃ πόλις καὶ οἱ » Πειραιεῖς θὰ γίνουν Εὐρωπαῖοι.

«Ὅπωσδήποτε, αἱ Ἀθῆναι, συγχαίρουσαι τὴν γείτονα διὰ τὴν εὐτυχίαν της, ἐκ- » φράζουν τὴν ἐλπίδα νὰ ἔχουν καὶ αὐταὶ ταχέως τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων».

Καὶ ἡ ἐφημερὶς «Σφαῖρα» τοῦ Πειραιῶς ἀφιερώνει πολλὰ σχόλια ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς καθαριότητος καὶ ἐπὶ ὡρισμένων ἄλλων ζητημάτων. Ἰδοὺ δύο ἐκ τῶν σχολίων αὐτῶν, ὑπὸ τοὺς τίτλους «Σιγὰ-σιγὰ καὶ ὡραῖα» καὶ «Πεννιὲς» τῆς 1ης Ἰουνίου 1923. Τὸ πρῶτον :

«Ὅπως λέγει καὶ τὸ σχετικὸ τραγοῦδι τῆς ἐπιθεωρήσεως, «ἔτσι σιγὰ-σιγὰ κι' » ὡραῖα» ἡ καθαριότης, χάρις εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῆς νέας Ἀστυνομίας μας, συντελεῖ- » ται καθ' ὅλην τὴν πόλιν μας ὑπὸ τοὺς καλυτέρους τῶν οἰωνῶν. Οἱ δρόμοι λαμποκο- » ποῦν, τὰ πεζοδρόμια ἀστράφτουν, κυριολεκτικῶς, λευκάζοντα ἀπὸ τὸ ἐπίχρισμα τῆς » ἀπολυμαντικῆς ἀσβέστου.

«Κάποια τάξις παρατηρεῖται καὶ —ὅπερ τὸ σπουδαῖον— ὅλοι οἱ πολῖται καὶ » ὅλαι αἱ οἰκοκυραὶ μένουν κατευχαριστημένοι.

«Αὐτὸ θὰ πῇ τί ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ μία εὐεργετικὴ καὶ ἀπροσωπόληπτος ὑπηρεσία, » εἴτε Ἀστυνομία λέγεται, εἴτε ἄλλο τί».

Καὶ τὸ δεύτερο :

«..... Τὰ περισσότερα πεζοδρόμια τῶν σπιτιῶν ἔχουν ἀσβεστωθῇ, κατόπιν τῆς » ὑποδείξεως τὴν ὁποίαν ἔκαμε ἡ νέα Ἀστυνομία τῶν Πόλεων. Καὶ παρουσιάζεται » πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας ἕνα θέαμα παρόμοιον πρὸς ἐκεῖνο ποὺ παρατηρεῖ τις ἐπισκε- » πτόμενος τὰ νησιὰ τοῦ Ἀργολικοῦ, τὴν Ὕδραν, τὰς Σπέτσας κ.λ. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ » σύνθημα ἐδόθη ἀπὸ τὰ μικρόσπιτα, ἐνῷ τὰ μεγαλόσπιτα δὲν καταδέχονται νὰ ἀσχο- » ληθοῦν μὲ τέτοια . . . μικροπράγματα.

«Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς καθαριότητος ἀναφέρομεν καὶ τὸ κάτωθι :

«Κάποιος συμπολίτης, ἐκ τῶν γνωστοτέρων, κατέχων ὑψηλὴν κοινωνικὴν θέσιν, » ἐθεάθη χθὲς ρίπτων τὸ ἀδειανὸ πακέτο του εἰς τὸν δρόμον. Ὁ ἀστυφύλαξ, μόλις τὸν » ἀντελήφθη, τὸν παρεκάλεσε ὅπως παραλάβῃ τὸ ἀδειανὸ πακέτο ἀπὸ τὸν δρόμον καὶ » τὸ βάλῃ εἰς τὴν τσέπην του. Ὁ κύριος συνεμορφώθη πρὸς τὴν ὑπόδειξιν τοῦ ἀστυ- » φύλακος.....

«Ἀπὸ τὸ σημερινὸν δελτίον τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων :

«Συνελήφθη ὁ Γεώργιος Σκανδάλης, διότι ἐκτύπα διὰ λίθων τοὺς ἵππους τοῦ » κάρρου του.

«Κατεδικάσθησαν ὑπὸ τοῦ πταισματοδικείου εἰς μιᾶς ἡμέρας κράτησιν οἱ Σταμ. » Σκέλας καὶ Ἀναστασία Ἀρτμαντζῆ, διότι διεπληκτίζοντο ἐν μέσῃ ὁδῷ, διαταρά- » ξαντες τὴν κοινὴν ἡσυχίαν».

«Περιττὸν βέβαια νὰ γραφῇ ὅτι μὲ τοιαύτην Ἀστυνομίαν ὁ Πειραιεὺς θὰ ἐκπο- » λιτισθῇ πολὺ ταχέως».

Ἀξιόλογον ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν αἱ πρῶται γενικῶς ἡμέραι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐξ ἄλλων δημοσιευμάτων. Ἀνασύρομεν δύο ἀκόμη δημο- σιεύματα τῆς ἐφημερίδος «Σφαῖρα» τοῦ Πειραιῶς τῆς 29-5-1923, λίαν χαρακτηριστικὰ ὡς πρὸς τὴν πληροφοριακὴν μορφήν των. Τὸ πρῶτον πληροφορεῖ τὸ κοινὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ κ. Χαλλίντεϋ εἰς τὴν πόλιν μας—Τὸ ἀστυνομι- κὸν δελτίον λευκόν—Τὸ κοινὸν εὐχαριστημένον ἐκ τῆς » νέας Ἀστυνομίας» :

«Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων κ. Χαλλίντεϋ κατῆλθε σήμερον τὴν » πρωΐαν εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα. Ἐπίσης ὁ ὑποδιευθυντὴς κ. » Γρ. Πράτης μετὰ τοῦ Ἀγγλου Ἐπιθεωρητοῦ κ. Μπούμπιερ περιῆλθον τὰ Τμήματα » καὶ ἐκανόνισαν τὸ ζήτημα καὶ τῆς τροχαίας κινήσεως. Ἰδίως δὲ εἰς τὴν πλατεῖαν » Τελωνείου ὡρίσθησαν τὰ μέρη εἰς ἃ θὰ σταθμεύουν τὰ χειραμάξια, τὰ αὐτοκίνητα » καὶ αἱ ἅμαξαι, ὥστε νὰ μὴ παρακωλύεται ἡ ἐλευθέρα κυκλοφορία. Ἡ κίνησις » τῶν ἁμαξῶν, αὐτοκινήτων κ.λ.π. θὰ εἶναι πάντοτε πρὸς » τὰ δεξιά. Ἐπίσης ἐκανονίσθη ἡ τροχαία κίνησις εἰς τὸ Ὡρολόγιον, τὴν ὁδὸν » Πλούτωνος, τὴν πλατεῖαν Δημοτικοῦ Θεάτρου καὶ τὴν Μακρὰν Στοάν.

«Τὸ ἐκδοθὲν σήμερον ἀστυνομικὸν δελτίον εἶναι λευκόν, μὴ σημειωθέντος ἀξιο- » ποίνου τινὸς πράξεως κατὰ τὸ διαρρεῦσαν 24ωρον.

« Οἱ ἀστυφύλακες εἶναι ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰν τοῦ κοινοῦ, τὸ » ὁποῖον σπεύδει νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰ ὑποδεικνυόμενα μέτρα. Τὸ τοιοῦτον, ἐκτὸς

» τοῦ ὅτι εἶναι τιμητικὸν διὰ τοὺς συμπολίτας μας, ἐξ ἄλλου ἐξυψοῖ καὶ τὸν ζῆλον τῶν » ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

«Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι συνέστησαν μεταξὺ τῶν ἄλλων εἰς τοὺς καταστημα- » τάρχας ὅπως τηροῦν καθαριότητα ἐν τοῖς καταστήμασιν αὐτῶν».

Τὸ ἕτερον δημοσίευμα τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, μᾶς πληροφορεῖ ὡς πρὸς τὴν προ- » σωπικότητα τῶν ἡγητόρων καὶ τὰς πρώτας τοποθετήσεις τῶν προϊσταμένων ὑπη- » ρεσιῶν τὰ ἑξῆς :

«Ἀπὸ τῆς ὅης πρωϊνῆς τῆς χθὲς ἤρχισεν ἡ λειτουργία τοῦ νέου θεσμοῦ τῆς Ἀ- » στυνομίας τῶν Πόλεων ἐν τῇ πόλει μας. Ὡς γνωστόν, διευθυντὴς ἐτοποθετήθη ὁ κ. Ι. » Καλυβίτης, ἀνὴρ συνδυάζων θαυμασίαν μόρφωσιν πρὸς τὴν πεῖραν τῆς ἐφαρμογῆς, » δεδομένου ὅτι ὁ ἴδιος ἐφήρμοσε τὸ νέον σύστημα τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων καὶ ἐν » Πάτραις, ὅπου ἐπέτυχε θαυμασίως. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Καλυβίτου μᾶς παρέχει πλήρη » καὶ προκαταβολικῶς τὰ ἐχέγγυα ὁμοίας ἐπιτυχίας καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ.

«Ἐπίσης κατὰ πολὺ θὰ συμβάλῃ καὶ ὁ ὑποδιευθυντὴς κ. Γρηγόριος Πράττης, » ὅστις πλὴν τῆς ἄλλης μορφώσεώς του γνωρίζει πολὺ καλὰ τὴν πόλιν μας, εἰς τὴν » ὁποίαν ὑπηρέτησεν καὶ ἄλλοτε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ κ.κ. Ἀστυνόμοι, οἵτινες δια- » πνέονται ὅλοι ὑπὸ τοῦ εὐγενεστέρου ζήλου πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν των.

«Τὰ ὀνόματα τῶν νέων Ἀστυνόμων εἶναι τὰ ἑξῆς :

« Α′ Τμῆμα : Χ. Σάρρος.

« Β′ Τμῆμα : Κ. Πετούνης.

« Γ′ Τμῆμα : Ἐμμ. Σπανάκης.

«Τμῆμα Ἀσφαλείας : Παν. Καλκάνης.

«Ἔλεγχος Λιμένος : Γ. Κιόλας.

«Τμῆμα Ἀγορανομίας : Ἀθαν. Αὐγερινός.

«Τμῆμα Τροχαίας Κινήσεως : Ἄγγελ. Τσολάκης, Ὑπαστυνόμος.

«Ἐπίσης ἐτοποθετήθησαν ὁ κ. Ι. Φλεριανός, εἰς ὃν δὲν ἀνετέθη εἰσέτι οὐδεμία » ὑπηρεσία, καὶ ὁ κ. Ἀδριανὸς Ἀγγελίδης, Δημόσιος Κατήγορος. Ὑπασπιστὴς τοῦ » κ. Διευθυντοῦ ὁ κ. Ι. Ἀγέλαστος».

***

Δὲν ἔμεινεν ἀπαθὴς ἡ Ἀστυνομία Πόλεως Πειραιῶς εἰς τὴν λῆψιν μέτρων καὶ πρὸς πᾶσαν ἄλλην κατεύθυνσιν τῆς ἀποστολῆς της. Πλὴν τοῦ τομέως τάξεως γενικῶς ἤρχισεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τὴν δρᾶσιν της ἐναντίον τοῦ ὠργανωμένου ἐγκλήματος, ἀρκουμένη κατ' ἀρχὴν εἰς ἀναγνώρισιν καὶ προπαρασκευήν, εἰς παρακολούθησιν τῶν πάσης φύσεως ὑπόπτων ἀτόμων, λεσχῶν, οἰκιῶν καὶ ἄλλων ἐγκληματικῶν ἑστιῶν. Προητοίμαζε οὕτω τὴν μεγάλην της ἐξόρμησιν κατὰ τῆς «σκληρᾶς» παρανο- μίας, ἡ ὁποία ἐξόρμησις δὲν ἄρχισε νὰ ἐκδηλωθῇ διὰ συντονισμένων μέτρων καὶ καλῶς κατεστρωμένων σχεδίων. Ταυτοχρόνως ἤρχισε ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμε- ρῶν συστηματικὸν ἔλεγχον τῶν εἰς προκεχωρημένας νυκτερινὰς ὥρας καὶ ἄνευ ἀπο- χρῶντος λόγου περιφερομένων ὑπόπτων, τὰς προσαγωγὰς αὐτῶν εἰς τὰ ἀστυνομι- κὰ καταστήματα καὶ τὴν παραπομπὴν εἰς τὴν δικαιοσύνην ὅσων κατεζητοῦντο ἢ ἐβαρύνοντο μὲ ἐγκληματικὰς γενικῶς πράξεις. Τὰ δύο πρῶτα ἀστυνομικὰ δελ- τία—πλὴν τοῦ ἀρχικοῦ λευκοῦ—τῆς 29ης καὶ 30ης Μαΐου 1923, μᾶς δίδουν ἀντι- προσωπευτικὴν εἰκόνα μέρους τῶν ἀστυνομικῶν τούτων ἐνεργειῶν.

«Συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ λιμένος, μᾶς πληροφορεῖ τὸ δελτίον »τῆς 29ης, οἱ ἀνυπότακτοι. Ι. Γεωργιλάκης, Γ. Βέλας, Θρ. Παναγιώτου, Γ. Ἀ- »ναστασίου. Ἐπίσης συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν ὀργάνων ἀσφαλείας οἱ φυγόποινοι Σωτ. »Τρελλοσωτήρης, Δημ. Δημητρίου, Καζαμίας Τζουβελάκος καὶ Δημ. Χελιώτης, »ἀποσταλέντες εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα. Συνελήφθη ὁ Φ. Ἀντζουλᾶτος κλέπτων ἐν »κυτίον γάλακτος. Συνελήφθη ὁ Δημ. Σταματίου, σεσημασμένος λωποδύτης, καθ' »ἣν στιγμὴν ἀφήρει τὸ πορτοφόλιον τοῦ Α. Σαλουριὰν κ.λ. κ.λ.».

'Επίσης τὸ δελτίον τῆς 30ης μᾶς πληροφορεῖ:

«Συνελήφθη ὁ Τουρκαλβανὸς 'Αχμὲτ Πεγράζα, καθ' ἣν στιγμὴν προσεπάθει »νὰ ἀναχωρήσῃ λάθρα διὰ Σμύρνην. 'Ο συλληφθεὶς εἶναι ὕποπτος διὰ κατασκο»πείαν. Συνελήφθη ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Σπάρτη» ὁ Κ. Δρίτσας ἐκ Καΐρου, διότι »ἀντεποιεῖτο τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ. Συνελήφθη ὁ Γιακὼβ Νίεγο, κατη»γορούμενος ἐπὶ ἀπάτῃ καὶ κατασκοπείᾳ. Συνελήφθησαν οἱ ἀνυπότακτοι Χ.. Γεωρ»γίου καὶ Δ. Σταματίου, ὡς καὶ ὁ φυγόποινος Κ. Γεωργίου. Συνελήφθη ὁ Ε. Χα»τζηγεωργίου καὶ κατεσχέθησαν εἰς χεῖρας του 15 ζεύγη ὑποδημάτων, προερχόμενα «ἐκ κλοπῆς κςλ. κ.λ.».

Τὰ γενικὰ μέτρα τῆς 'Αστυνομίας Πειραιῶς κατὰ τῶν πάσης φύσεως ἐγκληματιῶν, παρασκευαστικὰ τῆς μεγάλης μετέπειτα ἐξορμήσεως, ὡς προείπομεν, ἐθορύβησαν τοὺς κακοποιοὺς καὶ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἀπεγοήτευσαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. 'Αλλὰ δὲν ἦσαν καὶ ὀλίγοι ἐκεῖνοι οἱ κακοποιοί, οἱ ὁποῖοι ἔβλεπαν τὰς πρώτας αὐτὰς ἀστυνομικὰς ἐνεργείας σκοπτικῶς καὶ μὲ ἀπάθειαν, ὑπολογίζοντες ὅτι θὰ διαφύγουν τοῦ κλοιοῦ τῶν νέων μέτρων καὶ θὰ ἐπιβληθοῦν. Παρ' ὅλην ὅμως τὴν προπαρασκευαστικὴν μορφὴν τῶν ἀστυνομικῶν ἐκείνων μέτρων, μέγας ἀριθμὸς ἐγκληματιῶν ἀπεγοητεύθη καὶ ἐτράπη πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις, ὅπως μαρτυροῦν τοὐλάχιστον πλεῖστα ὅσα δημοσιεύματα τῆς ἐποχῆς. Γράφει σχετικῶς λ.χ. ἡ «Σφαῖρα» τοῦ Πειραιῶς εἰς σχόλιον τῆς 4-6-1923:

«Δὲν παρέρχεται ἡμέρα χωρὶς νὰ σημειωθῇ καὶ ἓν ἀπὸ τὰ νοστιμώτερα ἀστυνομικὰ ἐπεισόδια. Οὕτω χθές, τέσσαρες λωποδῦται σεσημασμένοι, παρουσιάσθησαν εἰς τὸν κ. 'Αστυνόμον τῆς 'Ασφαλείας καὶ ἐζήτησαν ὅπως τοῖς ἐξευρεθῇ ἐργασία, διότι, ὡς εἶπον,... «ἐβαρέθηκαν τὸ πρῶτον ἐπάγγελμά των;!». Ἄλλος πάλιν λωποδύτης, μεταβὰς εἰς τὸ ἐν 'Αθήναις γραφεῖον τῆς 'Εγκληματολογικῆς Σημάνσεως, ἀνεγνωρίσθη ἐκεῖ ὑπό τινος 'Αστυνόμου, ὅστις τὸν ἠρώτησε:

«—Πῶς ἐδῶ Νικολάκη;

«Καὶ ὁ λωποδύτης, μὲ ὕφος περίλυπον ἀπήντησε:

«—Ἄς τα κύρ 'Αστυνόμε. 'Η δουλειά μου δὲν ἔχει πιὰ πέραση εἰς τὸν Πειραία».

Καὶ ἕνα ἀκόμη σχόλιον, τῆς ἐφημερίδος «Ἔθνος» τῆς 4-6-1923 αὐτό, παρατηρεῖ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου καὶ ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄλλα θέματα τῆς ἐποχῆς:

«Πέντε λωποδῦται τοῦ Πειραιῶς ἀπεφάσισαν νὰ ἀποβάλουν τὸν παλαιὸν ἄν»θρωπον καὶ νὰ ζήσουν ὡς τίμιοι πολῖται, ἐζήτησαν δὲ ἐργασίαν ἀπὸ τὴν 'Αστυνο»μίαν τῶν Πόλεων, ἡ ὁποία κατώρθωσε τὸ θαῦμα νὰ μεταβάλῃ τοὺς Σαύλους εἰς »Παύλους, χάρις εἰς τὴν δρᾶσιν της, ποὺ δὲν ἀφήνει στάδιον εἰς τὰ κακοποιὰ στοι»χεῖα. Καὶ ἕως ἐδῶ μὲν τὸ πρᾶγμα πάει καλά. 'Η δυσκολία ἀρχίζει ἀπὸ τώρα. Ποῖος »θὰ δεχθῇ ὡς ὑπαλλήλους του τέως λωποδύτας; Δὲν μένει παρὰ νὰ δανεισθοῦν οἱ »μετανοήσαντες «ἐπιχειρηματίαι» εἰς τοὺς Τούρκους, καὶ νὰ χρησιμοποιηθοῦν πρὸς »ἀναδιοργάνωσιν τῶν οἰκονομιῶν τῆς χώρας τοῦ Κεμάλ, ὅπου ἡ διάρρηξις τῶν ξέ»νων χρηματοκιβωτίων πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν εὑρίσκεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διά»ταξιν...».

'Ελάχιστος χρόνος παρῆλθε καὶ οἱ κακοποιοὶ ποὺ παρηκολούθουν μὲ ἀπάθειαν καὶ σκωπτικότητα τὰς προκαταρκτικὰς τῆς μεγάλης ἐξορμήσεως ἐνεργείας τῶν νέων ἀστυνομικῶν, ἠννόησαν πόσον ἠπατήθησαν. Ἦτο ὅμως ἀργὰ πλέον διότι ἡ 'Αστυνομία Πόλεων εἶχεν ἐπιβληθῇ καὶ κυριαρχήσει τοῦ ἐγκληματικοῦ ὑποκόσμου τοῦ Πειραιῶς. Μεγάλαι προσπάθειαι συνεχοῦς ἐπιτηρήσεως καὶ ἐλέγχου τῶν κακοφήμων οἴκων, λεσχῶν καὶ λοιπῶν ἑστιῶν παρανομίας, ἔλεγχος καὶ ἀπηνὴς δίωξις τῶν σωματεμπόρων, ἐμπόρων ναρκωτικῶν, ἐκβιαστῶν, διαρρηκτῶν, παραχαρακτῶν, κλεπτῶν, ἀπατεώνων κ.λ. κ.λ. συνεχὴς ἐπιτήρησις καθ' ὅλον τὸ εἰκοσιτετράωρον τῆς ἀστυνομευομένης περιοχῆς, ἐνέδραι καὶ περίπολοι, εἶχαν ὡς

ἀποτέλεσμα νὰ δοκιμάσῃ ἡ τάξις τῶν κακοποιῶν μεγίστην ἀπογοήτευσιν καὶ νὰ παρουσιάσῃ... δυσαναπλήρωτα κενά. 'Η μεθοδικὴ λῆψις τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ὅλων σχεδὸν τῶν ἐγκλημάτιῶν ἐκ παραλλήλου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐθεωρεῖτο πολὺ ἐξευτελιστικὸν ἀλλὰ καὶ ἀπέβαινε καταστρεπτικὸν διὰ τὴν μελλοντικὴν δρᾶσιν παντὸς ἐκνόμου στοιχείου, ἐπέφερε τὰ πλέον ἀγαθὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν σημαντικὴν μείωσιν τῆς παντοειδοῦς μορφῆς ἐγκληματικότητος.

Τὸ περισσότερον ἀπογοητευτικὸν ὅμως διὰ τὸν κόσμον τοῦ ἐγκλήματος ἦτο ἡ σύμπνοια καὶ ἡ ἀλληλεγγύη τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων των εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς. Ἔχουν διασωθῇ ἀπὸ τὸν τύπον, ἀλλὰ καὶ ἀφηγοῦνται ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἀστυνομικῶν, πλεῖστα ὅσα περιστατικά, κατὰ τὰ ὁποῖα ἡ ἁπλῆ ἦχησις τῆς ἀστυνομικῆς συρίκτρας μίαν φορὰν ἀρκοῦσε διὰ νὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τὸν χῶρον τοῦ ἐπικαλουμένου τὴν βοήθειαν τῶν συναδέλφων του ἀστυνομικοῦ ἰσχυραὶ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις, νὰ ὑποστοῦν δὲ ἀληθινὴν πανωλεθρίαν ὅσοι ἐκ τῶν κακοποιῶν ἀπεπειρῶντο νὰ ἀντισταθοῦν ἢ νὰ ἐνεργήσουν ἐπίθεσιν κατ' ἀστυνοικοῦ ὀργάνου. 'Απὸ τὰ ποικίλα σχόλια τοῦ τύπου καὶ ἀπὸ τὰς ἀφηγήσεις τῶν παλαιοτέρων ἀστυνομικῶν βλέπομεν πόσον συγκινητικὴ εἰκὼν παρουσιάζετο εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς, ὅτε, ἐγκαταλείποντες οἱ ἀστυνομικοὶ πᾶσαν ἄλλην ἀσχολίαν των, προσέτρεχαν ἄλλοι μὲ πυτζάμες καὶ ἀστυνομικὸν πηλήκιον εἰς τὴν κεφαλήν, κρατοῦντες τὴν ἀστυνομικὴν ράβδον, ἄλλοι μὲ τὴν στολὴν των ἀλλὰ χωρὶς περικνημίδας καὶ πολλάκις ἀνυπόδητοι, ἄλλοι δὲ μὲ πολιτικὴν περιβολὴν κατὰ τὸ ἥμισυ καί, γενικῶς, μὲ οἱανδήποτε πρόχειρον περιβολὴν καὶ πολλάκις περίεργον καὶ κωμικὴν ἠδύναντο νὰ φέρουν ἐν τῇ σπουδῇ των. Συνετέλεσε μεγάλως καὶ τοῦτο εἰς τὸ συναισθανθοῦν οἱ ἐπικίνδυνοι καὶ ἀδίστακτοι ἐγκληματίαι τοῦ Πειραιῶς ποίαν δύναμιν, ἐν τῷ συνόλῳ της, περιέκλειεν ἡ 'Αστυνομία Πόλεων ἀπό πάσης ἀπόψεως αἰσθημάτων.

'Εκ τῶν ἄλλων πολυπλόκων προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἡ 'Αστυνομία Πειραιῶς ἐκαλεῖτο νὰ ἐπιλύσῃ ἀπὸ τῶν πρώτων της βημάτων καὶ σύσσωμος ὁ τύπος ὑπεδείκνυε, τὸ πλέον ἀκανθῶδες ἦτο τὸ πρόβλημα τῶν προσφύγων. Τὸ μέγα τοῦτο τμῆμα τοῦ 'Ελληνισμοῦ, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τόσον δραματικὰς διὰ τὸ ἔθνος μας συνθήκας ἐξηναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ ἀνθούσας πατροπαραδότους ἑστίας καὶ νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὰς δύο μεγάλας πόλεις τῆς μητρὸς 'Ελλάδος ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀπετέλει τὸ πλέον δυσεπίλυτον πρόβλημα ὡς πρὸς τὸν ὁριστικὸν χῶρον ἐγκαταστάσεώς του. Μέγα μέρος τῶν προσφύγων, ὡς προείπομεν, εἶχεν ἐγκατασταθῇ εἰς τὰς συνοικίας τοῦ Πειραιῶς, ἀλλὰ σημαντικὸς ἀριθμὸς εἶχε καταλάβει καὶ αὐτὴν τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν Καραϊσκάκη. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἀπετέλει στόχον συνεχῶν ἐπικρίσεων τοῦ τύπου, διαμαρτυριῶν τῶν Πειραιωτῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ κέντρου τῆς πόλεως, πλὴν δικαίαν ἴσως ἐπιφύλαξιν τῶν ἀρχῶν ὡς πρὸς τὸν ἐξαναγκασμὸν τῶν προσφύγων ὅπως ἐγκαταλείψουν τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν καὶ μεταφερθοῦν εἰς ἄλλο σημεῖον. 'Απὸ τὸ πλῆθος τῶν διαμαρτυριῶν καὶ παρατηρήσεων τοῦ τύπου ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ἰδοὺ ἕνα χαρακτηριστικὸν σχόλιον τῆς ἐφημερίδος «Καθημερινὴ» τῆς 28ης Μαΐου, πρώτης ἡμέρας τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων εἰς τὸν Πειραιᾶ.

«'Επρόκειτο νὰ ἀπαλλαγῇ ἡ ἐν Πειραιεῖ πλατεῖα Καραϊσκάκη ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ »ἐγκατεστημένους πρόσφυγας, οἱ ὁποῖοι τὴν μετέβαλον εἰς ἀκένωτον πηγὴν μολυ»σματικῶν νόσων. 'Επρόκειτο καὶ πρόκειται. 'Αλλ' ἕως τότε θὰ πρόκειται μόνον;».

(Συνεχίζεται)

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥ ΦΡΙΤΣ ΣΟΥΜΠΕΡΤ

Ὑπὸ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. **ΓΕΩΡ. ΔΟΥΚΑΚΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Τέλος ἀπὸ τὴ μεγάλη πίεσι παρεδέχθη ὁ Κωνσταντινίδης ὅτι εἶναι Γερμανὸς καὶ εἶπε ἕνα γερμανικὸ ὄνομα.

—Στὴν Ἑλλάδα γιατὶ ἦρθες ; τὸν ρώτησα.

—Κάποια γυναίκα ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη ποὺ ἀγάπησα στὴν κατοχὴ εἶναι ἡ ἀφορμὴ καὶ ἦρθα νὰ τὴν παντρευτῶ.

Μὲ τὸ ἐπιχείρημα αὐτό, ποὺ ἦταν κάπως πιστευτό, νόμιζε ὁ Κωνσταντινίδης πὼς θὰ ξέφευγε τὴν συνέχεια τῆς ἀνακρίσεως, ἀλλὰ στάθηκε ἄτυχος, γιατὶ ἐν τῷ μεταξὺ κτύπησε ἡ πόρτα τοῦ γραφείου μας καὶ μπῆκε ὁ ναυτικὸς πράκτωρ κ. Κουρκούτης. Τὸν κ. Κουρκούτη εἴχαμε καλέσει ἀπὸ τὴν προηγούμενη γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ πληροφορίες γιὰ τὴν Ἀγγελικὴ Παρίδη, κατηγορουμένην ὡς δωσίλογο στὰ Χανιά. Ὅταν μπῆκε καὶ ἀντίκρυσε τὸν Κωνσταντινίδη νὰ κάθεται πλάϊ στὸ γραφεῖο, σταμάτησε ἀπότομα στὴν εἴσοδο καὶ τὸν κοίταξε ἐρευνητικὰ καὶ ἐπίμονα, σὰν νὰ ἤθελε νὰ βεβαιωθῇ γιὰ τὸ πρόσωπο ποὺ ἔβλεπε. Αὐτὸ τὸ πρόσεξα πολὺ καλὰ καὶ μοῦ ἔκαμε ἐντύπωσι, μὰ τὸ ἄφησα νὰ περάσῃ γιὰ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἀπαρατήρητο.

—Εἶμαι στὴ διάθεσί σας, μᾶς εἶπε πλησιάζοντας στὸ γραφεῖο, ἐνῶ ἐξακολουθοῦσε νὰ κοιτάζῃ τὸν Κωνσταντινίδη κατὰ πρόσωπο.

Ἔτσι ὅπως ἦρθαν τὰ πράγματα ἔπρεπε νὰ ἱκανοποιήσω τὴν περιέργειά μου καὶ ἀναγκάσθηκα νὰ τὸν ρωτήσω.

—κ. Κουρκούτη, τοῦ εἶπα, φαίνεται πὼς γνωρίζεις αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο, δὲν εἶναι ἔτσι ;

Ὁ κ. Κουρκούτης μοῦ ἀπήντησε μὲ πεποίθησι.

—Ναί, δὲν εἶναι ὁ Γερμανὸς λοχίας Σοῦμπερτ ; Τὸν γνώρισα στὰ Χανιὰ στὴν κατοχὴ καὶ ἀπορῶ πῶς ἔπεσε στὰ χέρια σας ἡ αἱμοβόρα αὐτὴ ψυχή.

Ἐγὼ δὲν τοῦ ἀπήντησα γιὰ νὰ μὴ δώσω νὰ καταλάβῃ πὼς δὲν ξέραμε ποιὸς εἶναι.

—Ὥστε εἶναι ὁ φοβερὸς Σοῦμπερτ ; μουρμούρισα.

Φώναξα ἕνα ἀστυφύλακα νὰ προσέχῃ τὸν κρατούμενο καὶ παρεκάλεσα τὸν κ. Κουρκούτη νὰ πᾶμε στὸ πλαϊνὸ γραφεῖο νὰ συζητήσουμε. Τοῦ Κωνσταντινίδη τὸ ἀρρωστιάρικο πρόσωπο εἶχε χλωμιάσει ἀκόμη περισσότερο, ὅταν ἄκουσε ν' ἀποκαλύπτεται τὸ πραγματικό του ὄνομα. Μὲ δύναμι ἔσφιγγε τὰ δόντια του γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ συγκρατήσῃ τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὴν ταραχή.

—Πές μου τώρα κ. Κουρκούτη, γνωρίζεις καλὰ τὸν Σοῦμπερτ καὶ τὴν δρᾶσι του;

—Καὶ ποιὸς ἀπὸ τοὺς Κρητικοὺς δὲν τὸν γνωρίζει; μοῦ ἀποκρίθηκε. Ὁλόκληρα χωριὰ ἔκαψε στὸ νησὶ κι' ἐμαυροφόρεσε οἰκογένειες μὲ τοὺς τουφεκισμοὺς ποὺ ἔκαμε αὐτὸς καὶ τὸ τάγμα του.

Κράτησα ὡρισμένες σημειώσεις ἀπὸ ὅσα μοῦ ἐξιστόρησε ὁ κ. Κουρκούτης καὶ τὸν ρώτησα ἂν γνώριζε καὶ κανέναν ἄλλον, ποὺ θὰ μποροῦσενὰ μᾶς βοηθήσῃ στὴν ἀνάκρισι.

—Πῶς, μοῦ ἀποκρίθηκε. Πρὶν λίγες ἡμέρες ἦρθε ἀπὸ τὰ Χανιὰ ὁ συνταγματάρχης Οἰκονόμου. Αὐτὸς γνωρίζει περισσότερα. Θὰ πάω νὰ τὸν βρῶ ἀμέσως.

Φεύγοντας ὁ κ. Κουρκούτης, ὁ ἀστυνόμος Βαλσαμῆς ἦλθε στὸ γραφεῖο του. Δὲν περιμέναμε πῶς τόσο γρήγορα θὰ γλυτώναμε ἀπὸ τὴν περιπέτεια τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ταυτότητος τοῦ Κωνσταντινίδη καὶ μὲ ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπο τὴν ἱκανοποίησι εἶπα στὸν ἀστυνόμο :

—Ξεύρετε ποιόν ἔχουμε στὰ χέρια μας ; Τὸν Φρὶτς Σοῦμπερτ.

Ὁ ἀστυνόμος δὲν μποροῦσε νὰ τὸ πιστέψῃ καὶ μὲ ξαναρώτησε.

—Εἶσαι βέβαιος ; καὶ πῶς τὸ ἐξακρίβωσες ;

— Λίγη ὥρα πρὶν ἤρθε στὸ γραφεῖο μας ὁ ναυτικὸς πράκτωρ κ. Κουρκούτης, ποὺ τὸν εἴχαμε καλέσει γιὰ κάποια ἄλλη ὑπόθεσι. Αὐτὸς τὸν ἀνεγνώρισε καὶ ὅπως μοῦ εἶπε θὰ μᾶς στείλη καὶ κάποιον συνταγματάρχη, ποὺ γνωρίζει ἀκόμα περισσότερα γιὰ τὴ δρᾶσι του.

Ὁ ἀστυνόμος, ἱκανοποιημένος μὲ τὴν πορεία τῆς ὑποθέσεως, διέταξε ἕναν ἀστυφύλακα νὰ φέρη τὸν Κωνσταντινίδη στὸ γραφεῖο.

—Τώρα ποὺ ξεσκεπάστηκες Σοῦμπερτ θὰ ἀνοίξης τὸ στόμα σου καὶ θὰ μιλήσης, τοῦ εἶπε ὁ ἀστυνόμος.

—Δὲν ξέρω τίποτε, ἀπήντησε ξηρὰ ὁ Σοῦμπερτ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἕνας ἄλλος ἀστυφύλαξ διέκοψε τὸν ἀστυνόμο καὶ τοῦ εἶπε :

—Κάποιος κύριος σᾶς ζητᾶ.

—Νὰ περάση.

Ἀνοίγοντας ἡ πόρτα τοῦ γραφείου παρουσιάσθηκε ἕνας μεσόκοπος καλοενδεδυμένος κύριος.

—Μὲ ζητήσατε, μᾶς εἶπε. Εἶμαι ὁ συνταγματάρχης Οἰκονόμου.

Σηκώθηκα καὶ τοῦ προσέφερα ἕνα κάθισμα πλάϊ στὸ γραφεῖο τοῦ ἀστυνόμου.

Πρὶν ἀκόμη τὸν ρωτήση ὁ ἀστυνόμος, ὁ συνταγματάρχης ἀνεγνώρισε στὸ πρόσωπο τοῦ δῆθεν Κωνσταντινίδη τὸν Σοῦμπερτ.

—Συγχαρητήρια κ. ἀστυνόμε γιὰ τὴν σύλληψι τοῦ περιβόητου Σοῦμπερτ.

—Ὥστε τὸν γνωρίζετε καλά; τοῦ εἶπε ὁ ἀστυνόμος.

—Ἔχω πικρὴ ἀνάμνησι ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον αὐτόν, εἶπε ὁ συνταγματάρχης, καθὼς ἄρχισε νὰ μᾶς ἀφηγῆται ἕνα σωρὸ ἀπὸ τὰ ἐγκλήματά του.

Οἱ πληροφορίες τοῦ συνταγματάρχου ἦταν τέτοιες ποὺ μᾶς δυσκόλευαν νὰ προχωρήσουμε στὴν ἀνάκρισι, χωρὶς τὴν ἐπιτόπιο ἔρευνα ἀπὸ ἀστυνομικούς.

Ἔτσι μετὰ ἀπὸ δυὸ ἡμέρες ὁ διοικητὴς τοῦ τμήματος ἀστυνόμος Ἀναγνωστόπουλος ἔδωσε διαταγὴ νὰ φύγουν ἐσπευσμένως δύο ἀστυνομικοί. Ὁ ἕνας, ὁ ὑπαστυνόμος Κανακάκης, γιὰ τὴν Κρήτη καὶ ὁ ἄλλος, ὁ ὑπαρχιφύλαξ Φακῆς, γιὰ τὴ Θεσσαλονίκη. Οἱ δύο ἀστυνομικοὶ γύρισαν μετὰ ἀπὸ δέκα ἡμέρες κατάφορτοι ἀπὸ ἔγγραφα τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ καταθέσεις τῶν παθόντων οἰκογενειῶν γιὰ τὸν Σοῦμπερτ.

Σύμφωνα μὲ τὰ νέα στοιχεῖα ποὺ μᾶς ἔφεραν οἱ δύο ἀστυνομικοί, ὁ ἀστυνόμος Βαλσάμης ἄρχισε προσωπικῶς νὰ κατευθύνη ἐκ νέου τὴν ἀνάκρισι.

—Ἄκουσε Σοῦμπερτ, τοῦ εἶπε. Εἶναι ἀλήθεια ἢ ὄχι ὅτι στὶς 13 Ἰουλίου 1942, σύμφωνα μὲ τὶς πληροφορίες ἑνὸς παπᾶ, τοῦ Ἐμμανουὴλ Μανουσάκη, ἀπὸ τὸ Δραπέτσι Μονοφατσίου Κρήτης, ἐσὺ μὲ τὸ τάγμα σου παρέλαβες τὸν δημοδιδάσκαλο τοῦ χωριοῦ Ἁγίας Βαρβάρας Γιάννη Μανουσάκη καὶ τὸν πῆγες σὲ κακὴ κατάστασι ἀπὸ τὸ ξύλο στὸ Ἡράκλειο καὶ ὅτι στὶς 14 Ἰουλίου τὸν ἐξετέλεσες μαζὶ μὲ ἄλλους 50 Κρητικούς, γιὰ παραδειγματισμὸ ὅπως ἔλεγες ;

—Δὲν ξέρω τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτά, ἀπάντησε ὁ Σοῦμπερτ.

Ὁ ἀστυνόμος συνέχισε νὰ τοῦ ἀραδιάζη διάφορες κατηγορίες.

—Τὴν ἴδια χρονολογία, ὅπως μᾶς ἀποκαλύπτει ἡ γυναίκα ἑνὸς ἄλλου δημοδιδασκάλου ἀπὸ τὴν Καλὴ Συκιὰ τῆς Κρήτης, πῆρες τὸν ἄνδρα της, τὸν ἐξετέλεσες καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸν ἔκαψες ζωντανὲς 14 γυναῖκες τοῦ χωριοῦ ;

Ὁ Σοῦμπερτ ὅσο ἄκουγε τὶς βαρειὲς κατηγορίες ποὺ τοῦ καταμαρτυροῦσε ὁ ἀστυνόμος, τόσο περισσότερο κλείδωνε τὸ στόμα, σὰν παλιὸς κατάσκοπος ποὺ ἦταν.

—Ἐσὺ δὲν εἶσαι ποὺ ἔκαμες τὶς ὁμαδικὲς ἐκτελέσεις στὸ Ροδάκινο Ἡρακλείου ; Ἀκόμη δὲν ἐξετέλεσες 27 ἄτομα σ' ἕνα χωριὸ τοῦ Μονοφατσίου, ὅπως ἀναφέρει στὴν κατάθεσί του ὁ Ἀντώνιος Χαλκιαδάκης; Δὲν εἶναι ὅμως μόνο τὰ τρομερά σου ἐγκλήματα στὴν Κρήτη. Ἂς πᾶμε τώρα στὴ Μακεδονία, νὰ ἀκούσης κι' ἀπ' ἐκεῖ τὰ κατορθώματά σου. Ἀπὸ τὴν περιφέρεια αὐτή, μᾶς καταγγέλλει ἕνας ὑπάλληλος τῶν

Γιαννιτσῶν, ὁ Τριανταφυλλίδης, τὸ 1942 συνέλαβες 180 χωρικούς, τοὺς ἐξυλοκόπησες μέχρις αἵματος καὶ στὸ Ἀσβεστοχώρι ἐξετέλεσες 3 ἀπὸ αὐτοὺς κι' ἔπειτα ἐπυρπόλησες τὸ Ἐλεύθερο χωριὸ καὶ ἐξετέλεσες 16 χωρικοὺς καὶ μαζὶ μὲ αὐτοὺς ἕνα βρέφος 9 μηνῶν. Μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες ἔκαμες πάλι ἐπιδρομὴ στὰ Γιαννιτσά, ἐσκότωσες τὸν διευθυντὴ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, τὸν ἀντιπρόσωπο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἄλλους 40. Δὲν σ' ἔφθανε αὐτὸ καὶ ξαναγύρισες στὶς 18 Μαρτίου 1943 κι' ἔβαλες φωτιὰ στὴν πόλι, ἔκαψες 400 σπίτια καὶ 200 καταστήματα. Ἡ σιωπή σου δὲν σὲ σώζει. Μάταια ἐπιμένεις πὼς δὲν εἶσαι ὁ Σοῦμπερτ. Ἀφοῦ τὸ εἶδες καὶ μόνος σου πόσο εὔκολα σὲ ἀνεγνώρισαν ἐκεῖνοι ποὺ ἦλθαν στὸ γραφεῖο μας.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ Σοῦμπερτ ἔλυσε τὴ σιωπή του καὶ μᾶς εἶπε.

—Ἔχω πάθει ἀμνησία ἀπὸ μιὰ ἔνεσι ποὺ μοῦ ἔκαμαν σ' ἕνα νοσοκομεῖο στὸ Βερολῖνο καὶ δὲν θυμᾶμαι.

—Ὥστε τὴν ἔνεσι τὴν θυμᾶσαι, τὸ ὄνομά σου καὶ τὰ ἐγκλήματα τὰ ξέχασες ;

Ὁ Σοῦμπερτ προσπαθοῦσε νὰ κρατηθῇ πάνω σ' αὐτὸ τὸ ψεύτικο ἐπιχείρημα, μὰ δὲν τὰ κατάφερε. Ἐξαντλημένος πλέον ἀπὸ τὴν πολυήμερη ἀνάκρισι ἄρχισε νὰ ρίχνῃ τὶς εὐθῦνες στοὺς δύο στρατηγοὺς τοῦ Φρουρίου Κρήτης, τοὺς Μπρόγερ καὶ Μίλλερ.

—Αὐτοὶ μᾶς διέτασσαν, εἶπε.

Ἔτσι, ὅπως ἦταν ἀπελπισμένος ἀπὸ τὶς τόσες κατηγορίες ποὺ ἄκουσε εἰς βάρος του, σὲ κάποια στιγμὴ μᾶς εἶπε μὲ μιὰ φωνὴ ποὺ μόλις ἔβγαινε ἀπὸ τὰ κάτωχρα χείλη του.

—Ἔχω μιὰ ψυχή, πάρτε την τὸ γρηγορώτερο.

Αὐτὰ ἦσαν τὰ τελευταῖα λόγια ποὺ ἄκουσα ἀπὸ τὸ δήμιο Σοῦμπερτ στὸ γραφεῖο μας.

***

Μετὰ ἀπὸ δυὸ χρόνια περίπου τὸν ξανάκουσα στὸ δικαστήριο ἐγκληματιῶν πολέμου στὸ ἑδώλιο τοῦ κατηγορουμένου νὰ ἀπολογῆται.

Ἡ δίκη του ἔγινε στὴν αἴθουσα τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν στὶς 6 Ὀκτωβρίου 1947, μὲ τὶς κατηγορίες γιὰ φόνους ἑκατοντάδων Ἑλλήνων, ἐμπρησμούς, ἁρπαγές, κλοπές, βιασμοὺς καὶ λεηλασίες.

Ἡ δίκη του τελείωσε μετὰ ἀπὸ ἀρκετὲς ἡμέρες. Ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος ἐζήτησε ἀπὸ τοὺς συνέδρους τοῦ δικαστηρίου ἐγκληματιῶν πολέμου τὴν σὲ θάνατο καταδίκη τοῦ Σοῦμπερτ. Τὸ δικαστήριον ἀπεσύρθη καὶ μετὰ ἀπὸ λίγη ὥρα, ξεχωριστὰ γιὰ κάθε περιφέρεια ὅπου ἔδρασε ὁ Σοῦμπερτ, ἔβγαλε καὶ μιὰ ἀπόφασι. Γιὰ τὴν δρᾶσι του στὴν Κρήτη κατεδικάσθη 16 φορὲς σὲ θάνατο, 9 φορὲς γιὰ τὴ Μακεδονία, 2 φορὲς γιὰ τὴν θηριωδία του, 2 φορὲς σὲ ἰσόβια δεσμὰ καὶ 32 φορὲς σὲ πρόσκαιρα. Σύνολο τῶν ἀποφάσεων: 27 φορὲς σὲ θάνατο. Αὐτὸ ἦταν τὸ τέλος τοῦ δημίου Σοῦμπερτ.

***

22 Ὀκτωβρίου 1947. Πρὶν ἀκόμα διαλυθῇ τὸ σκοτάδι τῆς νύκτας, ἕνα καμιόνι γεμᾶτο στρατιῶτες σταμάτησε στὴν εἴσοδο τῶν φυλακῶν Ἀβέρωφ. Ἦταν τὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα. Ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο κατέβηκε ὁ ἐπὶ κεφαλῆς ἀξιωματικὸς καὶ ἔδωσε ἕνα σφραγισμένο φάκελο τοῦ δικαστηρίου ἐγκληματιῶν πολέμου στὸν ἀρχιφύλακα τῶν φυλακῶν.

—Νὰ μᾶς παραδώσετε τὸν Γερμανὸ κρατούμενο Σοῦμπερτ, τοῦ εἶπε.

Τὸν παρέλαβαν καὶ μετὰ λίγη ὥρα, ἀκριβῶς στὶς 5.10′ τῆς 22-10-47, ὁ Σοῦμπερτ ἦταν νεκρός, στὸ γνωστὸ τόπο ἐκτελέσεων, ἔξω ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα.

Αὐτὸς ἦταν ὁ ἐπίλογος μιᾶς μαύρης κατοχικῆς ἱστορίας, ποὺ ἄφησε πίσω της ὀρφανὰ ἀπὸ τουφεκισμούς, συντρίμμια καὶ στάχτη ἀπὸ φωτιές, γιὰ νὰ θυμοῦνται οἱ παλιοὶ καὶ νὰ διηγοῦνται στοὺς νεώτερους τὸ πέρασμα τοῦ δημίου Σοῦμπερτ.

Γ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ «Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὴν 20ὴ Ἰουλίου, ὁ Μπὲρνς διεβίβασε μιὰ διαταγὴ πρὸς τοὺς ἄνδρες τοῦ Γραφείου Ἀναζητήσεων :

«Τὸ Ὑπουργεῖο (Δικαιοσύνης) πληροφορεῖται ὅτι σὲ διάφορες περιοχὲς σημειώνονται ταραχές, οἱ ὁποῖες ὀφείλονται στὴν ἄρνησι ἢ στὴν ἀνικανότητα τοῦ κράτους καὶ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν νὰ ἐπιβάλουν τὸ νόμο. Στὶς περιοχὲς αὐτὲς ὅταν οἱ ἀστυνομικὲς καὶ πολιτικὲς ἀρχὲς ζητοῦν βοήθεια καὶ ἐνίσχυσι πρὸς κατάπαυσι τῶν ταραχῶν, ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης διατάσσει ὅπως ὅλοι οἱ εἰδικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν συνεργασθοῦν μὲ τὶς ἀστυνομικὲς ἀρχές, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ἐμπόριο καὶ οἱ μεταφορὲς νὰ ἐνεργοῦνται χωρὶς νὰ παρακωλύωνται. Ἡ ἐπιλογὴ τῶν ὑπαλλήλων γιὰ τὴν συνεργασία αὐτή, θὰ γίνῃ μὲ ἀπόλυτη δικαιοσύνη...».

Ὑπεβλήθησαν ἐπίσης παράπονα ὅτι πολλοὶ προϊστάμενοι ἀστυνομιῶν ἐνεργοῦσαν ὡς πράκτορες τῶν ἐργοδοτῶν καὶ πλήρωναν τοὺς ἀπεργοσπάστες τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Σικάγου, τῆς Μιλγουῶκι καὶ τοῦ Σαὶντ Πώλ. Ὁ Ντώγκερτυ διέταξε τὸν Μπὲρνς νὰ ἐνεργήσῃ μιὰ «ἐμπιστευτικὴ ἀνάκρισι» ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου καὶ νὰ τοῦ ὑποβάλῃ σχετικὸν ὑπόμνημα τῶν ἀποτελεσμάτων ποὺ θὰ προέκυπταν.

Τὸ Ὑπουργικὸ Συμβούλιο τοῦ Χάρτιγκ συνῆλθε καὶ ἀποφάσισε τὴν λῆψι μέτρων κατὰ τῶν ἀπεργῶν. Ὁ Ντώγκερτυ ἐμφανίσθηκε στὸ ὁμοσπονδιακὸ δικαστήριο τοῦ Σικάγου τὴν 1η Σεπτεμβρίου, ὅπου ἐπέτυχε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπεκλήθη ὡς «οἱ πλέον ἀποφασιστικὲς διαταγὲς ποὺ εἶχαν ποτὲ ἐκδοθῆ». Ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης δήλωσε ὅτι θὰ ἐκινητοποιοῦσε τὶς δυνάμεις τῶν ὁμοσπονδιακῶν ἀρχῶν γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὶς ἐργατικὲς ἑνώσεις «νὰ καταστρέψουν τὸ ξέφραγο ἀμπέλι».

Σύμφωνα μὲ τὶς ἀπαγορευτικὲς διαταγὲς τοῦ Ντώγκερτυ, κάθε ἐνέργεια ἢ προφορικὸς λόγος, ποὺ ἐστρέφοντο κατὰ τῆς κινήσεως τῶν σιδηροδρόμων, θὰ ἐθεωρεῖτο, σύμφωνα μὲ τὰ ληφθέντα μέτρα καὶ τὴν κυριολεκτικὴ ἑρμηνεία τῶν διατάξεων, ὡς παράβασις.

Τὸ Ὑπουργικὸ Συμβούλιο ἀνέθεσε στὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, Ντώγκερτυ νὰ ἐκτελέσῃ τὶς ἀποφάσεις του, συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν. Θὰ μποροῦσε ἐπίσης, σὲ περίπτωσι κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ σιδηροδρομικοὶ δὲν θὰ πειθαρχοῦσαν, νὰ κινητοποιήσῃ τὴν ἀστυνομία καὶ τὶς δικαστικὲς ἀρχές, καθὼς καὶ ὅλο τὸν κρατικὸ μηχανισμὸ ἐπιβολῆς τοῦ νόμου τῆς ὁμοσπονδιακῆς κυβερνήσεως.

Εὐτυχῶς οἱ ἡγέτες τῶν ἐργατικῶν ἑνώσεων καὶ οἱ ὑπεύθυνοι ποὺ ἀντιπροσώπευαν ἀρκετοὺς ἀπὸ τοὺς κρατικοὺς σιδηροδρόμους, ἦρθαν σὲ συμφωνία ὕστερα ἀπὸ δύο μῆνες μετὰ τὴν ἀπεργία. Οἱ ἐργάτες διετήρησαν τὰ δικαιώματά τους, περὶ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, καὶ ἡ ἕνωσίς των κέρδισε μιὰ νίκη. Οἱ μισθοὶ ὅμως δὲν αὐξήθηκαν. Ἡ ἀπεργία συνεχίσθηκε σὲ μερικοὺς σιδηροδρόμους ἐπὶ ἕνα ὁλόκληρο ἔτος. Τὰ προσωρινὰ μέτρα τοῦ Ντώγκερτυ ἔγιναν μόνιμα καὶ ἡ ἐφημερὶς «Κόσμος» τῆς Νέας Ὑόρκης ἐσχολίαζε : «Στὴν πραγματικότητα, τὸ ὁμοσπονδιακὸ δικαστήριο ἐψήφισε ἕνα νόμο κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Ντώγκερτυ (ἕνα νόμο διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν ἀπεργιῶν ποὺ ἔβλαπταν τὸ ἐσωτερικὸ ἐμπόριο). Ὁ νόμος αὐτὸς εἶναι διάφορος ἀπὸ τὶς ἀμερικανικὲς παραδόσεις καὶ ἀντίθετος πρὸς τὴν πλειοψηφία τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τελείως ἀνεφάρμοστος».

Μεγαλύτερη μαρτυρία τῆς ἀδυναμίας τοῦ κράτους κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτή, ἀντικατοπτρίζεται στὴν ἀπότομη αὔξησι μιᾶς μυστικῆς «ἀδελφότητος», ἡ ὁποία, μὲ τὸ μανιφέστο της, ὑπέσχετο :

«.... γιὰ νὰ προστατευθῆ ὁ ἀδύνατος, ὁ ἀθῶος καὶ ὁ ἀνυπεράσπιστος ἀπὸ τὶς προσβολές, τὶς ἀδικίες καὶ τὶς ὕβρεις τῆς παρανομίας, τὴν βία καὶ τὴν τραχύτητα. Γιὰ νὰ ἀνακουφισθῆ ὁ ἀνάπηρος καὶ ὁ καταπιεζόμενος. Γιὰ νὰ ὑποστηριχθῆ ὁ ὑποφέρων καὶ ὁ ἀτυχήσας...»

Ἀπὸ ὁποιαδήποτε πλευρὰ καὶ ἂν ἐξητάζετο ὁ σκοπὸς αὐτὸς ἦταν εὐγενής. Ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ ἰδιαίτεροι προστάτες τῶν καταπιεζομένων δὲν ἦσαν ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ἱππότες τῆς Κοὺ Κλούξ Κλάν!!

Ἡ πρώτη Κλὰν ἱδρύθηκε κατὰ τὶς πολυτάραχες ἡμέρες τῆς ἀνορθώσεως τῶν Νοτίων Πολιτειῶν, μετὰ τὸν ἐμφύλιο πόλεμο. Μερικοὶ ἱστορικοὶ γράφουν ὅτι ἄρχισε ἀπὸ τὸ Πυλάσκι τοῦ Τένεσι, σὰν μιὰ ἁπλῆ, ἀκίνδυνη μυστικὴ ὀργάνωσις, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἐπιζητοῦσαν τὴν διασκέδασι. Ἡ διασκέδασις ὅμως μεταβλήθηκε γρήγορα σὲ τρομοκρατία. Οἱ προσωπιδοφόροι τῆς Κλὰν ἄρχισαν νὰ τρομοκρατοῦν τοὺς Νέγρους γιὰ νὰ διατηρήσουν τὴν ὑπεροχὴ τῶν λευκῶν ἔναντι αὐτῶν. Μὲ τὸν καιρὸ ὅμως ἡ κίνησις αὐτὴ ἀτόνισε.

Τὸ 1915 ὅμως, ὁ συνταγματάρχης Γουίλλιαμ Σίμμονς, ἀπὸ τὴν Ἀτλάντα τῆς Γεωργίας («μὲ ἀποκαλοῦν συνταγματάρχη ἀπὸ σεβασμὸ» ἔλεγε ὁ ἴδιος), ἀνεζωπύρωσε μιὰ ἀντινεγρικὴ Κλάν, ἡ ὁποία ἐστρέφετο κυρίως κατὰ τῶν Νέγρων τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἑβραίων. Ἡ Κλὰν εἶχε περιωρισμένη δρᾶσι μέχρι τὸ 1920, ὅταν ὁ συνταγματάρχης Σίμμονς ἕνωσε τὶς δυνάμεις του μὲ τὶς δυνάμεις τοῦ Ἔντουαρντ Γιούγκ Κλάρκ, τοῦ ὁποίου ἡ ὀργάνωσις διηύθυνε τὴν κατὰ τὸν Α' παγκόσμιο πόλεμο ἕνωσι ὁδηγῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τῆς ΥΜΚΑ καὶ ἄλλων ἀξιολόγων ὀργανισμῶν. Ὁ Κλὰρκ καὶ ὁ συνταγματάρχης συμφώνησαν καὶ συνεργάσθηκαν βάσει ἑνὸς συμβολαίου. Ὁ Κλὰρκ ἔγινε ὁ «Ἰμπέριαλ Κλῆγκλ» (ἀρχηγὸς τῆς ὀργανώσεως) ποὺ ἔστελνε τοὺς πράκτορές του σ' ὅλη τὴ χώρα. Ὁ καθένας ποὺ ἐμυεῖτο στὴ Κλάν, κατέβαλε 10 δολλάρια γιὰ τὴν ἐγγραφή του στὴν ὀργάνωσι. Τὰ ὀκτὼ δολλάρια ἐξ αὐτῶν τὰ ἐλάμβανε ὁ Κλὰρκ μὲ τὸ ἐπιτελεῖο του. Τὰ ἄλλα δύο ἀνῆκαν στὸν συνταγματάρχη Σίμμονς, τὸν «Αὐτοκρατορικὸ Μάγο» τῆς Κλάν. Ἐκτὸς τοῦ «εἰσοδήματος» φόρου ἐγγραφῆς, ὑπῆρχεν ἐπίσης καὶ τὸ εἰσόδημα, τὰ κέρδη δηλαδή, ἀπὸ τὶς ρόμπες καὶ τὶς μάσκες μὲ τὶς ὁποῖες ἐφωδίαζαν τὰ μέλη τῆς Κλὰν καὶ οἱ ὁποῖες χονδρικῶς ἐκόστιζαν 1.25 δολλάρια ἑκάστη καὶ ἐπωλοῦντο στὰ μέλη ἀντὶ 6.50 δολλαρίων.

Ἐντὸς ἀπιστεύτως ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος, πύρινοι σταυροὶ ἔφεγγαν μέσα στὴ νύκτα ἀπὸ τὴν Νέα Ἀγγλία μέχρι τὴν Καλλιφόρνια. Ἄνδρες ἐνήλικες, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἦταν ἡγετικὰ στελέχη τῶν κοινοτήτων των, συγκεντρώνονταν ἐπισήμως τὴ νύκτα καὶ παρακολουθοῦσαν τὶς τελετὲς μυήσεως, κουκουλουμένοι μὲ σεντόνια. Οἱ νεοφώτιστοι προσήρχοντο κατὰ δεκάδας χιλιάδας καὶ ἡ Κλὰν ἐπεξετείνετο συνεχῶς πρὸς ὅλες τὶς πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς. Γιὰ ἕνα ὡρισμένο χρονικὸ διάστημα ἐλέγετο ὅτι ἡ πολιτικὴ κατάστασις στὴν Ἰνδιάνα ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τὴν Κλάν. Ἐπίσης καὶ στὴ Νέα Ἀγγλία εἶχε τεραστία δύναμι. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία τοῦ Τέξας ἐξουσιάζετο ἀπὸ τὴν Κλάν. Στὶς περισσότερες πολιτεῖες οἱ ὑποψήφιοι γιὰ τὴν κατάληψι δημοσίων θέσεων δὲν εἶχαν ἐλπίδες νὰ κερδίσουν, ἐὰν δὲν εἶχαν τὴν ὑποστήριξι τῆς Κλάν.

Σὲ μερικὲς κοινότητες ἡ Κλὰν δὲν ἦταν παρὰ μιὰ ἀκίνδυνη ἀδελφικὴ ἑνότητα. Σὲ ἄλλες περιοχὲς ἡ ὀργάνωσίς της εἶχε καθαρῶς πολιτικὴ χροιά. Οἱ προσωπιδοφόροι ὅμως ἄρχισαν νὰ τρομοκρατοῦν τὶς οἰκογένειες, μετὰ τὶς κοινότητες καὶ μετὰ ὁλόκληρες Πολιτεῖες. Ἡ παλιὰ κατάστασις τῆς περιόδου τῆς ἀνορθώσεως μετὰ τὸν ἐμφύλιο πόλεμο, ἐπικρατοῦσε καὶ πάλι.

Πάνω ἀπὸ ἕνα χρόνο τὸ Γραφεῖο Ἐρευνῶν παρακολουθοῦσε τὶς ἐνέργειες τῆς Κλάν, χωρὶς νὰ διαπιστώνη παραβάσεις τῶν ὁμοσπονδιακῶν νόμων. Μιὰ μέρα ὅμως —ἦταν Σεπτέμβριος τοῦ 1922— ὁ Χοῦβερ καθόταν στὸ γραφεῖο του καὶ ἄκουε μιὰ

ἀπίστευτη ἱστορία ἀπὸ τὸν Πὼλ Γοῦτον, ἀνταποκριτὴ τῆς ἐφημερίδος «Τάϊμς Πικαὶν» τῆς Νέας Ὀρλεάνης, ὁ ὁποῖος ἠσχολεῖτο μὲ τὴν δρᾶσι τῆς Κοὺ Κλούξ Κλάν.

—Θέλεις νὰ πῇς ὅτι ὁ Κυβερνήτης τῆς Λουϊσιάνα δὲν μπορεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ τηλέφωνο, τὸν τηλέγραφο ἢ τὸ ταχυδρομεῖο χωρὶς τὴν συγκατάθεσι τῆς Κλάν; ρώτησε ὁ Χοῦβερ.

—Αὐτὸ ἀκριβῶς μοῦ εἶπε προσωπικὰ ὁ Κυβερνήτης ὅταν ἔστειλε καὶ μὲ κάλεσε στὴ Λουϊζιάνα, ἀπάντησε ὁ Γοῦτον, καὶ τοῦ ἐνεχείρισε μιὰ ἐπιστολὴ τοῦ Κυβερνήτη τῆς Λουϊζιάνα Τζὼν Πάρκερ.

—Σᾶς ἔφερα τὴν ἐπιστολὴ αὐτὴ ἐγὼ προσωπικῶς, γιατὶ ὁ Κυβερνήτης δὲν τὴν ἐμπιστεύοταν στὸ ταχυδρομεῖο. Ἡ ἀλληλογραφία του καὶ οἱ τηλεφωνικὲς συνδιαλέξεις του παρακολουθοῦνται ἀπὸ τὴν Κλάν. Χρειάζεται βοήθεια.

Ἡ ἐπιστολὴ ποὺ ἔφερε ὁ Γοῦτον ἀπηυθύνετο πρὸς τὸν Ὑπουργὸ Δικαιοσύνης Ντώγκερτυ. Μπορεῖ νὰ ἦταν ἀπίστευτο, ἀλλὰ ἦταν ἀλήθεια. Ὁ Κυβερνήτης Πάρκερ ζητοῦσε ἐνίσχυσι γιὰ νὰ ἀναχαιτίσῃ τὴν Κλὰν στὴ Βόρειο Λουϊζιάνα, ὅπου, καθὼς ἐπιστεύετο, εἶχαν ἀπαχθῇ δύο ἄνδρες ἀπὸ μέλη τῆς Κλάν, ἐβασανίσθηκαν καὶ ἐδολοφονήθηκαν.

Ὁ Χοῦβερ πραγματοποίησε μία σύσκεψι μετὰ τοῦ Α. Κόκο, Γενικοῦ Εἰσαγγελέως τῆς Λουϊζιάνα καὶ κατέληξαν στὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ Κυβερνήτης ἔπρεπε νὰ ἀπευθύνῃ τὴν ἔκκλησί του γιὰ ἐνίσχυσι ἀπ' εὐθείας στὸν Πρόεδρο Χάρντιγκ. Πράγματι ὁ Κυβερνήτης ἀπέστειλε μία ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Πρόεδρο, μὲ ἡμερομηνία 2-10-1922, ἡ ὁποία μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔλεγε :

«Μία ὀργάνωσις ποὺ λέγεται Κοὺ Κλούξ Κλὰν ἀναπτύσσει δραστηριότητα..... καὶ παραβιάζει ὄχι μόνον τοὺς νόμους, ἀλλὰ ἀπαγάγει ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους μαστιγώνει καὶ δέρνει. Δύο ἄτομα δολοφονήθηκαν ἀγρίως χωρὶς νὰ διατυπωθῇ κατηγορία ἐναντίον τους καὶ χωρὶς νὰ εἰσαχθοῦν σὲ δίκη... Ἀπόψε ἐπληροφορήθην ὅτι στὴν ἐνορία Μόουρχάους διετάχθησαν ἄλλοι ἓξ πολῖται νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ σπίτια τους μὲ τὴν ἀπειλὴ θανάτου. Ὁ ἔλεγχος τῆς καταστάσεως ἔχει ξεφύγει ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Κυβερνήτου τῆς Πολιτείας...Ἀρκετοὶ ὑπάλληλοι, ποὺ εἶναι ἐπιφορτισμένοι μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, καθὼς καὶ ἀστυνομικοὶ αὐτῆς τῆς Πολιτείας, θεωροῦνται ὅτι εἶναι μέλη αὐτῆς τῆς Κοὺ Κλούξ Κλάν».

Ὁ Πάρκερ ζητοῦσε ἀπὸ τὸν Πρόεδρο ὅπως διατάξῃ τὸ Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης νὰ ἐνεργήσῃ σύμφωνα μὲ τὴν παράγραφο 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Συντάγματος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὸ ὁποῖον ἐγγυᾶται στὴν ὁμόσπονδη Πολιτεία προστασία κατὰ τῶν ἐσωτερικῶν ταραχῶν.

Τελικὰ τὸ Ὑπουργεῖο ἀπεφάσισε ὅπως σταλοῦν πρὸς τὸν Κυβερνήτη Πάρκερ ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἠσχολοῦντο μὲ τὴν συλλογὴ στοιχείων, τὴν διατύπωσι ὅμως κατηγοριῶν θὰ τὴν ἀνελάμβανε ἡ ἴδια ἡ Πολιτεία. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ χαρακτηρίσθηκε σὰν ἕνα προβάδισμα, βάσει τοῦ ὁποίου θὰ ἀνεπτύσσοντο οἱ μελλοντικὲς σχέσεις μεταξὺ τῶν πολιτειῶν καὶ τῆς ὁμοσπονδιακῆς κυβερνήσεως. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν ἄρχισαν νὰ ἐργάζωνται καλυπτόμενοι, καταδιώκοντες ἢ καταδιωκόμενοι πολλὲς φορὲς ἀπὸ τοὺς Κλάνσμεν. Σιγὰ-σιγὰ ὅμως κατώρθωσαν νὰ διαλύσουν τὸν μῦθο.

Μὲ τὴν τρομοκρατία ἡ Κλὰν ἤλεγχε ὁλόκληρη τὴ βόρειο Λουϊζιάνα. Μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Κλὰν συγκατελέγοντο ἀκόμη καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀστυνομικοὶ ἢ τοπικοὶ παράγοντες. Τὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα ἡ Κλὰν ἐχαρακτήριζεν ὡς ἀνεπιθύμητα, τὰ διέτασσε νὰ ἐγκαταλείψουν τὶς κοινότητές τους. Γυναῖκες καὶ ἄνδρες ἐμαστιγώνοντο ἢ ἐφυλακίζοντο κατόπιν διαταγῶν τῶν ἀρχηγῶν τῆς Κλάν, οἱ ὁποῖοι καθώριζαν οἱ ἴδιοι τοὺς νόμους τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἠθικῆς.

Μιὰ νύκτα, ὁ Δρ. Β.Μ. Μὰκ Κόϊν, μέλος τῆς Κλὰν καὶ πρώην δήμαρχος τῆς Μὲρ Ρούζ ἀνέφερε ὅτι τὸ αὐτοκίνητό του ἐπυροβολήθη ἀπὸ ἄτομα ποὺ κατὰ πᾶσαν πιθανό-

τητα ἤθελαν νὰ τὸν δολοφονήσουν. Μερικοὶ ψύχραιμοι πολῖτες σκέφθηκαν ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Μὰκ Κόϊν εἶχε πυροβολήσει ἐσκεμμένα. Οἱ Κλάνσμεν ὅμως συνέλαβαν τὸν Βάττ Ντάνιελς καὶ τὸν Τ. Ρίτσαρντς, τοὺς ὁποίους ἀνέκριναν γιὰ τὴν ὑπόθεσι τοῦ Μὰκ Κόϊν. Καὶ οἱ δύο τους ὅμως προέταξαν ἕνα ἄλλοθι καὶ ἔτσι ἀφέθηκαν ἐλεύθεροι, ἀφοῦ προηγουμένως τοὺς συνεστήθη νὰ μὴν ὁμιλήσουν.

'Εν τούτοις ὁ Ντάνιελς καὶ ὁ Ρίτσαρντς, συζητώντας μὲ τοὺς φίλους των, ἀπεκάλυψαν ὅτι εἶχαν ἀναγνωρίσει μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ἀπαγωγεῖς των καὶ αὐτὸ διαδόθηκε στὴν περιοχή. Μία ἑβδομάδα ἀργότερα, ὡπλισμένοι προσωπιδοφόροι, σταματοῦσαν τὰ αὐτοκίνητα τῶν πολιτῶν τῆς Μὲρ Ρούζ, ποὺ ἐπέστρεφαν ἀπὸ ὑπαίθριες ἐκδρομὲς καὶ ἀπὸ ἕνα ποδοσφαιρικὸ μάτς. Γυναῖκες ἔκλαιγαν καὶ λιποθυμοῦσαν. Οἱ ἄοπλοι ἄνδρες τους δὲν ἦσαν σὲ θέσι νὰ τὶς βοηθήσουν. Οἱ ἐπιδρομεῖς συνέλαβαν τὸν Ντάνιελς καὶ τὸν Ρίτσαρντς, τοὺς ὁποίους κανένας δὲν ξαναεἶδε ζωντανούς.

'Επαγγελματίαι δῦτες, ποὺ ἐφρουροῦντο ἀπὸ ἄνδρες τῆς «Μιλίτσια», ἄρχισαν νὰ ἐρευνοῦν τὰ νερὰ τῆς λίμνης Λὰ Φούρς, στὴν ὄχθη τῆς ὁποίας κατὰ τὴν νύκτα τῆς ἀπαγωγῆς, ἔκαιε φωτιὰ τροφοδοτουμένη μὲ βενζίνη. Τὴν 22 Δεκεμβρίου 1922 ἡ λίμνη ἐξέβρασε τὰ ἀκέφαλα καὶ κατακρεουργημένα πτώματα. Σχεδὸν ὅλα τὰ κόκκαλα ἦταν τσακισμένα. 'Ως μέσα βασανισμοῦ εἶχαν χρησιμοποιηθῆ ρόδες ἀπὸ παλιὰ ἁμάξια. 'Η αὐτοψία διεπίστωσε ὅτι οἱ ἀκρωτηριασμοὶ εἶχαν διαπραχθῆ ἀπὸ κάποιον ποὺ εἶχε χειρουργικὲς ἱκανότητες.

Γιὰ τὴν δολοφονία αὐτὴ κατηγορήθηκαν ὁ Δρ. Μὰκ Κόϊν καὶ ἕνας ἀστυνομικός. Δὲν ὑπῆρχαν ὅμως μαρτυρικὰ στοιχεῖα. 'Η ἐφημερὶς «Τάϊμς Πικαὶν» ἔγραφε ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν ἐνόρκων στὸ δικαστήριο ἦσαν μέλη τῆς Κλάν.

Παρὰ τὴν ἔλλειψι τῶν μαρτυρικῶν στοιχείων, ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ συνέβαλε στὸ νὰ στραφῆ τὸ αἴσθημα τοῦ κοινοῦ κατὰ τῆς ὀργανώσεως τῆς Κλάν, ἀλλὰ ἡ ἀλλαγὴ σημειώθηκε πολὺ ἀργότερα. Μετὰ τὴν σύμπραξι τοῦ συνταγματάρχη Σίμμονς καὶ τοῦ Κλάρκ, τὰ μέλη τῆς Κλὰν αὐξήθηκαν καὶ ἔφθασαν τὸ ἕνα ἑκατομμύριο σὲ 46 Πολιτεῖες. Τὸ 1925 σὲ μιὰ γιγαντιαία ἐπίδειξι πολιτικῆς ἰσχύος, παρήλασαν 50.000 μεταφιεσμένοι ἄνδρες τῆς Κλὰν στὴ λεωφόρο Πενσυλβάνια τῆς Οὐάσιγκτων.

'Η ἰσχὺς τῆς Κλὰν ἄρχισε νὰ ἀτονῆ βαθμηδόν, λόγω τῆς δράσεως τοῦ F.B.I. καὶ τῶν τοπικῶν ἀστυνομιῶν, ποὺ ὑπεστηρίζοντο ἀπὸ τὴν σταυροφορία ποὺ ὠργάνωσεν ὁ τύπος. Σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες συγκρούσεις τοῦ F.B.I. μετὰ τῆς Κλάν. ἐπετεύχθη ἡ σύλληψις τοῦ «'Ιμπέριαλ Κλῆγκλ» Κλάρκ, στὴ Νέα 'Ορλεάνη τῆς Λουϊζιάνα καὶ ἡ δίκη τούτου στὸ Χοῦστον τοῦ Τέξας, γιὰ παράβασι τοῦ νόμου «περὶ ἐμπορίου λευκῆς σαρκός», παρ' ὅλον ὅτι ἡ Κλὰν ὑποστήριζε καὶ ἀπαιτοῦσε ἦθος, καὶ ἀγνότητα ἀπὸ τὴν γυναίκα. 'Ο Κλὰρκ ἐκρίθη ἔνοχος καὶ τὴν 10 Μαρτίου 1924 τὸ ὁμοσπονδιακὸ δικαστήριο τοῦ ἐπέβαλε ποινὴ προστίμου 5.000 δολλαρίων.

Γιὰ πολλὰ χρόνια οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου 'Ερευνῶν ἐχρησιμοποιοῦντο ἀπὸ τὸ 'Υπουργεῖο Δικαιοσύνης γιὰ τὴν προστασία τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου, ἰδιαίτερα δὲ σὲ μιὰ προσπάθεια γιὰ τὴν ἐξάλειψι τῶν χρεῶν ποὺ ὑπῆρχαν, ὑπὸ διαφόρους μορφάς, σὲ ὅλη τὴ χώρα, μετὰ τὴν κατάργησι τῆς δουλείας.

Τὰ χρέη αὐτὰ ἦταν μιὰ πληγὴ γιὰ τὸ κράτος, γιατὶ σὲ μερικὲς Πολιτεῖες ὑπῆρχαν νόμοι ποὺ ἐπιδέχονταν διαφθορὲς καὶ ἀνήθικες πράξεις. Π.χ. ἕνας ἐργοδότης μποροῦσε νὰ προκαλέσῃ τὴν ἔκδοσι ἐντάλματος ἐναντίον ἑνὸς ἀθώου ἐργάτου, νὰ τὸν ἀπελευθερώσῃ ἐν συνεχείᾳ, βάσει ἐγγυήσεως, καὶ μετὰ νὰ τὸν ἐξαναγκάσῃ νὰ ἐργάζεται στὰ κτήματά του ἢ στὶς φυτεῖες του μὲ τὴν ἀπειλὴ τῆς φυλακίσεως. Σὲ ἄλλες περιπτώσεις ὁ νόμος ἐπέτρεπε σ' ἕνα ἐργοδότη νὰ πληρώνῃ καὶ νὰ ἐξαγοράζῃ τὴν ποινὴ ἑνὸς κρατουμένου καὶ μετά, βάσει συμβολαίου, ὁ ἐργοδότης αὐτὸς ὑπεχρέωνε τὸν ἀποφυλακισθέντα νὰ ἐργάζεται στὰ κτήματά του μέχρις ὅτου ξεπληρώσῃ τὸ χρέος του.

Μία ἀπὸ τὶς χειρότερες περιπτώσεις γύρω ἀπὸ τὰ χρέη ἦταν ἐκείνη γιὰ τὴν

ὁποία τὸ Γραφεῖο Ἐρευνῶν ἐνήργησε μία ἔρευνα τὸ 1921, ὅταν ἔλαβε τὴν πληροφορία ὅτι ὁ Τζὼν Γουίλλιαμς «ἀγόρασε» Νέγρους ἀπὸ τὶς φυλακὲς τῆς Πολιτείας, τοὺς ὁποίους μετὰ ὑπεχρέωνε νὰ ἐργασθοῦν στὰ κτήματά του, «γιὰ νὰ ξεπληρώσουν τὰ λύτρα» τῆς ἀποφυλακίσεώς των. Στὴν πραγματικότητα ὅμως οἱ Νέγροι αὐτοὶ ἔγιναν δοῦλοι τοῦ Γουίλλιαμς. Ὅταν ὁ Γουίλλιαμς πληροφορήθηκε ὅτι τὸ Γραφεῖο Ἐρευνῶν ἐνεργοῦσε ἔρευνα γιὰ τὴν ὑπόθεσι αὐτή, δολοφόνησε πάνω ἀπὸ δώδεκα Νέγρους, γιὰ νὰ μὴ ὑπάρχουν μάρτυρες ἐναντίον του. Γιὰ τοὺς φόνους αὐτοὺς καταδικάστηκε σὲ ἰσόβιο κάθειρξι. Ἡ κοινὴ γνώμη ἐξηγέρθη τόσο κατὰ τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν, ὥστε σπανίως ἔφθασε ξανὰ στὸ δικαστήριο ὑπόθεσις γιὰ χρέη.

Τὸ κωμικὸ ἦταν ὅτι ἐνῶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν ἐχρησιμοποιοῦντο στὴ Λουϊζιάνα γιὰ τὴν προστασία τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, καθὼς ἐπίσης καὶ σὲ ἄλλες περιοχές, ὁ Γουίλλιαμς Μπέρνς καὶ ὁ Τζὲς Σμὶθ χρησιμοποιοῦσαν ἄνδρες τοῦ Γραφείου γιὰ τὴν παρακολούθησι μελῶν τοῦ Κογκρέσσου, τὰ ὁποῖα ζητοῦσαν νὰ ἐνεργηθῇ διοικητικὴ ἐξέτασις καὶ νὰ ἀποκαλυφθοῦν οἱ καταχρήσεις τῆς κυβερνήσεως Χάρντιγκ, μεταξὺ τῶν ὁποίων συμπεριελαμβάνετο καὶ τὸ περίφημο σκάνδαλο τοῦ «Τήηποτ Ντόουμ».

Λίγο καιρὸ μετὰ τὴν ἀνάληψι τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ἀπὸ τὸν Χάρντιγκ, μεταβιβάσθηκε στὸ Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν ἡ διαχείρισις τῶν ἀποθεμάτων πετρελαίου τῆς Καλλιφόρνια καὶ τῆς Γουϋόμιγκ. Οἱ πετρελαιοπηγὲς τῆς τελευταίας ἦσαν γνωστὲς ὡς «Τήηποτ Ντόουμ». Ὁ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν, Ἄλμπερ Β. Φώλλ, ὑπόγραψε ἕνα συμβόλαιο μὲ μιὰ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησι, ποὺ διηυθύνετο ἀπὸ τὸν Χάρρυ Σινκλαίρ καὶ τὸν Ἔντουαρντ Ντόχενυ. Τὸ συμβόλαιο αὐτὸ τοὺς ἐπέτρεπε νὰ ἀντλοῦν καὶ νὰ ἀποθηκεύουν πετρέλαιο ἀπὸ τὶς κρατικὲς πετρελαιοπηγές. Ὡς δικαιολογία γιὰ τὴν παραχώρησι αὐτὴ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν πρὸς τὴν ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησι, προτάχθηκε τὸ στοιχεῖο ὅτι τὰ ἀποθέματα πετρελαίου τῶν κρατικῶν πετρελαιοπηγῶν ἠλαττώντο συνεχῶς ἀπὸ τὶς γαιωτρύσεις καὶ τὴν ἄντλησι πετρελαίου ἀπὸ γειτονικὲς ἰδιωτικὲς πετρελαιοπηγές. Ἔτσι ἡ συμφωνία αὐτὴ προστάτευε τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους.

Ἀμέσως μετὰ τὴ συμφωνία οἱ γείτονες τῆς κατοικίας τοῦ Ὑπουργοῦ Φώλλ στὸ Νέο Μεξικό, παρετήρησαν ξαφνικὰ σημεῖα εὐημερίας καὶ σπατάλης στὴν ἔπαυλι τοῦ Φώλλ, ὅπου ἄρχισαν νὰ γίνωνται πολυδάπανες ἐγκαταστάσεις. Ἀργότερα ὁ Σινκλαὶρ καὶ ὁ Ντόχενυ ἐξήγησαν ὅτι εἶχαν «δανείσει» στὸν Φώλλ περὶ τὶς 135.000 δολλάρια. Τὰ 100.000 δολλάρια τὰ εἶχε προσφέρει ὁ Ντόχενυ ἁπλῶς «σὰν βοήθεια σ' ἕνα παλιό του φίλο», ὅπως ὁ ἴδιος ἐδήλωσε.

Οἱ ἐξηγήσεις ὅμως αὐτὲς δὲν ἱκανοποίησαν τὸ Κογκρέσσο. Ὑπεβάλλοντο ἐπίσης ἐρωτήματα σχετικῶς μὲ τὴν διαχείρισι τῆς Διευθύνσεως Παλαιομάχων καὶ τῶν περιουσιῶν τῶν ἀλλοδαπῶν. Τὸ Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ ἀποδείξῃ καὶ νὰ τιμωρήσῃ τὶς ἀπάτες ποὺ εἶχαν γίνει κατὰ τὶς συμφωνίες τοῦ Α' παγκοσμίου πολέμου.

Τὴν στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ ξέσπασε ἡ θύελλα κατὰ τῆς κυβερνήσεως Χάρντιγκ, αὐτοκτόνησε τὴν 30 Μαΐου 1923 ὁ μυστηριώδης Τζὲς Σμίθ, καταλιπὼν μίαν περιουσία ἀξίας περίπου 500.000 δολλαρίων. Ὁ Πρόεδρος Χάρντιγκ ἀρρώστησε, ἐνῶ ταξίδευε στὴν Ἀλάσκα καὶ τὴν 2 Αὐγούστου ἀπεβίωσε. Πρόεδρος ἀνεκηρύχθη ὁ Κάλβιν Κούλιτζ, ὁ ὁποῖος βρῆκε μπροστά του ἕνα πραγματικὸ χάος.

Οἱ φῆμες περὶ τῆς διαφθορᾶς καὶ τῶν καταχρήσεων συνεχίζονταν. Φωνὴ διαμαρτυρίας ἠγέρθη στὸ Κογκρέσσο γιὰ τὴν παραίτησι τοῦ Ντώγκερτυ. Κατ' ἀρχὰς δὲν διατυπώθηκε κατηγορία ὅτι καὶ ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης ἐνείχετο σὲ παρανομίες. «Ἡ «Λιτεράρυ Ντάϊτζεστ» ἐσχολίαζε ὅτι ἡ παραίτησις τοῦ Ντώγκερτυ ἦταν ἀναπότρεπτη, γιατὶ τὸ Κογκρέσσο καὶ ὁ λαὸς εἶχαν ἀπολέσει τὴν ἐμπιστοσύνη πρὸς αὐτόν, «ὄχι γιὰ ὅσα εἶχε κάνει, ἀλλὰ γιὰ ὅσα εἶχε ἀποτύχει νὰ κάνῃ».

(Συνεχίζεται)

Ο ΝΕΟΣ ΚΩΔΙΞ
ΟΔΙΚΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑ·Ι·ΚΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΔΗΓΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Ἄρθρον 81.

Ἀπόστασις ἀσφαλείας ἐν κινήσει.

Οἱ ὁδηγοὶ ὀχημάτων ἐν κινήσει ὑποχρεοῦνται νὰ τηροῦν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ προηγουμένου, ἐξασφαλίζουσαν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τὴν ἐγκαιρον στάσιν διὰ τὴν ἀποφυγὴν συγκρούσεως.

Ἄρθρον 82.

Βραδυπορούντα ὀχήματα.

Οἱ ὁδηγοὶ βραδυπορούντων ὀχημάτων, κινουμένων ἐπὶ στενῶν ὁδῶν, ὑποχρεοῦνται νὰ διευκολύνωσι τὴν κυκλοφορίαν τῶν λοιπῶν ὀχημάτων, παραμερίζοντες ἢ καὶ ἐν ἀνάγκῃ σταθμεύοντες.

Ἄρθρον 83.

Ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 81 καὶ 82 τοῦ παρόντος, τιμωρεῖται διὰ προστίμου τριακοσίων ἕως χιλίων πεντακοσίων μεταλλικῶν δραχμῶν.

Ἄρθρον 84.

Χρόνος χρήσεως συστήματος φωτισμοῦ τῶν ὀχημάτων.

1. Ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου μέχρι ἡμισείας ὥρας πρὸ τῆς ἀνατολῆς αὐτοῦ εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ χρῆσις τοῦ συστήματος φωτισμοῦ τῶν ὀχημάτων, ὡς καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἠλαττωμένης ὁρατότητος καὶ ἐντὸς τῶν ὁδικῶν σηράγγων.

2. Ἡ χρῆσις τοῦ συστήματος φωτισμοῦ τῶν ὀχημάτων κατὰ τὸν ἀνωτέρω χρόνον εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ κατὰ τὴν στάθμευσιν, ἐκτὸς ἐὰν ταῦτα εἶναι εὐκρινῶς ὁρατὰ ὡς ἐκ τῆς ὑπάρξεως ἐξωτερικοῦ φωτισμοῦ, ἢ ἐὰν τοποθετοῦνται ἐκτὸς τοῦ ὁδοστρώματος, ἢ πρόκειται περὶ ποδηλάτων καὶ μοτοποδηλάτων.

3. Ὅστις παραβαίνει τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρι χιλίων πεντακοσίων μεταλλικῶν δραχμῶν.

Ἄρθρον 85.

Τρόπος χρήσεως φωτισμοῦ τῶν ὀχημάτων.

1. Κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 84 παρ. 1 καθοριζομένας ὥρας καὶ λοιπὰς περιπτώσεις, οἱ ὁδηγοὶ τῶν μηχανοκινήτων ὀχημάτων ὑποχρεοῦνται ὅπως ἔχωσι κατὰ τὴν πορείαν ἀνημμένον τὸ σύστημα φωτισμοῦ ὡς ἀκολούθως :

α) Τὰ πρόσθια καὶ ὀπίσθια φῶτα θέσεως (μικρά), ὅταν ὁ ἐξωτερικὸς φωτισμὸς εἶναι ἐπαρκής.

β) Τὰ φῶτα διασταυρώσεως (μεσαῖα) καὶ τὰ ὄπισθεν φῶτα θέσεως, ὅταν ὁ ἐξωτερικὸς φωτισμὸς εἶναι ἀνεπαρκής.

γ) Τὰ φῶτα πορείας (μεγάλα) καὶ τὰ ὄπισθεν φῶτα θέσεως, ὅταν ὁ ἐξωτερικὸς φωτισμὸς ἐλλείπῃ καὶ τὸ ὄχημα κινεῖται μὲ ταχύτητα ὑπερβαίνουσαν τὰ 40 χιλιόμετρα τὴν ὥραν. Ἐν ὄψει ἄλλων ὀχημάτων ὑποχρεοῦνται ὅπως χρησιμοποιῶσιν ἀποκλειστικῶς τὰ φῶτα διασταυρώσεως (μεσαῖα) καὶ νὰ προσαρμόζωσιν ἀναλόγως τὴν

ταχύτητα τοῦ ὀχήματός των πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν ὁρατότητα. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἐναλλαγὴ χρήσεως τοῦ συστήματος φωτισμοῦ (μικρὰ—μεσαῖα— μεγάλα φῶτα). Ὁμοίως ὑποχρεοῦνται ὅπως χρησιμοποιῶσι τὰ φῶτα διασταυρώσεως (μεσαῖα) τῶν ὀχημάτων, ὅταν ἀκολουθοῦν ἕτερον ὄχημα μὲ ἀνημμένους φανούς.

2. Οἱ ὁδηγοὶ ὀχημάτων ὑποχρεοῦνται ὅπως ἔχωσι πάντοτε ἀνημμένον κατὰ τὴν πορείαν ἰσχυρὸν φωτισμὸν τῆς ὀπισθίας πινακίδος ἀριθμοῦ κυκλοφορίας.

3. Οἱ ὁδηγοὶ ὀχημάτων ἐφωδιασμένων διὰ φώτων ὄγκου, ὑποχρεοῦνται ὅπως κατὰ τὴν πορείαν αὐτῶν ἔχωσι ταῦτα ἀνημμένα.

4. Κατὰ τὴν στάθμευσιν, ἐξαιρέσει τῶν δικύκλων, ὅταν ὁ ἐξωτερικὸς φωτισμὸς εἶναι ἀνεπαρκὴς ἢ ἐλλείπῃ, τὸ δὲ ὄχημα εὑρίσκεται σταθμευμένον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ὁ ὁδηγὸς αὐτοῦ ὑποχρεοῦται ὅπως τηρῇ ἀνημμένα τὰ φῶτα θέσεως, τὰ φῶτα ὄγκου καὶ τὸν φωτισμὸν τῆς πινακίδος τοῦ ἀριθμοῦ κυκλοφορίας.

5. Ὁ ἐξωτερικὸς φωτισμὸς κρίνεται ἐπαρκής, ἐφ' ὅσον καθιστᾷ ὄχημα εὐδιάκριτον ἀπὸ ἀποστάσεως 50 μέτρων.

6. Οἱ ὁδηγοὶ ὀχημάτων κινούμενοι ἐντὸς κατῳκημένων περιοχῶν ἀπαγορεύεται νὰ χρησιμοποιῶσι φῶτα πορείας (μεγάλα φῶτα).

7. Οἱ φανοὶ ὁμίχλης, οἱ τοποθετημένοι εἰς ὕψος ἔλασσον τῶν 65 ἑκατοστῶν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰμὴ μόνον εἰς περιπτώσεις ὁμίχλης ἢ χιονοπτώσεως.

Οἱ αὐτοὶ φανοί, τοποθετημένοι εἰς ὕψος μεῖζον τῶν 65 ἑκατοστῶν, ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ ὡς ἀντιθαμβωτικοὶ φανοί.

8. Ἡ χρῆσις προβολέως μεγάλης ἀποστάσεως ἐπιτρέπεται εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις :

α) Ἂν ὁ προβολεὺς εἶναι κινητός: Ἐφ' ὅσον τὸ ὄχημα εὑρίσκεται ἐν στάσει καὶ πρὸς ἀναγνώρισιν πινακίδων σημάτων καὶ τοποθεσιῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δὲν προκαλεῖται ἐκ τῆς τοιαύτης χρήσεως θάμβος εἰς ὁδηγοὺς ἄλλων ὀχημάτων.

β) Ἂν ὁ προβολεὺς εἶναι ἀκίνητος : Κατὰ τὴν πορείαν τοῦ ὀχήματος ὁμοῦ μετὰ τῶν φανῶν πορείας (μεγάλα φῶτα) καὶ ἐφ' ὅσον ἡ σβέσις ἀμφοτέρων καὶ ἡ ἀφὴ ἐπιτυγχάνεται συγχρόνως διὰ τοῦ αὐτοῦ διακόπτου.

9. Ὁ ὁδηγὸς ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ τοὺς φανοὺς τοῦ ὀχήματος του ρυθμισμένους συμφώνως πρὸς τὰς προδιαγραφὰς τοῦ κατασκευαστοῦ.

10. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν δύναται νὰ ἐπιβάλλεται εἰς μηχανοκίνητα ὀχήματα ἢ εἰς κατηγορίας τούτων ὁ ἐφοδιασμὸς διὰ φωτοηλεκτρικοῦ συστήματος αὐτομάτου ἐναλλαγῆς φώτων πορείας καὶ διασταυρώσεως.

11. Ὁδηγός, ὅστις ἐν ὄψει ἄλλων ὀχημάτων δὲν χρησιμοποιεῖ ἀποκλειστικῶς τὰ φῶτα διασταυρώσεως (μεσαῖα) ἢ χρησιμοποιεῖ κινητὸν προβολέα, ἐφ' ὅσον τὸ ὄχημα εὑρίσκεται ἐν κινήσει, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Ὁ παραβαίνων τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου τιμωρεῖται διὰ προστίμου τοὐλάχιστον τριακοσίων μεταλλικῶν δραχμῶν.

Ἄρθρον 86.

Ἀλλαγὴ διευθύνσεως ἢ λωρίδος κυκλοφορίας.

1. Οἱ ὁδηγοί, προτιθέμενοι ν' ἀλλάξωσι διεύθυνσιν ἢ λωρίδα κυκλοφορίας ἢ νὰ σταθμεύωσιν, ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐγκύρως καταστήσωσι γνωστὴν τὴν πρόθεσίν των, χρησιμοποιοῦντες τοὺς δείκτας κατευθύνσεως, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, ὡς καὶ τὰ φῶτα τροχοπεδήσεως.

Ἂν δὲν λειτουργοῦν οἱ δεῖκται κατευθύνσεως ἢ τὰ φῶτα τροχοπεδήσεως, οἱ ὁ-

δηγοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ προτείνωσι τὸν βραχίονα, νὰ ὑψώσωσι δὲ κατακορύφως τοῦτον ἐν περιπτώσει σταθμεύσεως.

2. Ἐπὶ ὁδῶν διπλῆς κατευθύνσεως καὶ πυκνῆς κυκλοφορίας ὁ Ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν ἢ αἱ ἐπὶ τούτου ἐξουσιοδοτούμεναι Ἀρχαί, δύνανται νὰ ἀπαγορεύσουν τὴν ἐπὶ τόπου στροφὴν ἀλλαγῆς κατευθύνσεως ἀπὸ τῆς τοποθετήσεως ἐνδεικτικῶν πινάκων.

Ἄρθρον 87.

Κίνησις πρὸς τὰ ὄπισθεν.

1. Ἐντὸς κατωκημένων περιοχῶν ἀπαγορεύεται ἡ πρὸς τὰ ὄπισθεν κίνησις παντὸς ὀχήματος, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς ἡ πρὸς τὰ ἔμπροσθεν τοιαύτη εἶναι ἀδύνατος ἢ γίνεται ἐλιγμὸς σταθμεύσεως. Ὁ ἐλιγμὸς σταθμεύσεως ἐπιτρέπεται νὰ ἐκτελῆται ἐπὶ τῆς ἰδίας ὁδοῦ καὶ εἰς μῆκος μὴ ὑπερβαῖνον τὸ διπλάσιον τοῦ μήκους τοῦ ὀχήματος.

2. Ἐντὸς κατωκημένων περιοχῶν ἐπιτρέπεται ἡ πρὸς τὰ ὄπισθεν κίνησις παντὸς ὀχήματος, ἂν ἐκ ταύτης δὲν δημιουργεῖται κίνδυνος ἢ δὲν παρακωλύεται ἡ κυκλοφορία.

3. Ἐπὶ αὐτοκινητοδρόμων ἡ πρὸς τὰ ὄπισθεν κίνησις τῶν ὀχημάτων ἀπαγορεύεται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν.

Ἄρθρον 88.

Ἀπαγόρευσις ἐνοχλητικῶν θορύβων.

Οἱ ὁδηγοὶ παντὸς ὀχήματος, ἰδίᾳ τῶν αὐτοκινήτων, μοτοσυκλεττῶν καὶ μοτοποδηλάτων, ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ προκαλῶσι κατὰ τὴν ὁδήγησιν ἐνοχλητικοὺς θορύβους καὶ νὰ προλαμβάνωσι τοὺς δυναμένους νὰ προκληθῶσιν ἐκ τοῦ φορτίου ἢ ἐξ ἄλλων αἰτίων συνδεομένων πρὸς τὴν κυκλοφορίαν, συντηροῦσι δὲ εἰς κατάστασιν καλῆς λειτουργίας τὸ σύστημα ἀποσιωπητῆρος.

Ἄρθρον 89.

Χρῆσις ἠχητικῶν ὀργάνων.

1. Εἰς τοὺς ὁδηγοὺς ἀπαγορεύεται ἡ ἄσκοπος χρησιμοποίησις τῶν ἠχητικῶν ὀργάνων τῶν ὀχημάτων των ἢ ἡ μεθ' ὑπερβολικῆς ἐντάσεως ἢ διαρκείας χρῆσις αὐτῶν.

2. Αἱ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν ἢ ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν κατὰ περίπτωσιν ἐξουσιοδοτούμεναι Ἀρχαί, δύνανται νὰ ἀπαγορεύωσι τὴν χρῆσιν τῶν ἠχητικῶν ὀργάνων τῶν ὀχημάτων ἐντὸς κατωκημένων περιοχῶν, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων ἀμέσου κινδύνου. Κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τῶν ὁδηγῶν, ἀντὶ τῶν ἠχητικῶν ὀργάνων, βραχεῖα χρῆσις τῶν φώτων διασταυρώσεως (μεσαῖα φῶτα). Ἐκτὸς τῶν κατωκημένων περιοχῶν ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τῶν ὁδηγῶν χρῆσις τῶν ἠχητικῶν ὀργάνων, ὁσάκις τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον.

3. Οἱ ὁδηγοὶ ὀχημάτων, τὰ ὁποῖα μεταφέρουσι τραυματίας ἢ σοβαρῶς ἀσθενοῦντας, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς ἀπαγορεύσεις καὶ περιορισμοὺς τοὺς σχετικοὺς μὲ τὴν χρῆσιν ἠχητικῶν ὀργάνων.

Ἄρθρον 90.

Στάσις.

1. Ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ ἀπαγορευτικὴ πινακίς, εἰς τοὺς ὁδηγοὺς ὀχημάτων ἢ ζώων ἡ σύντομος διακοπὴ τῆς πορείας (στάσις), ἐφ' ὅσον αὕτη γίνεται κατὰ μῆκος καὶ ἐγγύτατα τοῦ δεξιοῦ ἄκρου τῆς ὁδοῦ ἢ ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῶν ἐρεισμάτων, ἐὰν ὑπάρχουν τοιαῦτα, καὶ δὲν δημιουργεῖ ἐμπόδιον ἢ κίνδυνον διὰ τὴν κυκλοφορίαν.

Ἐπὶ ὁδῶν μοναδικῆς κατευθύνσεως (μονοδρόμων) ἡ στάσις ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἄκρου τῆς ὁδοῦ.

2. Ἐπὶ τμημάτων ὁδῶν πλάτους δύο λωρίδων κυκλοφορίας συνολικῶς, ὅπου ὑφίσταται ἀπαγορευτικὴ σήμανσις τοῦ ὁδοστρώματος ἀπαγορεύεται ἡ στάσις πρὸς τὴν πλευρὰν τῆς ἀπαγορευτικῆς γραμμῆς.

Ἄρθρον 91.

Ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 86 ἕως 90 τοῦ παρόντος, τιμωρεῖται διὰ προστίμου τοὐλάχιστον τριακοσίων μεταλλικῶν δραχμῶν.

Ἄρθρον 92.

Στάθμευσις.

1. Εἰς περίπτωσιν παρατεινομένης διακοπῆς τῆς πορείας (στάθμευσις), οἱ ὁδηγοὶ ὀχημάτων ἢ ζώων ὑποχρεοῦνται, ἀπομακρυνόμενοι αὐτῶν, ὅπως λάβωσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἀποφυγὴν δυστυχήματος.

2. Διαρκούσης τῆς σταθμεύσεως οἱ ὁδηγοὶ ὀχημάτων ἢ ζώων ὑποχρεοῦνται ὅπως θέτωσι ταῦτα, ἐὰν δὲν ὁρίζεται ἄλλως, ἐντὸς μὲν τῶν κατωκημένων περιοχῶν ἐγγύτατα τοῦ δεξιοῦ ἄκρου τῆς ὁδοῦ καὶ παραλλήλως πρὸς τὸν ἄξονα ταύτης, ἐκτὸς δὲ κατωκημένων περιοχῶν ἐπὶ τῶν πρὸς τοῦτο τυχὸν ὑπαρχόντων χώρων ἢ ἐπὶ τῶν ἐρεισμάτων τῆς ὁδοῦ ἢ ἐλλείψει τούτων ἐγγύτατα πρὸς τὸ δεξιὸν ἄκρον ταύτης καὶ παραλλήλως πρὸς τὸν ἄξονά της.

Ἐὰν δὲν ὑφίσταται πεζοδρόμιον οἱ ὁδηγοί, κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀφήνωσιν ἐπαρκῆ ἐλεύθερον χῶρον διὰ τὴν διέλευσιν τῶν πεζῶν.

3. Ἡ στάθμευσις ἀπαγορεύεται :

α) Ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων, ἐπὶ ἢ πλησίον τῶν διασταυρώσεων καὶ εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν 5 μέτρων ἀπὸ τὴν τομὴν τῶν ἀντιστοίχων οἰκοδομικῶν γραμμῶν, ἐπὶ καμπυλῶν, ἐντὸς συράγγων, ἐπὶ κυρτῶν ἀλλαγῶν, κατὰ μῆκος κλίσεων (ράχεων), εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν 15 μέτρων ἀπὸ ἰσοπέδους σιδηροδρομικὰς διαβάσεις καὶ στάσεις λεωφορείων καὶ τροχιοδρόμων, καθὼς καὶ εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν 3 μέτρων ἀπὸ τὰς θέσεις τῶν πυροσβεστικῶν κρουνῶν.

β) Ἐπὶ τῶν τροχιοδρομικῶν καὶ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, ἐπὶ τῶν διαβάσεων πεζῶν καὶ εἰς τὰς συμβολὰς ἰδιωτικῶν ὁδῶν καὶ στοῶν.

γ) Ἐὰν τὸ ἐναπομένον ἐλεύθερον μέρος τῶν ὁδῶν εἶναι ἀνεπαρκὲς διὰ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ὀχημάτων.

δ) Εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν 15 μέτρων πρὸ τῶν φωτεινῶν σηματοδοτῶν καὶ τῶν πινακίδων ὑποχρεωτικῆς στάσεως, (STOP), ἵνα μὴ ἐμποδίζηται ἡ θέα τούτων.

ε) Εἰς τμῆμα ὁδοῦ, ὅπου ὑπάρχει ἀπαγορευτικὴ σήμανσις τοῦ ὁδοστρώματος, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίστανται δύο τοὐλάχιστον λωρίδες κατὰ κατεύθυνσιν.

στ) Παραπλεύρως ἑτέρου ὀχήματος ἐν στάσει ἢ σταθμεύσει.

ζ) Ὅπου εὑρίσκονται ἀπαγορευτικαὶ πινακίδες.

4. Τὰ ἐντεταλμένα ἀστυνομικὰ ὄργανα δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι τὴν μεταφορὰν ὀχήματος σταθμεύοντος εἰς τὰς ὑπὸ τῶν προηγουμένων παραγράφων καθοριζομένας ζώνας ἢ εἰς ἄλλας εἰς ἃς ἡ στάθμευσις ἀπαγορεύεται. Ἡ μεταφορὰ εἰς σταθμὸν αὐτοκινήτων ἢ εἰς ἕτερον κατάλληλον χῶρον, διενεργεῖται διὰ τεχνικῶν προσφόρων μέσων, ἀποκλειομένης τῆς παραβιάσεως τῶν κεκλεισμένων θυρῶν τοῦ ὀχήματος.

5. Ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου τιμωρεῖται διὰ προστίμου τοὐλάχιστον τριῶν χιλιάδων μεταλλικῶν δραχμῶν ἢ διὰ κρατήσεως τοὐλάχιστον 15 ἡμερῶν ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν.

6. Ὁ παραβαίνων τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, τιμωρεῖται διὰ προστίμου τοὐλάχιστον πεντακοσίων μεταλλικῶν δραχμῶν ἢ διὰ κρατήσεως.

Ἄρθρον 93.

Κατάληψις τοῦ ὁδοστρώματος.

1. Οἱ ὁδηγοὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως, ἂν λόγῳ βλάβης τοῦ ὀχήματός των, πτώσεως τοῦ φορτίου αὐτοῦ ἢ ἐξ ἄλλης αἰτίας καταληφθῇ ἡ ὁδός, ἐλευθερώνωσι ταύτην, ὁδηγοῦντες ἢ ὠθοῦντες τὸ ὄχημα εἰς καθωρισμένον χῶρον σταθμεύσεως ἤ, ἐπὶ τῶν ἐρει-

σμάτων ἤ, ἐλλείψει τούτων, ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἄκρου τῆς ὁδοῦ καὶ παραλλήλως πρὸς τὸν ἄξονά της, ὡς καὶ εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν παντὸς ἀντικειμένου (λίθων κλπ.), ὅπερ ἐχρησιμοποιήθη διὰ τὴν ἀνάσχεσιν τῆς κινήσεως τοῦ ὀχήματος.

Ὁμοίως ὑποχρεοῦνται ὅπως, ἂν ἐκ τοῦ ὀχήματος ἐκχυθῶσιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ γλοιώδεις οὐσίαι (ἄσβεστος—ἔλαιον κ.ἄ.), λάβωσι πᾶν πρόσφορον μέσον πρὸς ἀποτροπὴν ἀτυχημάτων διὰ τὴν διασφάλισιν τῆς ὁμαλῆς κυκλοφορίας.

2. Ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, τιμωρεῖται διὰ προστίμου τοὐλάχιστον τριῶν χιλιάδων μεταλλικῶν δραχμῶν ἢ διὰ κρατήσεως τοὐλάχιστον 15 ἡμερῶν ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

Ἄρθρον 94.

Ἐπισήμανσις σταθμεύοντος ὀχήματος.

1. Οἱ ὁδηγοὶ ὀχημάτων, ἐξαιρέσει τῶν μοτοσυκλεττῶν, μοτοποδηλάτων καὶ ποδηλάτων, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὑποχρεοῦνται, παραμένοντες ἐν σταθμεύσει ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, νὰ ἐπισημαίνωσι τὸ ὄχημά των ἐν περιπτώσει ὁμίχλης, ὅταν τοῦτο σταθμεύῃ πλησίον καμπύλης ἢ ἐπ' αὐτῆς ἢ εἰς κατωφερικὸν τμῆμα ὁδοῦ. Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπέχουσι καὶ κατὰ τὴν νύκτα, ἐὰν τὰ ὄπισθεν φῶτα θέσεως ἐλλείπουσιν ἢ εἶναι ἀνεπαρκῆ.

2. Ἡ ἐπισήμανσις γίνεται δι' εἰδικῆς κινητῆς ἀντανακλαστικῆς πινακίδος σχήματος ἰσοπλεύρου τριγώνου πλευρᾶς ,50 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, ἐχούσης ἐρυθρὸν περιθώριον πλάτους 5 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Ἡ πινακὶς τοποθετεῖται ὄπισθεν τοῦ ὀχήματος καὶ εἰς ἀπόστασιν τοὐλάχιστον 50 μέτρων ἀπὸ τούτου.

3. Ὅστις παραβαίνει τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, τιμωρεῖται διὰ προστίμου τοὐλάχιστον τριῶν χιλιάδων μεταλλικῶν δραχμῶν ἢ διὰ κρατήσεως τοὐλάχιστον 15 ἡμερῶν ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

Ἄρθρον 95.

Συνάντησις στρατιωτικῶν τμημάτων καὶ συνοδειῶν ἐν γένει.

1. Οἱ ὁδηγοὶ ὀχημάτων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διακόπτωσι πορευομένας στρατιωτικὰς φάλαγγας, συντεταγμένα τμήματα στρατοῦ ἢ μαθητῶν ἢ θρησκευτικὰς πομπὰς καὶ συνοδείας ἐν γένει.

2. Ὅστις παραβαίνει τὴν διάταξιν τοῦ παρόντος ἄρθρου, τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρι χιλίων πεντακοσίων μεταλλικῶν δραχμῶν.

(Συνέχίζεται)

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν.

ΑΘΗΝΑ · ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

Ὁ κόσμος ἔγινε μικρός.

Αὐτὸ τὸ συμπέρασμα βγάζει κανεὶς ὅταν, ξεκινώντας ἀπὸ τὴν Ἀθήνα τὸ πρωὶ (5 ἡ ὥρα), φτάνῃ στὸ Λὸς Ἄντζελες στὶς 5.30 μ.μ. Πῶς γίνεται αὐτό; Ἁπλούστατα. Παίρνετε τὸν κομήτη τῆς «Ὀλυμπιακῆς» ποὺ ξεκινάει στὶς 5 τὸ πρωὶ κι' ὕστερα ἀπὸ 3.30 ὧρες φθάνετε στὸ Λονδῖνο. Ἐκεῖ ξεκουράζεστε μερικὲς ὧρες. Παίρνετε κατόπιν στὶς 12 τὸ μεσημέρι τὸ μεγαθήριο σοῦπερ τζὲτ τῆς «Παναμέρικαν», πετᾶτε 8 ὧρες καὶ φθάνετε στὴν Καλλιφόρνια ἡμέρα, γιατὶ κυνηγώντας τὸν ἥλιο κλέβετε τὴ νύχτα καὶ βρισκόσαστε ἐκεῖ τὸ ἀπόγευμα στὶς 5.30 μ.μ. (ὥρα Ἀμερικῆς). Ἀλλ' ἂς τὰ πάρουμε μὲ τὴν σειρά.

15 Ἰουνίου 1963, ὥρα 5 π.μ. Ξημερώματα. Ἡ Ἀθήνα, ντυμένη στὰ γαλανά της μετάξια, χαρούμενη, δροσάτη, μᾶς χαμογελάει, σὰν τὴν κοπέλλα ποὺ λέει «στὸ καλὸ νὰ πᾶτε... μὰ σὰν καὶ μένα δὲν θὰ βρῆτε καμμιὰ πουθενά».

Ναί, Ἀθήνα μας, ναὶ Ἑλλάδα μας, δὲν σὲ ἀφήνουμε γιὰ πάντα, δὲν σὲ ἀποχωριζόμαστε. Μὰ νὰ μὴ δοῦμε κι' ἄλλα μέρη; Νὰ μὴ κάνουμε σύγκρισι ; Δὲν ξέρεις ὅτι τότε θὰ σὲ νοσταλγήσουμε πιὸ πολύ, θὰ σὲ ἀγαπήσουμε πιὸ τρελλά, καὶ θὰ γυρίσουμε στὴν ἀγκαλιά σου μὲ σιγουριὰ καὶ θέρμη ;

Ἄ, ὄχι. Καμμιὰ χώρα δὲν μᾶς ξελόγιασε μέχρι σήμερα. Στήθηκες Ἑλλαδίτσα στὴν ψυχή μας ἀρχόντισσα. Σὲ ἀγαπᾶμε, σὲ λατρεύουμε καὶ δὲν σὲ ἀποχωριζόμαστε κι' ὅταν γελᾶς, μὰ καὶ ὅταν κλαῖς.

Ἀθήνα — Λονδῖνο.

Τὶ χαρούμενο θέαμα νὰ βλέπῃς τὴν Ἀττικὴ μὲ τὶς ἀκρογιαλιές της ἀπὸ τὸν οὐρανό ; Εἶναι εἰκόνα ἀσύγκριτη, ὁλοκληρωτική, παρθένα. Χαίρεσαι τὰ πάντα, τὸ χρυσὸ ἥλιο, τὸ γαλανὸ χρῶμα, τὴν ὁλοκάθαρη ἀτμόσφαιρα, τὸ ὁλόδροσο ὀξυγόνο, τὴ ζωὴ καὶ τὴν ὁμορφιὰ τῆς ἑλληνικῆς φύσεως. Κι' ὕστερα ; Ὕστερα πετᾶς πρὸς τὶς ἄλλες χῶρες, πάνω ἀπὸ τὰ σύννεφα, πάνω ἀπὸ πανύψηλα βουνά, πάνω ἀπὸ τὰ πουλιὰ τοῦ οὐρανοῦ. Ἀλήθεια! Ὁ ἄνθρωπος ἦταν πάντοτε, μὰ τώρα στὴν πάλη μὲ τὰ στοιχειὰ τῆς φύσεως ἔγινε τὸ μεγαλύτερο θεριό. Ἐκεῖ ποὺ πετάει αὐτὸς δὲν τολμοῦν πιὰ νὰ πετάξουν οἱ βασιλιάδες τῶν οὐρανῶν, οἱ ἀετοί. Φοβισμένοι βλέπουν τὰ ἀτσάλινα πουλιὰ νὰ σχίζουν τοὺς αἰθέρες καὶ τρέμουν ἀπὸ τὸ θόρυβο καὶ τὸ θέαμα. Εἶναι οἱ ἄνθρωποι μὲ τὰ ἀεροπλάνα τους, ποὺ σχίζουν σὰν βολίδες τοὺς αἰθέρες.

Εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Αὐτὸ τὸ τέλειο πλάσμα τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ποὺ ἔχει μέσα του τὸ Θεό !

Μὰ τώρα βρισκόμαστε κι' ὅλας πολὺ ψηλά, κοιτάζομε κάτω νὰ δοῦμε ἄλλες χῶρες, ἀλλὰ δυστυχῶς ἕνας ἀπέραντος τάπητας ἀπὸ ὁλόλευκα σύννεφα, μιὰ κατάσπρη τεράστια ἐπίπεδη ἔκταση ἁπλώνεται μέχρι ἐκεῖ ποὺ φτάνει τὸ μάτι μας. Τίποτε ἀπὸ τὴ γῆ. Πετᾶμε στοὺς οὐρανοὺς μέχρι ποὺ ὕστερα ἀπὸ τρισήμισυ ὧρες φτάνουμε στὸ Λονδῖνο, τὴ μεγαλούπολι αὐτὴ καὶ πρωτεύουσα τῆς βρεταννικῆς αὐτοκρατορίας.

Θὰ ἦταν παράλειψις ἂν δὲν λέγαμε δυὸ λόγια γιὰ τὸ προσωπικὸ τῆς Ὀλυμπιακῆς ἑταιρείας καὶ τὴν περιποίησι σὲ ὅλα, ποὺ ὕστερα ἀπὸ μιὰ σύγκρισι ποὺ ἔκανα, βρῆκα πὼς ἡ ἑλληνικὴ αὐτὴ ἑταιρεία τιμάει τὸν τόπο μας, γιατὶ βρίσκεται στὴν πρώτη θέση τῆς ξεναγήσεως. Μιὰ γλυκειά, ραφιναρισμένη καὶ ὁλόχαρη ἀτμόσφαιρα σᾶς περιβάλλει μέσα στοὺς κομῆτες. Ἀπὸ τὸν καπετάνιο τοῦ ἀεροπλάνου μέχρι τὸν τελευταῖο συνοδὸ ποὺ θὰ σᾶς παραδώσῃ σὲ ξένα χέρια. Καὶ ἡ κουζίνα ; Ἀριστούργημα μαγειρικῆς. Αὐτὰ τὰ γράφω ἀπὸ περηφάνεια γιατὶ εἶμαι Ἕλληνας καὶ ὄχι ἀπὸ

ὑποχρέωσι, γιατὶ κανεὶς δὲν γνώριζε ποιός ἤμουν. Ἤμουν ἕνας ἁπλὸς ἐπιβάτης, ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι.

Λονδῖνο — Λὸς Ἄντζελες.

Περιμένοντας 4 ὧρες στὴν αἴθουσα (τρανζὶτ) ἀναμονῆς τοῦ Λονδίνου, πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι ὑπάρχει κάτι τὸ τέλειο ποὺ φέρνει τὴ σφραγῖδα τῆς ἀγγλικῆς τάξεως, τοῦ ρυθμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Δὲν βρίσκει τίποτε κανεὶς νὰ ψέξῃ. Τὰ πάντα λειτουργοῦν σὰν ἕνα καλοκουρδισμένο ρολόγι, μέσα σ' ἕνα περιβάλλον πλούσιο, καλοβαλμένο καὶ πολιτισμένο, ἔτσι ποὺ ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι εἴμαστε ἕτοιμοι γιὰ γκρίνια καὶ φασαρία, ἀφοπλιζόμαστε ἀπὸ τὸ χαμόγελο τῆς ὑπαλλήλου καὶ ἀπὸ τὰ περίφημα «πλὴζ» καὶ «θὲνκ γιού». Τοῦτο μόνο σημειώνω ὅτι καὶ στὶς βεσπασιανὲς ποὺ ἀστράφτουν καὶ ὅπου παράλληλα ὑπάρχουν καθρέπτες καὶ λουτῆρες γιὰ πλύσιμο καὶ ξύρισμα, ἔχουν τοποθετημένα μεγάφωνα μὲ τὰ ὁποῖα σὲ ἤρεμο γλυκὸ τόνο συνεχῶς ἐνημερώνουν τοὺς ἐπιβάτες γιὰ τὶς ὧρες πτήσεων τῶν ἀεροπλάνων.

Στὶς 12.20 (ὥρα Λονδίνου) μπαίνουμε στὸ μεγαθήριο τῆς «Παναμέρικαν» ποὺ μοιάζει σὰν πλατεῖα στὸ ἐσωτερικό του (θέσεις 160, χωριστὰ τοῦ προσωπικοῦ). Μᾶς ὁδηγοῦν ὄμορφες, καλοκαμωμένες, γελαστὲς Ἀμερικανίδες συνοδοί, καὶ ἀμέσως τὸ ἀεροπλάνο ἀπογειώνεται, σὰ νὰ ξεκινάῃ ἕνα αὐτοκινητάκι. Σὲ λίγο βρισκόμαστε πάνω ἀπὸ τὰ σύννεφα.

Πετᾶμε πρὸς τὰ βόρεια, γιατὶ ἡ πτῆσις θ' ἀκολουθήσῃ τὸ συντομώτερο δρόμο πάνω ἀπὸ τὶς παγωμένες θάλασσες καὶ χῶρες. Μὰ σὲ λίγο ἀπὸ τὸ ὕψος ποὺ παίρνουμε βρισκόμαστε σ' ἕναν τεράστιο αἰθέριο κώδωνα ποὺ ὁ θόλος του εἶναι ἕνας οὐρανὸς σὰν ἀπὸ ἀραχνοΰφαντο μετάξι καὶ ἡ ἐπίπεδη ἐπιφάνεια καὶ βάσι του ἕνα ἀπέραντο λευκὸ ταπέτο ἀπὸ στρωτὰ σύννεφα. Ἔτσι πετώντας φτάνουμε πάνω ἀπὸ τὶς παγωμένες θάλασσες τῆς Γροιλανδίας καὶ ἀπολαμβάνουμε τὸ θέαμα, τοῦ ἀπεράντου πάγου στὶς θάλασσες καὶ στὶς στεριές. Συνεχίζοντας τὴν πτῆσι βλέπουμε ὅλα παγωμένα σὲ ἐκτάσεις ἀτελείωτες, ὥσπου τὸ λευκὸ μᾶς στραβώνει καὶ μᾶς ἀναγκάζει νὰ μὴ κοιτάζουμε πιά, ἀλλὰ μὲ κλειστὰ μάτια νὰ σκεφτώμαστε καὶ νὰ διερωτώμεθα. Ὑπάρχει ἄραγε ζωὴ ἐκεῖ κάτω ; Μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ ζωντανὸς ὀργανισμός ; Καὶ ὅμως ὑπάρχει. Ὁ χάρτης δείχνει ὅτι ἄνθρωποι κατοικοῦν σὲ πόλεις. Ἔτσι περνώντας θάλασσες, ποτάμια καὶ βουνά, σκεπασμένα αἰώνια ἀπὸ πάγους καὶ χιόνια, προχωροῦμε πρὸς τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς, ὥσπου, ἀφοῦ τελευταῖα καμαρώσαμε μιὰ ἀπέραντη σειρὰ ἀπὸ ἡφαιστειογενῆ ὄρη μὲ κρατῆρες, ποὺ ἦσαν ὅλα σκεπασμένα μὲ χιόνια, φτάνουμε στὴν Καλλιφόρνια, τὴν πιὸ εὔφορη καὶ γλυκειὰ Πολιτεία τῆς Ἀμερικῆς.

Τὰ χιόνια ἔλειωσαν τώρα ἐδῶ ποὺ φτάσαμε καὶ ἡ θάλασσα γαλάζια μᾶς ὑποδέχεται. Οὐρανὸς καὶ θάλασσα μοιάζουν σὰν νάχουν ἑλληνικὴ ὄψη. Ἀπολαμβάνουμε ἀπὸ ψηλὰ τὴ χαρούμενη πόλι τῶν ἀστέρων τοῦ κινηματογράφου, ποὺ εἶναι χάρμα σὲ ρυμοτομία καὶ ρυθμό. Λείπουν οἱ οὐρανοξύστες καὶ τὸ πράσινο δεσπόζει ἀπ' ὅπου ξεπροβάλλουν τὰ σπίτια-βίλλες τῆς μεγάλης αὐτῆς πολιτείας. Ἀλλὰ γι' αὐτὴ θὰ γράψουμε στὴ συνέχεια.

Ἔτσι σὰν ὑστερόγραφο σημειώνουμε ὅτι 8 ὧρες πτήσεως δὲν περνοῦν εὔκολα. Καὶ σκεφτόμαστε πὼς ἡ μεγάλη αὐτὴ ἑταιρεία ἡ «Παναμέρικαν» δὲν σκέφθηκε στὶς τόσες ἐγκαταστάσεις τοῦ ἀεροπλάνου νὰ κάνῃ καὶ ἐγκατάστασι ραδιοφώνου μὲ ἀτομικὴ ἀκουστικὴ γιὰ κάθε ἐπιβάτη, ὥστε ὁ καθένας τοποθετώντας την στ' αὐτιά του νὰ ἀκούῃ μουσικὴ ὅταν δὲν κάνει τίποτε ἄλλο. Αὐτὸ θὰ ξεκούραζε ἢ καὶ θὰ νανούριζε.

(Συνεχίζεται)

Αὐτὸς εἶναι ὁ Ράσσελ

Ὁμιλοῦν τὰ κείμενά του [1]

Ὁ ἡλικίας 91 ἐτῶν Ἄγγλος φιλόσοφος Μπέρτραντ Ράσσελ ἔχει τεθῆ, κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ καὶ τῆς διεθνοῦς συνοδοιπορίας κατευθυνομένης συκοφαντικῆς ἐκστρατείας κατὰ τῆς πατρίδος μας. Ἐπειδὴ ὁ τίτλος τοῦ «φιλοσόφου» δυνατὸν νὰ δημιουργήσῃ ἐσφαλμένας ἐντυπώσεις περὶ τῆς προσωπικότητος τοῦ Ράσσελ, εἶναι ἀνάγκη νὰ καταστοῦν γνωστὰ ὡρισμένα βασικὰ σημεῖα περὶ τῶν ἀπόψεων τοῦ φιλοσόφου τούτου.

1. Ἡ πολιτική του. Κατὰ βάσιν ὁ Ράσσελ εἶναι ἀναρχικός, τόσον εἰς τὴν θεωρίαν, ὅσον καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν. Πιστεύει ὅτι ἐὰν οἱ νόμοι τῆς Πολιτείας δὲν συμφωνοῦν μὲ τὴν φιλοσοφίαν του, μπορεῖ νὰ τοὺς παραβαίνῃ.

Ὅταν πέρυσι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὰς διαδηλώσεις τῶν εἰρηνοκαπήλων τοῦ πυρηνικοῦ ἀφοπλισμοῦ, ὁ Ράσσελ ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῆς διαδηλώσεως. Συνελήφθη ὅμως καὶ ἐδικάσθη ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην τῆς πατρίδος του εἰς δίμηνον φυλάκισιν. Ὅταν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Ἀπρίλιον ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν Μαραθώνιον πορείαν τῶν εἰρηνοκαπήλων κομμουνιστῶν καὶ συνοδοιπόρων, ὁ Ράσσελ ἐκήρυξε τὴν ἀνυπακοὴν καὶ ἔστειλε εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν γραμματέα του διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἀνυπακοὴν ταύτην.

Εἰς ὅλα τὰ διεθνῆ προβλήματα ὁ Ράσσελ τάσσεται μὲ τὰς σοβιετικὰς ἀπόψεις.

Εἰς τὴν κρίσιν τῆς Κούβας, πέρυσι τὸν Ὀκτώβριον, ἔστειλεν ἔκκλησιν πρὸς τὸν Πρόεδρον Κέννεντυ εἰς τὴν ὁποίαν τοῦ ἔλεγε: «Τὰ τελεσίγραφά σας σημαίνουν πόλεμον. Παραιτηθῆτε ἀπὸ τὴν παραφροσύνην». Εἰς τὴν ἀπάντησίν του, ὁ Πρόεδρος Κέννεντυ, ἀνέφερε μεταξὺ τῶν ἄλλων:

«Ἐνῶ τὰ μηνύματά σας ἐπικρίνουν τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, δὲν βλέπω νὰ ἐκδηλώνετε καμμίαν ἀνησυχίαν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ρωσικῶν πυραύλων εἰς τὴν Κούβαν. Ἐπιτρέψατέ μου νὰ πιστεύω ὅτι ἡ προσοχή σας πρέπει νὰ στραφῆ πρὸς τοὺς κλέπτας μᾶλλον παρὰ πρὸς ἐκείνους ποὺ συνέλαβαν τοὺς κλέπτας».

2. Ἡ θρησκεία του. Ὁ Ράσσελ εἶναι ὑλιστής, ἄθεος καὶ ἀντιχριστιανικός. Ὑποστηρίζει ὅτι ἡ θρησκεία ἀποτελεῖ ἐμπόδιον εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀνθρώπου.

«Μπορεῖ, λέγει, ἡ ἀνθρωπότης νὰ βρίσκεται στὸ κατώφλι μιᾶς χρυσῆς ἐποχῆς. Ἀλλ' ἂν συμβαίνῃ αὐτὸ θὰ χρειασθῆ πρῶτα νὰ σκοτώσῃ τὸν δράκοντα ποὺ φυλάει τὴν πόρτα. Καὶ ὁ δράκοντας αὐτὸς εἶναι ἡ θρησκεία» (ἀπὸ τὸ βιβλίον «Γιατὶ δὲν εἶμαι Χριστιανός» σελ. 37).

Τὸ ἴδιον εἶπε καὶ ὁ Μὰρξ μὲ ἄλλα λόγια:

«Ἡ θρησκεία εἶναι τὸ ὄπιο τῶν λαῶν ποὺ στραβώνει τὸ προλεταριᾶτο μπρὸς στὸν προορισμό του, βάζοντας τὰ μεγαλύτερα ἐμπόδια στὸ δρόμο γιὰ τὴν ἐπανάστασι».

3. Ἡ ἠθική του. Ὁ Ράσσελ εἶναι κατ' οὐσίαν ὀπαδὸς τῆς σεξουαλικῆς παμμιξίας, ἀκόμη καὶ τῆς ὁμοφυλοφιλίας.

Τὸ 1940 εὑρίσκετο εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὸ Συμβούλιον Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Κολλεγίου τῆς πόλεως τῆς Νέας Ὑόρκης τὸν ἐπέλεξε διὰ τὴν ἕδραν τῆς φιλοσοφίας.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη προεκάλεσε θύελλαν διαμαρτυριῶν καὶ ἐπὶ ἡμέρας ὁ τύπος τῆς Νέας Ὑόρκης ἐπέκρινε δριμύτατα τὸ Συμβούλιον. Ἐπειδὴ ὅμως τοῦτο ἐπέμεινεν εἰς τὴν ἀπόφασίν του, οἱ Νεοϋορκέζοι προσέφυγον εἰς τὴν Δικαιοσύνην, ζητοῦντες τὴν ἀκύρωσιν τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ράσσελ, διότι δὲν ἦσαν διατεθειμένοι νὰ πληρώσουν ἕνα καθηγητὴν διὰ νὰ διαφθείρῃ τὰ τέκνα των. Ὁ Δήμαρχος τῆς Νέας Ὑόρκης Λὰ Γου-

---

1. Ἀναδημοσίευσις ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Βραδυνή», τῆς 4/6/63.

άρντια περιέκοψεν ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κολλεγίου τὰς πιστώσεις διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ Ράσσελ.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Ράσσελ ἐκρίνετο ἀκατάλληλος καὶ ἐπικίνδυνος ὡς καθηγητὴς τοῦ Κολλεγίου, ὑπῆρξε συντριπτική.

«Δὲν εἶναι ἀνάγκη, ἀναφέρει τὸ σκεπτικὸν τῆς ἀποφάσεως, νὰ ἀσχοληθῶμεν ἐδῶ λεπτομερῶς μὲ τὸν τύπον ὁ ὁποῖος περιέχεται εἰς τὰ βιβλία του. Ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν τὰ ἀκόλουθα». Καὶ ἐπισημαίνει ὡρισμένα σημεῖα ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ Ράσσελ, τὰ ὁποῖα ἀναφέρομεν κατωτέρω :

α) Π α ν ε π ι σ τ η μ ι α κ ά. Ὁ Ράσσελ πρεσβεύει ὅτι οἱ φοιτηταὶ πρέπει νὰ ἔχουν ἐλευθέρας σεξουαλικὰς σχέσεις μὲ τὰς φοιτητρίας. Τοῦτο θεωρεῖ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἠθικώτερον—διότι οἱ φοιτηταὶ δὲν θὰ ἀναγκάζωνται νὰ καταφεύγουν εἰς τὸν λαθραῖον ἢ τὸν ἐπὶ πληρωμῇ ἔρωτα—ἀφ' ἑτέρου δὲ ὠφελιμώτερον, ἀπὸ διανοητικῆς ἀπόψεως, διότι οἱ φοιτηταὶ δὲν θὰ σπαταλοῦν πολὺν χρόνον λόγῳ εὐκολίας τῶν ἐλευθέρων σχέσεων, καὶ θὰ διαθέτουν οὕτω περισσοτέρας ὥρας διὰ μελέτην.

«Εἶμαι βέβαιος, λέγει, ὅτι ἡ πανεπιστημιακὴ ζωὴ θὰ ἦταν καλύτερη, τόσον ἀπὸ διανοητικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως, ἐὰν οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς φοιτητὰς εἶχαν προσωρινοὺς ἀτέκνους γάμους. Τοῦτο θὰ ἔδινε στὴ σεξουαλικὴ παρόρμησι μιὰ λύσι ποὺ δὲν θὰ ἦταν οὔτε ταραχώδης, οὔτε λαθραία, οὔτε ἀργυρώνητη, οὔτε συμπτωματική, ἀλλὰ τέτοια ποὺ δὲν θὰ ὑπῆρχε ἀνάγκη νὰ σπαταληθῇ χρόνος ποὺ πρέπει νὰ διατίθεται στὴν ἐργασία». (Ἀπ' τὸ βιβλίο του «Ἐκπαίδευσις καὶ ὁ σύγχρονος κόσμος» σελ. 119 καὶ 120).

β) Ὁ Γ ά μ ο ς. Γιὰ τὸν γάμον, ὁ Ράσσελ λέγει : «Ἂν καὶ εἶμαι πλήρως πεπεισμένος ὅτι ὁ δοκιμαστικὸς (ἑταιρικὸς) γάμος θὰ ἀποτελοῦσε ἕνα βῆμα πρὸς τὴν ὀρθὴ κατεύθυνσι καὶ θὰ ἔκανε πολὺ καλό, δὲν νομίζω ὅτι προχωρεῖ ἀρκετά. Νομίζω ὅτι ὅλες οἱ σεξουαλικὲς σχέσεις, ποὺ δὲν συνεπάγονται τεκνοποιία, πρέπει νὰ θεωροῦνται σὰν καθαρὰ ἰδιωτικὴ ὑπόθεσις καὶ ἐὰν ἕνας ἄνδρας καὶ μιὰ γυναίκα προτιμοῦν νὰ συζοῦν χωρὶς νὰ κάμνουν παιδιά, τοῦτο πρέπει νὰ εἶναι ζήτημα ποὺ ἀφορᾶ αὐτοὺς καὶ κανέναν ἄλλον». (Ἀπ' τὸ βιβλίον του «Γάμος καὶ Ἠθικὴ» σελ. 165-166).

Ὁ Ράσσελ ὑποστηρίζει ὅτι καὶ ἡ μοιχεία πρέπει νὰ ἐπιτρέπεται. «Ἡ ἰδιαίτερη σπουδαιότητα, λέει, ποὺ δίνεται σήμερα στὴ μοιχεία, εἶναι ἐντελῶς παράλογη» (Ἀπ' τὸ βιβλίον του «Τί πιστεύω» σελ. 50).

Ὁ Ράσσελ εἶναι ὀπαδὸς τοῦ γυμνισμοῦ. Ἀλλὰ πρεσβεύει ὅτι ὁ γυμνισμὸς πρέπει νὰ μεταφερθῇ μέσα στὴν οἰκογένεια. «Στὸ παιδὶ πρέπει νὰ ἐπιτρέπεται ἀπ' τὴν ἀρχὴ νὰ βλέπῃ τοὺς γονεῖς του, τοὺς ἀδελφούς του καὶ τὶς ἀδελφές του χωρὶς ροῦχα» (Ἀπ' τὸ βιβλίον του «Ἐκπαίδευσις καὶ ἡ καλὴ ζωή» σελ. 21»).

γ) Ὁ μ ο φ υ λ ο φ ι λ ί α. Ἀκόμη καὶ τὴν ὁμοφυλοφιλία ὑποστηρίζει ὁ Ράσσελ. «Ἡ ὁμοφυλοφιλία μεταξὺ ἀνδρῶν, μολονότι ὄχι καὶ μεταξὺ γυναικῶν, εἶναι παράνομη στὴν Ἀγγλία καὶ θὰ ἦταν πολὺ δύσκολο νὰ παρουσιάσῃ κανείς, γιὰ τὴν κατάργησι τοῦ νόμου αὐτοῦ, ὁποιοδήποτε ἐπιχείρημα, ποὺ νὰ μὴν ἦταν κι' αὐτὸ παράνομο, ἂν πάρουμε ὡς βάσι τὴν αἰσχρότητα. Καὶ ὅμως, καθένας ποὺ ἔχει λάβει τὸν κόπο νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο, ξέρει ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς βαρβάρου καὶ ὀφειλομένης στὴν ἀμάθεια προλήψεως». (Ἀπ' τὸ βιβλίον του «Γάμος καὶ ἠθικὴ» σελ. 60).

Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν καὶ ἄλλα ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸν «ρύπον» (διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸν ὅρον τοῦ δικαστοῦ τῆς Ν. Ὑόρκης Μὰκ Γκῆχαν), ὁ ὁποῖος περιέχεται εἰς τὰ βιβλία τοῦ Ράσσελ, ἀλλὰ τὰ ἀνωτέρω εἶναι ἀρκετά.

Αὐτὸς εἶναι ὁ φιλόσοφος τὸν ὁποῖον ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα μία ὀργάνωσις νέων ἔχει ὡς πρότυπον πρὸς μίμησιν καὶ υἱοθέτησε τὸ ὄνομά του ὡς τίτλον της.

Ἀλλὰ βεβαίως ὁ ρύπος τῶν ἰδεῶν τοῦ Ράσσελ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μολύνῃ τὰς ψυχὰς τῶν νέων τῆς Ἑλλάδος. Διότι πιστεύουν εἰς τὰς ἑλληνικὰς παραδόσεις καὶ τὰ ἑλληνικὰ ἤθη καὶ ὄχι εἰς τὰς ρυπαρότητας καὶ ἀνηθικότητας τοῦ Ράσσελ.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΞΟΡΜΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ἀκολουθεῖ στὴ συνέχεια τὸ ὅραμα τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ὁ τάφος ὁ ἀνοικτός, τὸ προσκύνημα τῶν ἀξιωματικῶν πάνω στὸ λείψανο. Φαίνονται οἱ ἀξιωματικοὶ ποὺ θέλουν νὰ βγάλουν τὴ φλογέρα ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ αὐτοκράτορα τῆς νίκης, γιατὶ τὴν θεωροῦν περίπαιγμα. Καὶ ἡ φλογέρα ἡ περιπαίχτρα γίνεται φλογέρα συμβολική, μυστηριακή, ἐπική, ποὺ μιλάει καὶ τραγουδάει καὶ ψάλλει σὲ ἀναρίθμητους τόνους :

—Εἶμαι ἡ φλογέρα ἐγώ, ἐπική, προφητικὸ καλάμι.
Ἐγὼ εἶμαι ἀλλαδελφὴ τῆς Κλειῶς καὶ γλῶσσα τῆς Καλλιόπης.
Μὲ μάτιασε τῆς Σύβυλλας, ἐμὲ ἡ ματιά, κι' ἀκόμα
μοῦ σκούζει μέσ' στὰ σωθικὰ τὸ σκοῦσμα τῆς Κασσάντρας.
Σὰν τὴν Ἐκάβη θρήνησα κι' ἄκουσα τῆς Γοργόνας
τῆς μυθικῆς τὸ ρώτημα τὸ ἀψὺ πρὸς τὰ καράβια :
«Ζῆ ὁ βασιλιᾶς Ἀλέξαντρος ; ». Κι' ἐγὼ εἶμ' ἡ ἀπόκριση· εἶπα :
«Δέσποινα ζῆ καὶ ζώνεται, δικός μας εἶναι πάντα!»
Ἔπαιξα ἐγὼ τῆς Μαξιμῶς καὶ χόρεψε· τοῦ Ἀκρίτα
ξεσκέπασα τὴ λεβεντιὰ καὶ τὸν παράδωκα ἴσα
πρὸς τοὺς καιροὺς ἀθάνατο· καὶ οἱ Μοῖρες μὲ μοιράναν
ὅλες· πρωτοφανέρωτη στὴ δόξα τῆς Ἀθήνας,
ἀπὸ τὴ Ρώμη πέρασα καὶ ρίζωσα στὴν Πόλη.
Σὰν κύκνο, Εὐρώτα, μ' ἔλουσες καὶ οἱ ροδοδάφνες σου ἄξια
κανοναρχοῦσαν, κι' ἔψελνα. Καὶ μ' ἔβρεξε ὁ Κύδνος
ποὺ ἀκόμα ἀπὸ τ' ἀντίφεγγο τῆς Κλεοπάτρας φέγγει.
Γεννῆτρες μου εἶν' οἱ μυστικὲς καὶ οἱ φοβερὲς Μητέρες.
Φλογέρα ἡ γλῶσσα κι' ἡ ὄψη μου· μὰ χίλιες ὄψες παίρνω,
καὶ τὸ τραγούδι μου χρησμὸς καὶ ἡ μουσική μου νόμος.
Μὲ τὰ φτερούγια τοῦ ὄνειρου κι' ἀβάσταγα πετώντας
περνῶ ἀποπάνου ἀπὸ καιροὺς καὶ ἀπὸ τοὺς τόπους πέρα
μὲ πᾶς, καράβι, δαίμονα τοῦ πέλαου, Φαντασία.
Γίνομαι σάλπιγγα, σαλπίζω ἀπάνου ἀπὸ τοὺς τάφους,
τοὺς πεθαμένους ξαγρυπνῶ, τὸ δρόμο τους ρυθμίζω,
καὶ τὸ κορμὶ τοῦ τωρινοῦ στὸ περασμένο δίνω,
καὶ φέρνω σας καὶ ταὐριανὰ μὲ πρώϊμη γέννα ὀμπρός σας
. . . . . .

Ὁ δεύτερος Λόγος εἶναι ὕμνος στὴ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία τῶν καλῶν ἡμερῶν, μὰ στηλιτεύονται καὶ ὅλα ἐκεῖνα ποὺ κατὰ τὸν ποιητὴ μποροῦσαν νὰ μὴ ἔχουν οἱ Βυζαντινοί. Προβάλλει τὸ ὅραμα μιᾶς νέας αὐτοκρατορίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ γιὰ νὰ συνεχισθεῖ ὁ ἡρωϊκὸς ὕμνος στὸν τρίτο Λόγο μὲ τοὺς στίχους :

Τρίστρατα καὶ τετράστρατα καὶ μονοπάτια. Ἐκεῖνος.
Λίμνες, κορφάδες, πολιτεῖες, πόρτες, ποριές, κλεισοῦρες,
στὰ Βοδενά, στὸ Σκούταρι, στὰ Σκόπια, στὸ Μπεράτι,
μακεδονίτικες λογγιές, ὅλα τὰ κατατόπια,

κι' ὁ κάμπος τῆς Πελαγονιᾶς κι' ὁ δρόμος τῆς Τριαδίτσας,
τὸν ξέρουν, καὶ ὅπου σαγιτιὰ ρωμαϊϊκὴ σαρκοφάγα
χτύπησε τὸν ἀλλόφυλο καὶ τὸν 'Αμαλικίτη.
Κι' ἄδραξε καὶ κατάλυσε καὶ σκλάβο τόνε σέρνει
τὸ Βούργαρο ἀπ' τὸ Δούναβη, τὸ Σλάβο ἀπ' τὰ Μπαλκάνια,
καὶ μὲ τὸ βρόχο στὸ λαιμό, μὲ τὸ χαλκὰ στὸ πόδι
σέρνοντας, ὄρνια καὶ σκυλιά, βαγιάρους καὶ ζουπάνους,
πίσω ἀπὸ τάρμα του ἔδεσε τὸ σπίτι σου, τσαρίνα.
Καὶ πῆρε τὸ Λογγόκαστρο, καὶ πῆγε ἀπὸ τὸ Λόγγο
στὴν Καστοριὰ ποὺ ἁπλώνεται χλωρὴ σιμὰ στὴ Λίμνη,
καὶ τὰ στερνὰ τὰ τσάκισε τοῦ Σαμουὴλ φουσάτα,
καὶ πνίγει μέσ' στὸν ποταμὸ τὸ βρώμιο Πετσενέγο,
καίει, πέρα, στ' Ὄστροβο σιμά, τοῦ τσάρου τὸ παλάτι,
κι' ἐδῶ χαλοῦσε κι' ἔρριχνε, κι' ἐκεῖ ἔχτιζε καὶ ζοῦσε...
. . . . . .

Μὲ τὴν ἐπικὴ φαντασία του ὁ ποιητὴς μᾶς φέρνει τὶς σκιὲς τοῦ Ρωμανοῦ Διογένη, τοῦ Ραγκαβέ, τοῦ Λεκαπηνοῦ, τῆς Εἰρήνης τῆς 'Αθηναίας, ποὺ καλογέρεψαν ἐξόριστοι καὶ ξεπεσμένοι καὶ δυστυχισμένοι στὰ Πριγκηπονήσια. Παρουσιάζονται μὲ γρήγορο πέρασμα καὶ τὰ ἱστορικὰ ἐπεισόδια τῆς ζωῆς τους, μᾶς δίνεται ἡ ζωγραφιὰ τοῦ φυσικοῦ καὶ ἡ ἀνάσταση τοῦ ἱστορικοῦ κόσμου. Πλανιέται ἐπάνω ἀπ' ὅλους ὁ ἴσκιος τῶν δύο πολέμαρχων βασιλιάδων, τοῦ Νικηφόρου Φωκᾶ καὶ τοῦ 'Ιωάννη Τσιμισκῆ, ὕστερα ἀπὸ τὸν «ἡδονόπαθο» Ρωμανό. Στὸ πρόσωπο τῆς ἰδεατῆς γυναίκας, ποὺ εἶναι μαζὶ λυτρωμὸς καὶ καταστροφή, τοποθετεῖ ὁ ποιητὴς μὲ συμβολισμὸ τὴν ὑπέροχη ὁμορφιὰ τῆς Θεοφανῶς, τῆς Αὐγούστας ποὺ θολώνει μὲ τὸ φέγγος της ὅλους τοὺς προηγουμένους. Βάζει τὴν αὐτοκράτειρα νὰ κάμει δραματικὸ διάλογο μὲ τὰ τρία της θύματα καὶ προχωρεῖ στὴν ἀπαρίθμηση τῶν νικῶν τοῦ τροπαιοφόρου δρόμου τοῦ Βουλγαροκτόνου. Περνάει ὁ Βασιλιᾶς ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ κάστρα, τοὺς κάμπους, τὶς λίμνες τῆς Μακεδονίας καὶ συντρίβει τὸ Βούλγαρο ὅπου τὸν βρίσκει. Εἶναι ὁ Βασιλιᾶς ταμένος στὴ χάρη τῆς Παναγίας καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸ ξάπλωμα τῆς φήμης του ἀποφασίζει νὰ προσκυνήσει τὴν Ὑπέρμαχο Στρατηγὸ καὶ νὰ ψάλλει τὰ νικητήρια. Θυμᾶται τὸ Μεγαλέξανδρο καὶ δὲν στέκεται στὶς μεγάλες Μακεδονικὲς καὶ Θρακικὲς πολιτεῖες. Πάει στὴν 'Αντιόχεια καὶ τὴν 'Αλεξάνδρεια, στὴν Πέργαμο, στὴ Ρώμη.....

Τὸν εἶδαν, τόνε νοιώσανε καὶ δὲν τόνε ξεχάνουν,
γιατὶ παντοῦ σημάδεψε τ' ἀστραποπέρασμά του,
κι' ὅσα μεγάλα ὑψώνονται κι' ὅσα πλατειὰ κυλιένται,
Καύκασοι, Νεῖλοι, 'Απέννινα, καὶ 'Αντίταυροι καὶ Ταῦροι.
Κι' ἀπὸ τὸ Σάββα, ὡς τὰ βουνὰ τὰ Χειμαριώτικα, ὅλα
δικά του, μονοκράτορας καὶ ὡς πέρα στὰ Μπαλκάνια.
Τ' ἀκούει κι' ἡ Μαυροθάλασσα, κι' ὁ πάγος της ραΐζει,
κι' ἡ λαμπερὴ 'Αδριατικὴ κάποτε τὸ ἴσκιωμά του
νοιώθει, ἅπλωμα ἀπὸ πάνου της τρικυμισμένου αἰθέρα.
Κι' ἀπὸ τὴ Θράκη χάνεται καὶ φαίνεται στὴν Πόλη
καὶ πρὸς τὴν 'Αντιόχεια τὸ φύσημά του παίρνει
γιὰ νἄβρη τὸ Σαρακηνό, καὶ δὲν κρατιέται ἐκεῖνος
μηδὲ ἀπὸ τοὺς βαλτότοπους, καὶ μήτε ἀπὸ τὸ χιόνι
στὰ βουνοτόπια τῆς Συριᾶς· καὶ γῦρο του δὲν τρέμουν
ἀρρώστιες καὶ ἀποκάρωμα καὶ δείλιασμα, τοῦ κάκου
στὸν κουρασμένο ἡ δέηση καὶ στὸν πεσμένο ὁ βόγγος.

(Συνεχίζεται)

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Κιουταχείας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φορμίωνος 108. (Λεωφορειακὴ γραμμὴ Ἀναλήψεως, στάσις Ἐθνικοῦ Σκοπευτηρίου).

Ἡ Κιουτάχεια ἢ Κιουτάχια (τουρκιστὶ Kütahya), πόλις τῆς Μικρασιατικῆς Τουρκίας, ΝΔ τοῦ Ἐσκὶ-Σεχὴρ (Eskisehir), ἔχει σήμερα περὶ τὶς 27 χιλιάδες κατοίκους καὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὠνομάζετο Κοτύαιον ἢ Κοτυάειον. Πρὸ τοῦ 1922 διέμενον ἐκεῖ 9-10 χιλιάδες Ἕλληνες καὶ Ἀρμένιοι. Ἡ Κιουτάχεια κατελήφθη ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸ στρατὸ τὴν 5/7/1921, ὕστερα ἀπὸ δεκαήμερη μάχη. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει καὶ σ' ἄλλες συνοικίες).

Κίρκης.

Ἀδιέξοδο τῆς ὁδοῦ Κρέμου 70, στὴ Καλλιθέα. (Λεωφορειακὴ γραμμὴ Νέου Φαλήρου).

Ἡ Κίρκη, κόρη τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Ὠκεανίδος Πέρσης, ἦταν, κατὰ τὴν μυθολογία, περιβόητη μάγισσα, ποὺ κατοικοῦσε στὴ νῆσο Αἰαίην. Στὸ νησὶ αὐτὸ ὅταν κατέπλευσεν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπέστειλε τὸν Εὐρύλοχο, μαζὶ μὲ ἄλλους συντρόφους του, στὰ μέγαρα τῆς Κίρκης, ἡ ὁποία τοὺς μετεμόρφωσε σὲ χοίρους. Ὁ Ὀδυσσεύς, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Ἑρμοῦ, ἐπέτυχε τὴν ἐπαναφορὰ τῶν συντρόφων του στὴν ἀνθρωπίνη μορφή, ὁ ἴδιος δὲ παρέμεινε κοντὰ στὴ Κίρκη ἕνα χρόνο. Οἱ γύρω ἀπὸ τὴν Κίρκη μῦθοι ἀπεικονίσθησαν σὲ ἀγγεῖα.

Κίρρας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βελεστίνου 7, κοντὰ στὸν Ἅγιο Δημήτριο τῶν Ἀμπελοκήπων.

Ἡ Κίρρα, ἀρχαία πόλις τῆς Φωκίδος, εἶχε κτισθῆ στὸν Κρισαῖο κόλπο, ὡς ἐπίνειο τῆς Κρίσης. Ἡ ἀνάπτυξίς της προεκάλεσε τὸν φθόνο τῶν Ἀμφικτιόνων (595 π.Χ.), οἱ ὁποῖοι, ὕστερα ἀπὸ δεκαετῆ πόλεμο, κατέλαβον τὴν πόλι καὶ τὴν κατηδάφισαν. Ἀργότερα ἐκτίσθη πάλιν, ὡς ἐπίνειο τῶν Δελφῶν. Σήμερα σώζονται ἐρείπια πολυγωνικοῦ τείχους, θεμέλια οἰκοδομημάτων κ.ἄ. (Στὴν ἐπαρχία Παρνασσίδος, τοῦ νομοῦ Φωκίδος, ὑπάρχει σήμερα καὶ ὁμώνυμο χωριὸ μὲ 800 περίπου κατοίκους).

Κισάμου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δράμας 107, κοντὰ στὸ νέο τέρμα τῆς λεωφορειακῆς γραμμῆς Λόφου Σκουζέ.

Ἡ Κίσαμος ἢ Κίσσαμος, ἀρχαία αὐτόνομη πόλις τῆς Κρήτης, ἦταν κατὰ τοὺς χριστιανικοὺς χρόνους ἕδρα ἐπισκοπῆς. Ἐρείπια αὐτῆς εὑρίσκονται σήμερα κοντὰ στὸ Καστέλλι Κισάμου. Ὑπάρχει σήμερα καὶ ὁμώνυμη ἐπαρχία, μιὰ ἀπὸ τὶς πέντε τοῦ νομοῦ Χανίων, ἡ ὁποία ἔχει περὶ τὶς 26 χιλιάδες κατοίκους. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸν Βύρωνα, κοντὰ στὸν Ἅγιο Λάζαρο).

Κιτίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Νιόβης 5. (Λεωφορεῖα Ἀχαρνῶν, στάσις «Καμέλλια»).

Τὸ Κίτιον, ἀρχαία πόλις τῆς Κύπρου, εὑρίσκετο κοντὰ στὴν σημερινὴ Λάρνακα. Πρὸ τῶν τειχῶν τοῦ Κιτίου καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὑπ' αὐτοῦ πολιορκίας τῆς πόλεως, ἀπέθανε, τὸ 449 π.Χ., ὁ Ἀθηναῖος πολιτικὸς καὶ στρατηγὸς Κίμων. Τὸ 1001 ἐκτίσθη στὴ πόλι ὁ μέχρι σήμερα διατηρούμενος ναὸς τοῦ Ἁγίου Λαζάρου, πρὸς τιμὴν τοῦ πρώτου ἐπισκόπου Κιτίου, τοῦ ὁποίου τὸ λείψανο φυλάσσεται κάτω ἀπὸ τὸ ἱερὸ Βῆμα καὶ ἀποτελεῖ σήμερα εὐσεβὲς προσκύνημα τῶν Κυπρίων. Ὁ ἑκάστοτε μητροπολίτης Λάρνακος φέρει καὶ σήμερα τὸν τίτλο «ἐπίσκοπος Κιτίου».

Κίτσου Γεωργίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Αὐγερινοῦ 25, ὄπισθεν τῶν φυλακῶν Ἀβέρωφ.

Ὁ Γεώργιος Κίτσος ἢ Κονταξῆς, (τῆς ὁμώνυμης Ἠπειρωτικῆς οἰκογενείας ἀγωνιστῶν τοῦ 21) ὁπλαρχηγὸς ἀπὸ τὴν Πλεσιβίτσα τῶν Φιλιατῶν, ἦταν ἀδελφὸς τῆς περιφήμου Βασιλικῆς τῶν Ἰωαννίνων, τὴν ὁποίαν ἐνυμφεύθη ὁ Ἀλῆ πασᾶς. Ὁ Γεώργιος Κίτσος, ὑπηρέτησε ἀρχικὰ ὑπὸ τὸν Ἀλῆ, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὶς παραμονὲς τοῦ Ἀγῶνος, τὸν ἐχρησιμοποίει ὡς σύνδεσμό του μὲ τοὺς Πελοποννησίους ἀρχηγούς.

Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Ἀλῆ κατῆλθε στὴν Δυτικὴ Ἑλλάδα καὶ ἔλαβε μέρος στὴν πολιορκία τοῦ Μεσολογγίου, καθὼς καὶ στοὺς ἀγῶνες ἀπελευθερώσεως τῆς Ρούμελης, ὑπὸ τὸν στρατηγὸ Τσούρτς. Μετὰ τὴν Ἐπανάστασι, τόσον ὁ Καποδίστριας, ὅσον καὶ ὁ Ὄθων τὸν διετήρησαν στὴν ἐνεργὸ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία, μέχρι τοῦ θανάτου του (1840). Στὸ κῆπο τῶν Ἡρώων τοῦ Μεσολογγίου ὑπάρχει προτομή του καθὼς καὶ τὰ ὀστᾶ του, ποὺ μετεφέρθησαν ἐκεῖ τὸ 1924.

Κλαδᾶ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἡρακλέους Ἱερὸν 25, κοντὰ στὸ ἐργοστάσιο Φίξ.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν συνώνυμη ἐπιφανῆ οἰκογένεια τῆς Ἠπείρου, ἡ ὁποία ἐγκατεστάθη στὴν Πελοπόννησο, πιθανῶς τὸν 14ον αἰῶνα, καὶ ἔδρασε ἔκτοτε κατὰ τῶν Τούρκων. Τὰ σπουδαιότερα διακριθέντα μέλη αὐτῆς εἶναι οἱ: 1) Κροκόνδιλος (1425-1420), στρατιωτικὸς ἀξιωματοῦχος τῶν Παλαιολόγων τῆς Πελοποννήσου, 2) Θεόδωρος (ἐγεννήθη τὸ 1475), ἀνώτατος στρατιωτικὸς διοικητὴς τῆς Κεφαλληνίας, διορισθεὶς ὑπὸ τῶν Ἐνετῶν, καὶ 3) Γεράσιμος (1762-1892), νομομαθὴς καὶ πολιτικός.

Κλάδου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βρυσακίου 13, κοντὰ στὴ πλατεῖα Ἀδριανοῦ.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν παλαιὰ συνώνυμη ἑλληνικὴ οἰκογένεια, ἡ ὁποία ἀνάγει τὴν καταγωγή της στὸν Κλάδο τὸν Λεπτόν, τὸν ὁποῖον, μαζὶ μὲ ἄλλους πατρικίους ὁ Νικηφόρος Φωκᾶς, ἀπέστειλε στὴ Κρήτη πρὸς ἀναμόρφωσιν αὐτῆς. Τὸν 15ον αἰῶνα, ἐπὶ ἐνετοκρατίας, ἡ οἰκογένεια τῶν Κλάδων ἐνεγράφη στὴ «Χρυσῆ Βίβλο» μὲ τὸν τίτλο τοῦ ἱππότου. (Ἀπόγονος τῆς οἰκογενείας αὐτῆς εἶναι καὶ ὁ ἰατρὸς Σπυρίδων Κλάδος (1856-1914) ποὺ ἀνεκάλυψε τὸ ὁμώνυμο «βακτήριον», τὸ δυνάμενο νὰ προκαλέσῃ τὸν θάνατο σὲ περιπτώσεις οὐρικῆς μολύνσεως).

Κλαζομενῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Παρασίου 29, κοντὰ στὴ πλατεῖα Ἀττικῆς.

Αἱ Κλαζομεναί, ἀρχαία σημαντικωτάτη Ἰωνικὴ πόλις τῆς Μ. Ἀσίας, εὑρίσκετο κοντὰ στὰ σημερινὰ Βρύουλα. Μετέσχον στὴ Δηλιακὴ συμμαχία καὶ ἀργότερα ὑπήχθησαν στοὺς Πτολεμαίους καὶ τοὺς Περγαμηνούς, καὶ τέλος τοὺς Ρωμαίους. Κατὰ τοὺς χριστιανικοὺς χρόνους ἦταν ἕδρα ἐπισκόπου. Ἐρείπια τῆς πόλεως σώζονται στὴν ὁμώνυμο νησῖδα. Αἱ Κλαζομεναὶ εἶναι ἡ πατρὶς τοῦ φιλοσόφου Ἀναξαγόρου. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὰ Σφαγεῖα καὶ τὴν Καισαριανή).

Κλαπάδου.

Ἀδιέξοδο τῆς ὁδοῦ Σόροβιτς 4, ἀπέναντι στὸ παλαιὸ ταχυδρομεῖο «Λεβίδη» τῆς ὁδοῦ Πατησίων.

Πρόκειται γιὰ χωριὸ τῆς κοινότητος Στύψης, τῆς ἐπαρχίας Μηθύμνης, τοῦ νομοῦ Λέσβου ποὺ ἔχει γύρω στοὺς 150 κατοίκους.

Κλεάνθους (Φιλοσόφου).

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἐλασιδῶν 8, στὸ Ρούφ, κοντὰ στὴ διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Ὁ φιλόσοφος Κλεάνθης (331-232 π.Χ.), μαθητὴς τοῦ Ζήνωνος καὶ διάδοχός του στὴν διεύθυνσι τῆς Στοᾶς, κατήγετο ἀπὸ τὴν Ἄσσο τῆς Τρωάδος. Διεκρίνετο γιὰ τὴν λιτότητα καὶ τὸν ἀσκητισμό του, ἔζη δὲ ἀντλῶν, κατὰ τὴν νύκτα, νερό, γι' αὐτὸ ἄλλωστε ἦταν γνωστὸς μὲ τὴν προσωνυμία «Φρεάντλης».

Κλεάρχου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἁρμοδίου 21, στὴ συνοικία «Ἅγιος Δημήτριος» τῆς ὁδοῦ Βουλιαγμένης.

Ὁ Κλέαρχος, Σπαρτιάτης στρατηγὸς (450-401 π.Χ.), διεκρίθη σὲ διάφορες σπουδαῖες ἐπιχειρήσεις, ποὺ τοῦ ἀνετέθησαν κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.

Κλειδήμου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δημοφῶντος 170, κοντὰ στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα τῶν Κάτω Πετραλώνων.

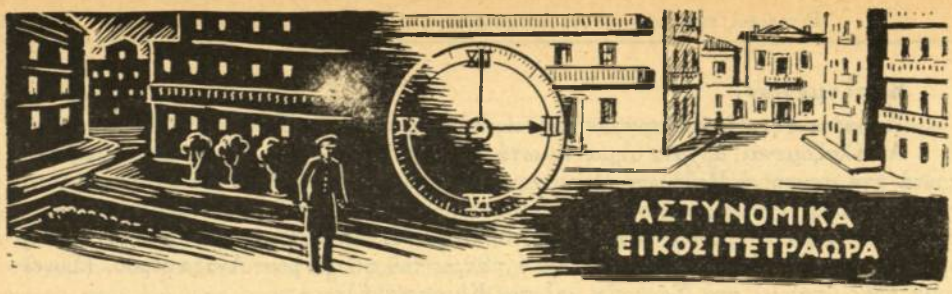
Ὁ Κλείδημος ἢ Κλειτόδημος, ὁ μετὰ τὸν Ἑλλάνικον ἀρχαιότερος ἀτθιδογράφος, ἤκμασε περὶ τὸ 350 π.Χ. καὶ θεωρεῖται ἀπὸ τὸν Πλούταρχο καὶ ἀκριβολόγος ἐρευνητής. Τὸ σημαντικώτερο τῶν ἔργων του ἦταν ἡ «Ἀτθὶς» ἢ «Λόγος ἀττικός». Ἀπὸ τὰ ἔργα του σώζονται ἐλάχιστα ἀποσπάσματα.

Κλειοῦς.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἄστρους 55, στὸ Κολωνό.

Ἡ Κλειώ, μία τῶν ἑπτὰ Μουσῶν, θεὰ τῶν πηγῶν καὶ τοῦ ἡρωικοῦ ἄσματος, ἦταν, κατὰ τὴν μυθολογία, προστάτις τῆς ἱστορίας καὶ τῆς ρητορικῆς. Σύμφωνα μὲ τὴν παράδοσι ἡ θεὰ Ἀφροδίτη ἐνέβαλε σ' αὐτὴν ἔρωτα πρὸς τὸν Πίερον, τὸν βασιλιὰ τῆς Πιερίας, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπέκτησε τὸν Ὑάκινθο, ἐπειδὴ ἡ Κλειὼ ὡμίλησεν ἀσεβῶς γιὰ τοὺς ἔρωτές της μὲ τὸν Ἄδωνι. Λέγεται ὅτι παιδιὰ τῆς Κλειοῦς ἦσαν ἐπίσης ὁ Ὀρφεύς, ὁ Λῖνος, ὁ Ὑμέναιος καὶ ὁ Ρῆσος, βασιλιὰς τῶν Θρακῶν καὶ τῶν Ἠιονέων. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει καὶ σ' ἄλλες συνοικίες).

(Συνεχίζεται)

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ «Χ»

Οπως θὰ ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶστες τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν», στὸ μυθιστόρημα «Γ υ μ ν ὸ Μ ο ν τ έ λ ο» περιεγράφετο μεταξὺ τόσων ἄλλων καὶ τὸ φανταστικὸν ἐπεισόδιον, ὅτι μὲ τὸ ἀτμόπλοιον «Μασσαλιῶτις» μετεφέροντο σημαντικαὶ ποσότητες ναρκωτικῶν ἀπὸ τὴν Μέσην Ἀνατολὴν στὸν Πειραιᾶ. Ἦσαν δὲ τὰ ναρκωτικὰ τοῦ μυθιστορήματος κρυμμένα κατὰ σατανικὸν τρόπον σὲ εἰδικὴν κρύπτην τοῦ πλοίου καὶ σὲ καταλλήλως διεσκευασμένην βαλίτσαν. Ἰδοὺ λοιπὸν πού ἡ πραγματικότης αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐπαλήθευσε τὴν φαντασίαν, ἂν δὲν τὴν ὑπερέβη στὰς λεπτομερείας της. Ἀπεκαλύφθη ὅτι μὲ τὸ ἀτμόπλοιον «Μασσαλία»—ἀντὶ τοῦ «Μασσαλιῶτις» τοῦ «Μοντέλου»—μετεφέροντο σημαντικαὶ ποσότητες ναρκωτικῶν καὶ ἄλλων λαθρεμπορευμάτων στὸν Πειραιᾶ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Δράσται τοῦ εὐρυτάτης ἐκτάσεως λαθρεμπορίου αὐτοῦ οἱ ἐξ Αἰγύπτου ὁμογενεῖς Λ.Π. τῶν 52 ἐτῶν καὶ ἡ σύζυγός του Ε.Π. τῶν 42 ἐτῶν, καθὼς καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις ἐγκατεστημένος γαμβρός τοῦ ζεύγους Χ.Π. τῶν 27 ἐτῶν, βιοτέχνης τῆς ὁδοῦ Πατησίων. Ἀποβλέποντες λοιπὸν στὸ νὰ ἐξασφαλίσουν τὸν «παράδεισον» σὲ πολλὲς ἑκατοντάδες καταναλωτῶν τῆς ἰνδικῆς καννάβεως οἱ «δυστυχεῖς πρόσφυγες»—ὅπως ἐπαρουσιάζοντο—τῆς Αἰγύπτου καὶ κινοῦντες τὴν συμπάθειαν τῶν συνεπιβατῶν τους, κατώρθωναν νὰ τοὺς φορτώνουν ὁλόκληρες βαλίτσες μὲ ναρκωτικὰ καὶ ἄλλα λαθραῖα ἐμπορεύματα γιὰ νὰ μὴ κινοῦν τὶς ὑποψίες τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς. Δυστυχῶς ὅμως γι' αὐτοὺς οἱ ὑποψίες ἐγεννήθησαν καὶ ἡ ἀστραπιαία ἐνέργεια τῶν συναδέλφων Πειραιῶς ἔφερε στὸ φῶς ὑπὸ μυθιστορηματικὰς συνθήκας τὰ ἀκόλουθα λαθραῖα : Δέκα ἓξ περίπου κιλὰ κατειργασμένης ἰνδικῆς καννάβεως —κοινῶς χασίς—, πέντε κιλὰ ἐκλεκτὸ λιβάνι ποὺ ἐχρησίμευε ὡς ἀποσμητικὸν κατὰ τοῦ χασίς, 512 μέτρα ἐκλεκτοῦ ὑφάσματος ὑποκαμίσων, 54 ζεύγη ὑποδημάτων μὲ εἰδικὲς «πατοῦσες» κρῦπτες ναρκωτικῶν—ὅπως ἐκείνης τῆς «πατούσας» τοῦ «Γυμνοῦ Μοντέλου» ποὺ ἀπεκαλύφθη ἐπάνω στὸν χορὸ—καὶ ἀκόμη : 35 ζεύγη δερμάτινα γυναικεῖα «πασουμάκια», 77 στρατιωτικὰ παντελόνια, 23 ὑποκάμισα, 20 πυζάμες, 54 μέτρα ὑφάσματος ἀνδρικῶν κουστουμιῶν, πολλὲς φιάλες οὐΐσκυ, παιγνιόχαρτα, κουβέρτες, τραπεζομάνδηλα, ἀρώματα, σιγαρέττα, καλλυντικά, γυναικεῖα ἐσώρρουχα, κάλτσες ἀνδρικὲς καὶ γυναικεῖες κ.λ. κ.λ. Πλουσιωτάτη καὶ λίαν ἀξιόλογος συγκομιδὴ δηλαδή, ποὺ θὰ φέρη ὁπωσδήποτε ἀνάλογον φιλοξενίαν εἰς τὰς φυλακὰς τῶν ἐπικινδύνων αὐτῶν λαθρεμπόρων τοῦ λευκοῦ θανάτου ἰδίως.

***

Τὸν εἶπαν ὑπαίθριο «Ἡρακλῆ», ὑπαίθριο «Μασίστα»—ὄχι ἐκδικητὴ τοῦ Φαραὼ —τὸν εἶπαν ὑπαίθριο «Γολιάθ», «θηρίο», «πεχλιβάνη» κ.λ. κ.λ. Καὶ ἦλθε νὰ ἀποδείξη σὲ ἐλαχίστους ποὺ πιστεύουν τὸ ἀντίθετο, ὅτι καὶ στὴν προηγμένη καὶ λεπτεπίλεπτη ἐποχή μας τὸ «ζίου-ζίτζου», ἡ ἰαπωνικὴ πάλη δηλαδή, ὅπως καὶ ἡ πυγμαχία, ἔχουν μεγάλη ἀξία γιὰ τὸν ἀστυνομικό. Ἔχουν ἀξία γιατὶ ἐκεῖ ποὺ ὁ «ἀθλητὴς» καὶ «Ἡρακλῆς» καὶ «Μασίστας» καὶ «Γολιὰθ» καὶ «θηρίο», λεπτεπίλεπτος καὶ μικρόσωμος Π.Π. τῶν 24 ἐτῶν, ἔσπαζε ἁλυσίδες καὶ ἔκοβε καρφιὰ μὲ τὰ δόντια του, ἐκεῖ ποὺ τὸν χιλιόδεναν οἱ «ὑψηλῆς στάθμης» θεαταὶ καὶ ἐκεῖνος κατώρθωνε

νὰ λύνεται ἀπὸ ἁλυσίδες καὶ συρματόσχοινα καὶ παλαμάρια, ἐκεῖ ποὺ τοῦ ἔσπαζαν πέτρες στὴν κοιλιὰ μέ...βαρειὲς καὶ ἐκεῖνος λύγιζε σίδερα, καὶ ἔκανε τέλος πάντων φοβερὰ καὶ τρομερὰ πράγματα, ξαφνικά...παρεξηγήθη! Κάποιοι ἀπὸ τὴν «μαρίδα» τοῦ εἶπαν κάτι προσβλητικό....'Οπότε, τὸ «θηρίο», ὁ «Γολιὰθ» κ.λ. ἐπετέθη κατὰ τοῦ νοήμονος κοινοῦ ποὺ παρακολουθοῦσε τοὺς ἄθλους του στὴν πλατεῖα Κ. Κοτζιᾶ καὶ ἕνας θεὸς ξέρει ποία ἡ φυγὴ μερικῶν. 'Επενέβη, ὡς ὤφειλεν, ἡ 'Αστυνομία, ἔγιναν πολλά, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἔσπασε ὁ «πεχλιβάνης» τὸ χέρι ἑνὸς ἀστυφύλακος τῆς 'Αμέσου Δράσεως καὶ ἐτραυμάτισε δεύτερον, καί, τελικά, ὁ «'Ηρακλῆς» νικήθηκε καὶ μετεφέρθη στὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα. Πέντε μῆνες φυλάκισις, ποὺ τοῦ ἐπεβλήθη ἀπὸ τὸ τριμελὲς πλημμελειοδικεῖον, ἴσως τοῦ μειώση τὸν ἐνθουσιασμὸ βιαιοπραγιῶν— πρὸς τὰ ὄργανα τῆς τάξεως τουλάχιστον.

***

Ἄλλη χαρακτηριστικὴ ἐνέργεια κατ' ἀστυνομικοῦ, τὸν τελευταῖο καιρό, εἶναι ἐκείνη τῆς νεαρᾶς 21έτιδος Φ. Ν.. Οἱ ἐφημερίδες τὴν ἀπεκάλεσαν «Σουσοῦ» καὶ ἔδωσαν τὸ πορτραῖτο τῆς ὡς μιᾶς «χαλασμένης» ὑπάρξεως τῶν ἡμερῶν μας, ὡς μιᾶς «τέντυ-γκέρλ». Τὴν ἐπλησίασε ὁ ἀστυφύλαξ τῆς Τροχαίας στὴν λεωφόρο 'Αλεξάνδρας καὶ τῆς ἐζήτησε τὰ στοιχεῖα της ἐπειδὴ ὡδηγοῦσε ἀντικανονικὰ καὶ ἐπικίνδυνα τὸ αὐτοκίνητό της. Καὶ ἐκείνη, ἀφοῦ τὸν περιέλουσε μὲ χυδαῖες ὕβρεις ποὺ θὰ ἔκαναν πολλοὺς «τέντυ-μπόϋς» νὰ κοκκινίσουν, ἀρνήθηκε τὴν παροχὴν τῶν στοιχείων καὶ ἐτραυμάτισε τὸν ἀστυφύλακα, παρασύροντάς τον μὲ τὸ αὐτοκίνητο. 'Η δίκη της ἀνεβλήθη πρὸς τὸ παρὸν γιατὶ ἢ δὲν εἶχε τὸ θάρρος ἢ θεώρησε...ὑποτιμητικὸν νὰ παρουσιασθῇ στὸ αὐτόφωρον τριμελές.

***

Ο κόσμος τῶν ἀπατεώνων ἔκαμε αἰσθητὴ τὴν παρουσία του καὶ αὐτὲς τὶς ἡμέρες. Ξεχωρίζουν μερικὰ ἀληθινὰ «διαμάντια», ὅπως: 'Ο διεθνοῦς φήμης καὶ καταζητούμενος ἀπὸ τὴν 'Ιντερπὸλ καὶ ἡμᾶς Γ. Φ. τῶν 42 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ἐμφανιζόμενος σὲ χονδρεμπόρους ὡς ἔμπορος ἠλεκτρικῶν εἰδῶν καὶ ἀγοράζων ἐπὶ πιστώσει παντοίας μορφῆς ἠλεκτρικὰ ἀντικείμενα, τὰ μετεπώλει τοῖς μετρητοῖς εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας των καὶ ἐξηφανίζετο. 'Ο σεσημασμένος καὶ ὅλως ἐπικίνδυνος Κ.Σ. τῶν 31 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος παρουσιάζετο στοὺς φαρμακοποιοὺς ὡς ἰατρὸς γυναικολόγος καὶ ἐλάμβανε φάρμακα καὶ ἐνέσεις ἐπὶ πιστώσει, ἀκολούθως δὲ ἐξηφανίζετο. 'Εκεῖνος ὁ ρηξικέλευθος Κ. Χ. τῶν 36 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἐξηπάτησε πλῆθος ἀφελῶν καὶ τοὺς ἐπώλησε νεράκι τοῦ Θεοῦ ὡς ἀκριβὸν παριζιάνικο ἄρωμα, βρῆκε ἐπὶ τέλους ἐκεῖνο ποὺ τοῦ ἔπρεπε: ἐπώλησε φιαλίδιον φρεσκοτάτου ὕδατος ὡς βαρύτιμον ἐξωτικὸν ἄρωμα στὸν δεκαοκταετῆ ἐργάτη Β. Ι., ἐκεῖνος τὸ ἀντελήφθη σὲ λίγο καὶ ἄγριο κυνηγητὸ ἄρχισε: 'Ο ἀπατεών, μετὰ πολλά, μπῆκε στὸ ξενοδοχεῖον «Λευκὰ Ὄρη» τς ὁδοῦ Μάγερ, ἀνέβηκε στὴν ταράτσα καὶ καταδιωκόμενος ἐπήδησε στὸ ρετιρὲ τῆς παραπλεύρως πολυκατοικίας, ὅπου καὶ συνελήφθη ἀπὸ τοὺς καταφθάσαντας ἀστυνομικούς. 'Ακόμα ξεχωρίζουν μερικοὶ «ἀετοί», ὅπως: 'Ο «ἀντιπρόσωπος» Ι. Δ. κάποιας ἑταιρείας, ὁ ὁποῖος ἐδικαιολόγησε ποσότητα παραληφθέντων ἐμπορευμάτων ἀπὸ μεγάλην ἑταιρείαν μὲ τὸ ἰσόποσον συναλλαγματικῶν 110.000 δραχμῶν, πλὴν συναλλαγματικῶν πλαστῶν. 'Ο «παραγωγὸς κινηματογραφικῶν ταινιῶν» Χ. Χ. τῶν 47 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ὑπὸ τὴν ἀνύπαρκτον αὐτὴν ἰδιότητά του ἔλαβεν ἐπιπλα ἀξίας 14.000 δραχμῶν ἀπὸ ἐπιπλοποιεῖον, μὲ ἀντάλλαγμα τὴν «διαφήμισιν» τοῦ καταστήματος στὴν ταινία ποὺ «ἐγύριζεν»· καὶ ἔσπευσε βεβαίως νὰ ἐξαφανισθῇ, ἀφοῦ ἐξηφάνισε καὶ τὰ ἐπιπλα. 'Ο «ἀρχιηλεκτρολόγος» Γ. Σ. τῶν 24 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ἀπέσπασε σημαντικὸν ποσὸν ἀπὸ ἀφελῆ τῶν Καλαμῶν μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ μεσολαβοῦσε γιὰ νὰ πάρῃ δίπλωμα ἠλεκτρολόγου, καὶ ἐξηφανίσθη. Καὶ ἄλλοι, καὶ ἄλλοι πολλοί.

Ἄφησα τελευταίους ἐκείνους τοὺς «μεγαλοφυεῖς» δύο ταξιτζῆδες καὶ τοὺς ἐξ ἴσου «μεγαλοφυεῖς» δύο διευθυντὰς συνεργείων αὐτοκινήτων. Οἱ δύο πρῶτοι, Κ. Η. Κ. τῶν 40 καὶ Δ. Π. Δ. τῶν 44 ἐτῶν, ὡδήγησαν τὰ ὑπ' ἀριθ. 2866 καὶ 4650 ταξί, στὰ ὁποῖα εἰργάζοντο, εἰς τὰ συνεργεῖα τῶν δευτέρων Π. Δ. τῶν 29 καὶ Π. Σ. τῶν 35 ἐτῶν, ὅπου καὶ ἐτοποθέτησαν ἀνὰ μίαν «κοπάναν» ἢ «κλέφτραν». Ἔστι δὲ «κοπάνα» ἡ «κλέφτρα» ἰδιόρρυθμος συσκευή, ἡ ὁποία, τοποθετουμένη πλησίον τοῦ ταξιμέτρου καὶ πιεζομένη δι' εἰδικοῦ «μαγικοῦ» κομβίου, κάμνει τὰ ταξίμετρον νὰ αὐθαδιάζῃ, νὰ ἀφηνιάζῃ καὶ... νὰ τρέχῃ ὅπως δὲν πρέπει. Στὴν συγκεκριμένη περίπτωση, ἡ «κοπάνα» τοῦ πρώτου ταξὶ ἔκλεπτε 1.10 δραχ. κατὰ χιλιόμετρον, τοῦ δευτέρου δὲ ἡ «κλέφτρα» 2.40 δραμ. κατὰ χιλιόμετρον ἐπίσης. Ὁδηγοὶ καὶ τοποθετήσαντες θὰ δικασθοῦν τὴν 8ην Ἰουλίου νομίζω, στὸ τριμελές, διὰ συρροὴν ἀπατῶν. Ἄφησα τελευταῖον ἐπίσης μεταξὺ τῶν τόσων «ἄσσων» τοῦ πανθέου τῆς ἀπάτης ἐκεῖνον τῶν «ἀετονύχη» τοῦ ὁδοῦ Ἀθηνᾶς, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὸ μοιραῖον λάθος νὰ πλησιάσῃ ἀστυφύλακα ἐν πολιτικῇ περιβολῇ καὶ νὰ θελήσῃ νὰ τοῦ πωλήσῃ πρὸς «πενῆντα τάλλαρα μόνον» μπρούντζινο δακτυλίδι ὡς χρυσόν. Εἴκοσι ἡμέρες φυλάκισις ἴσως τὸν διδάξῃ νὰ... εἶναι πιὸ προσεκτικός. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅμως ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ παραθέσω αὐτούσιον ἕνα ἀπόσπασμα ρεπορτὰζ μεγάλης ἀπογευματινῆς ἐφημερίδος, ὅπου μιλώντας ὁ συντάκτης γιὰ τὸν «ἀετονύχη» αὐτὸν τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς καὶ τὸν ἀστυφύλακα παραθέτει καὶ «κάτι ἄλλο», τὸ ἑξῆς, ὑπὸ τὸν τίτλον «Λαθάκια»: «Ὑποστηρίζεται, καὶ εἶναι σωστό, ὅτι ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα » προσόντα τοῦ ἀστυνομικοῦ, εἶναι νὰ μὴν ἔχῃ παρουσιαστικὸ καὶ ὕφος ἀστυνομι- » κοῦ, γιατὶ μόνον ἔτσι κατορθώνει καὶ τοὺς κακοποιοὺς νὰ παρακολουθῇ ἀνέτως, » ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν πλησιάζουν αὐτοί. Μέχρι στιγμῆς δέ, δικαστικῶς, τοὐλάχιστον, » ἔχει ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ προσὸν αὐτὸ ἔχουν δύο ἀστυνομικοί, εὑρισκόμενοι, μά- » λιστα, στὰ ἄκρα τῆς ἀστυνομικῆς ἱεραρχίας: Ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς Ἀθη- » νῶν κ. Καραμπέτσος καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Κοσίδης. Τὸν πρῶτο, ἐξέλαβε—πρὸ ἔτους » περίπου—, ὡς «ὁμορφονιὸ λεφτᾶ», γνωστὴ καὶ πολύπειρος γυναίκα πολυτελείας » τῆς πλατείας Συντάγματος, καὶ εἶδε κι' ἔπαθε γιὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτήν.

«—Μπούλη μου, κάνουμε τρέλλες;

«—Φῦγε.

«—Μὰ γιατὶ θυμώνεις ἀγόρι μου;!

«Χρειάσθηκε νὰ καλέσῃ ἀστυφύλακα, νὰ δῇ τὴν «κλαρῖνο» χαιρετούρα, νὰ » συλληφθῇ καὶ νὰ καταδικασθῇ ἀπὸ τὸ μονομελὲς τὴν ἑπομένη, γιὰ νὰ καταλάβῃ » τὴν γκάφα της.

«—Μὰ δὲν γνώριζες τὸν κ. Καραμπέτσο; εἶχε ἀπορήσει ὁ κ. πρόεδρος.

«—Τὸν εἶδα ἀρχοντάνθρωπο, καλοντυμένο... Ποῦ νὰ φαντασθῶ ὅτι εἶναι » ἀστυνομικός!...»

***

Καὶ ὁ κόσμος τῶν διαρρηκτῶν δὲν ὑστέρησε τελευταίως, ἀφοῦ καὶ πάλιν μᾶς ἐπαρουσίασε λίαν ἀντιπροσωπευτικὰ «ὄργανα» τοῦ εἴδους. Ἐπὶ κεφαλῆς ἴσως νὰ εὑρίσκεται ἐκεῖνος ὁ «ἄρτι ἀποφυλακισθεὶς» διαρρήκτης καὶ ἡρωινομανὴς Χ.Δ. τῶν 37 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος παραληφθεὶς ἀπὸ τὸν κ. Εἰσαγγελέα πλημμελειοδικῶν ὑπὸ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας λόγῳ ὑπονοιῶν, καὶ ὑποβληθεὶς εἰς ἀνάκρισιν, ὡμολόγησε ὀκτὼ διαρρήξεις καταστημάτων τοῦ συνοικισμοῦ Ζωγράφου: ἑπτὰ τῆς Κολοκυνθοῦς, τέσσερες τῆς πλατείας Ψυρρῆ, τρεῖς τῆς ὁδοῦ Ἠπείρου, πέντε τοῦ Ὑμηττοῦ, πέντε τῆς Κυψέλης κ.λ. κ.λ. Ὡμολόγησεν ἐπίσης ὅτι κατέρριψε κάθε προηγούμενον «ρεκόρ», διαρρήξας εἰς μίαν μόνον νύκτα ὀκτὼ καταστήματα τοῦ Βύρωνος. Τὸ προϊὸν τῶν διαρρήξεων διάθετεν ὁ «ἐργατικώτατος» αὐτὸς ἄνθρωπος—ὁ ὁποῖος σημειωτέον «εἶχε βγῆ στὸ κλαρὶ» ἀπὸ ἡλικίας 13 ἐτῶν—διὰ τὴν ἀγορὰν ναρκωτικῶν ἐν πολλοῖς, ὡς ἐξηκριβώθη δὲ προσέφερε κάποια νύκτα

3.600 δραχμὰς διὰ τὴν προμήθειαν ἐλαχίστων γραμμαρίων ἡρωίνης. 'Ακολουθοῦν οἱ διαρρῆκται ἐκκλησιῶν Α.Α. τῶν 36 καὶ Α.Κ. τῶν 26 ἐτῶν, οἱ ὁποῖοι μετὰ πλουσίαν δρᾶσιν εἰς βάρος διαφόρων ἱερῶν ναῶν τῶν Τζιτζιφιῶν, τῆς Δάφνης, τῶν 'Αγίων 'Αναργύρων κ.λ. κατελήφθησαν ἐπ' αὐτοφώρῳ λεηλατοῦντες τὸ παγκάρι τοῦ ναοῦ 'Αγίας Παρασκευῆς Ν. Σμύρνης. Καὶ ἔπονται δεκάδες ἀκόμη συλλήψεις ἀντιπροσωπευτικῶν διαρρηκτῶν—κλεπτῶν εἰδῶν αὐτοκινήτων, τιμαλφῶν, εἰδῶν ἁλιείας, ραδιοφώνων καὶ ἠλεκτρικῶν εἰδῶν, ὑφασμάτων, οἰκοδομικῶν ὑλικῶν καὶ ἐργαλείων, χρημάτων κ.λ. κ.λ., χωρὶς νὰ λείπουν καὶ οἱ «ἄτυχοι»· ὅπως ἐκεῖνος ὁ πραγματικὰ ἄτυχος διαρρήκτης τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη, ὁ ὁποῖος διέρρηξε τρία συνεχόμενα καταστήματα χωρὶς σὲ κανένα νὰ εὕρη τίποτα νὰ ἀφαιρέση.

***

Διαθέτει καὶ ὁ παράγων «Ἦθη» τοὺς ἀντιπροσώπους του,λίαν χαρακτηριστικούς. Ὑπεράνω ὅλων τῶν τελευταίων ἡμερῶν, στὴν πρωτεύουσα, ὁ πολὺς Κ.Σ. τῶν 33 ἐτῶν, μέγας «τρομοκράτης» καὶ ἐκβιαστὴς κοινῶν γυναικῶν καὶ κατ' ἐπανάληψιν καταδικασθεὶς διὰ κλοπάς, παρανόμους ὁπλοφορίας, ἀντίστασιν κατὰ τῆς ἀρχῆς, φθορᾶς ξένης ἰδιοκτησίας, ἀδίκους ἐπιθέσεις καὶ ὡς ἐκ τούτου σωματικὰς βλάβας καὶ ἐξυβρίσεις, κ.λ. Τελευταῖον θῦμα του ἡ Μ.Ζ. τῶν 25 ἐτῶν, τὴν ὁποίαν ὑπεχρέωνε νὰ ἐκδίδεται εἰς τοὺς πάντας ἔναντι σεβαστῶν καὶ μὴ χρηματικῶν ποσῶν καὶ ἡ ὁποία ἐζήτησε τὴν ἀστυνομικὴ προστασία. Ὅταν οἱ ἀστυνομικοὶ τῶν ἠθῶν τὸν ἐνετόπισαν σὲ ὑπόγειον μπὰρ τῆς ὁδοῦ Μάγερ καὶ προσεπάθησαν νὰ τὸν συλλάβουν, ὁ ἐγκληματίας αὐτὸς προέβαλεν ἀντίστασιν καὶ ἐκραύγασε: «Ὅποιος θέλει τὴν ζωήν του νὰ μὴ πλησιάση! 'Ο Σκ... δὲν πιάνεται ποτέ!». Φυσικὰ συνελήφθη ἀμέσως. Ὑπεράνω ὅλων πάλιν, ἀλλὰ στὸν Πειραιᾶ, οἱ Α.Κ. τῶν 30 καὶ Σ.Μ. τῶν 37 ἐτῶν. 'Ο πρῶτος παρέδωσε τὴν δεκαεπταετῆ ὕπανδρον ἀδελφήν του Κ.Β. εἰς τὸν δεύτερον πρὸς «ἐκμετάλλευσιν», καὶ ἐκεῖνος, μὲ τὴν σειράν του, τὴν ἐξέδιδε σὲ οἴκους ἀνοχῆς καὶ οἴκους παντὸς ἑτέρου ἐπιθυμοῦντος. Καὶ ὑπεράνω ὅλων, στὴν μικρὰν σχετικῶς κοινωνίαν τῶν Πατρῶν, ἕνας ἄλλου εἴδους «τρομοκράτης», γυναικῶν ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Τρομοκρατοῦσε τὰ νεαρὰ ζευγάρια, κατὰ προτίμησιν, καὶ τὰς κατὰ μόνας κοιμωμένας νεαρὰς γυναῖκας, παρατηρῶντας ἀπὸ τὰ ἀνοικτὰ παράθυρα τὰ ὅσα ἐλάμβανον χώραν περὶ τὸ μεσονύκτιον εἰς τὸ ἐσωτερικόν, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡδονιζόμενος. (Διὰ τὴν Κέρκυρα, δυστυχῶς, στεροῦμαι «νέων»).

***

Σημειώνω ἀπὸ τόσες ἄλλες «ἐκδηλώσεις» τῶν τελευταίων ἡμερῶν: 'Αρπαγὴν τσάντας εἰς τὸν Πειραιᾶ—ἀνδρικῆς αὐτὴν τὴν φορὰν καὶ ὡς ἐκ τούτου οὐχὶ τσάντας ἀλλὰ «χαρτοφύλακος»—μὲ τὸ σεβαστὸν περιεχόμενον τῶν 49.000 δραχμῶν εἰς μετρητὰ καὶ 31.000 δραχμῶν εἰς συναλλαγματικάς. 'Ο δράστης, φέρελπις νεανίας 19 ἐτῶν, ἐστάθη ἄτυχος διότι κατεδιώχθη ὑπὸ πολιτῶν καὶ ἀστυνομικῶν καὶ συνελήφθη. Κλοπὴν 8.000 δραχ. ἀπὸ τὰ θυλάκια ἐμπόρου, ἐντὸς λεωφορείου τῆς γραμμῆς 'Ιπποκράτους-Βοτανικοῦ καὶ διὰ χρησιμοποιήσεως ἐφημερίδος ὑπὸ τοῦ δράστου ὡς «μπουζουριέρας». 'Ομηρικὴν συμπλοκὴν εἰς τὴν λαχαναγορὰν 'Αθηνῶν, ὅπου μέλη τοῦ σωματείου φορτοεκφορτωτῶν καὶ ἐλεύθεροι ἐργάται ἀνεστάτωσαν τὰ πάντα τὴν 3ην πρωινὴν μὲ ἀφορμὴν τὴν ἐκφόρτωσιν φορτηγῶν αὐτοκινήτων. 'Εχρησιμοποιήθησαν ἑκατέρωθεν τραπέζια, καρέκλες, πάγκοι, κατσαβίδια, ξύλα, καφάσια, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν μεταφορὰν πέντε ἐξ αὐτῶν στὸν σταθμὸν πρώτων βοηθειῶν. Ἕνα «περίστροφον» ὁδηγοῦ φορτηγοῦ ποὺ ἔλαμψε φοβερὸ στὸ μισοσκόταδο, ἐκπυρσοκρότησε καὶ ἔκαμε πολλὰ «λεβεντόπαιδα» τῆς λαχαναγορᾶς νὰ κρυφθοῦν κάτω ἀπὸ τοὺς πάγκους, ἀπεδείχθη ὅτι προκάλεσε «πολὺ κακὸ γιὰ τὸ τίποτα» ἀφοῦ ἦταν ψεύτικο, δοσμένο στὸν ὁδηγὸ ἀπὸ δημοδιδάσκαλο τῆς Κορίνθου πρὸς ἐπισκευὴν καὶ χρησιμοποίησιν κατὰ τὴν ἐκκίνησιν τῶν ἐκεῖ σχολικῶν ἀγώνων. 'Οπωσδήποτε, ἡ 'Α-

στυνομία κατέβαλε μεγάλους κόπους νὰ διαχωρίσῃ τοὺς συμπλεκομένους καὶ νὰ προβῇ «εἰς τὰ περαιτέρω». Ψευδῆ δήλωσιν στοιχείων ὑπὸ συλληφθέντος ἀσχημονοῦντος νεαροῦ ἀνωμάλου, μὲ τὰ ὁποῖα ψευδῆ στοιχεῖα ἐσχηματίσθη ὁλόκληρος δικογραφία καὶ ὑπὸ αὐτὰ κατεδικάσθη ὁ «πλαστοπρόσωπος» ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου. 'Απεκαλύφθη ὅτι τὰ ψευδῆ στοιχεῖα ἀνεφέροντο εἰς νεαρὸν γείτονα τοῦ δράστου, νέον καθ' ὅλα ἐντιμότατον, ὁ ὁποῖος καὶ ὑπέβαλε μήνυσιν κατὰ τοῦ δυσφημιστοῦ του ἐν συνεχείᾳ τῆς κατὰ τούτου νέας μηνύσεως τῶν ἀστυνομικῶν. Σύλληψιν καὶ προσαγωγὴν εἰς τὸ αὐτόφωρον τριμελὲς διευθυντοῦ κεντρικοῦ κινηματογράφου, καθ' ὃ ἄσεμνοι αἱ σκηναὶ τοῦ «7ου ἐνόρκου». Αὐτοκτονίας ἐν ἐξάρσει, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἑνὸς συνταξιούχου ἀστυφύλακος. Κατάσχεσιν ὑπὸ τῆς 'Αγορανομίας Πατρῶν 500 κιλῶν βακαλάου ἀκαταλλήλου πρὸς βρῶσιν. Καὶ ἄλλα, καὶ ἄλλα πολλά, τὴν καταχώρησιν τῶν ὁποίων δὲν ἐπιτρέπουν αἱ λιγοσταὶ σελίδες τῶν «Εἰκοσιτετραώρων».

***

Ελάχιστα τώρα ἀπὸ τὴν πλουσιωτάτην ξένην ἀστυνομικὴν εἰδησεογραφίαν τῶν τελευταίων ἡμερῶν:

* 'Ο ὑπόκοσμος τῆς 'Αργεντινῆς ἀποδεκατίζεται. Πέντε χιλιάδες διακόσιοι ἀστυνομικοὶ (ἀριθμ. 5.200) βγῆκαν «παγάνα» μίαν αὐγὴν τῶν τελευταίων ἡμερῶν στὰς πόλεις Μπουένος Αὔρες καὶ Λὰ Πλάτα καὶ ἐπέστρεψαν μὲ πλουσιώτατον τὸ «θήραμα»: Συνέλαβον 43.707 ἄτομα (! !) ἐκ τῶν ὁποίων μερικὲς χιλιάδες ἐκρατήθησαν μὲ τὴν κατηγορίαν τῆς παρανόμου κατοχῆς ὅπλων, πορνείας, σωματεμπορίας, ἀλητείας, χαρτοπαιξίας, κλοπῆς καὶ τροχαίων παραβάσεων.

* Μεγάλας προκλήσεις ὑφίστανται οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Νέας Υόρκης ἀπὸ τοὺς γκάγκστερς. Μία ὁμὰς ἐξ αὐτῶν εἰσέβαλε σὲ ἑστιατόριον τῶν ἀστυνομικῶν καὶ ἀπεχώρησε συναποκομίζουσα ἄγνωστον ἀριθμὸν δολλαρίων. Ἄλλοι γκάγκστερς εἰσσέβαλαν σὲ πολυτελὲς κατάστημα, ἀπέναντι ἀκριβῶς ἀπὸ τὰ κεντρικὰ γραφεῖα τῆς 'Αστυνομίας τοῦ 'Ορέϊντζ, καὶ ἁφήρεσαν κατὰ τὴν ὥραν μεγάλης κινήσεως ὁλόκληρον τὸ χρηματοκιβώτιον, βάρους χιλίων λιμπρῶν καὶ μὲ τὸ περιεχόμενον 10.000 δολλαρίων. Τὸ χρηματοκιβώτιον τὸ κατέβασαν ἀπὸ τὸν τέταρτον ὄροφον, τὸ ἐφόρτωσαν σὲ ἕνα καρροτσάκι τοῦ καταστήματος καὶ τὸ μετέφεραν εἰς ἕνα φορτηγὸν αὐτοκίνητον ποὺ τοὺς ἀνέμενε κάπου πλησίον.

* Τέσσαρες ἔνοπλοι λῃσταί, στὴν ὁδὸ Σαὶντ 'Ονορὲ τοῦ κέντρου τῶν Παρισίων, ἐλήστευσαν ἀπόγευμα μεγάλο κοσμηματοπωλεῖον. 'Ανεχώρησαν μὲ κοσμήματα ἀξίας τριῶν ἑκατομμυρίων φράγκων περίπου.

* 'Οκτὼ γκαγκστερίνες, στὸ Μπέβερλυ Χίλλς τῆς Νέας Υόρκης, ἄφησαν τὰ περίστροφα στὰ σπίτια των καὶ εἰσῆλθον σὲ μεγάλο κατάστημα γυναικείων εἰδῶν. 'Απασχολώντας τοὺς ὑπαλλήλους οἱ πέντε, κατώρθωσαν οἱ ἄλλες νὰ ἁφαιρέσουν εἴδη πολὺ μεγάλης ἀξίας, νὰ τὰ φορτώσουν σὲ πολυτελῆ «Κάντιλακ», ποὺ περίμενε σὲ μία γωνία καὶ νὰ φύγουν ὅλες ἀνενόχλητες.

* 'Αστυνομικοὶ «μάμμοι». Στατιστικὴ τῆς Βιέννης ἀπέδειξε ὅτι εἰς 2.000 ἐπειγούσας περιπτώσεις τοκετῶν ἀπὸ μερικῶν ἐτῶν, οἱ μόνοι ποὺ κατώρθωσαν νὰ βοηθήσουν «ἀποτελεσματικῶς» γυναῖκας νὰ «ἐλευθερωθοῦν» ἦσαν ἀστυφύλακες! Δι' ὃ καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Βιέννης ἤρχισαν κατ' αὐτὰς νὰ λαμβάνουν μαθήματα μαιευτικῆς ἀπὸ ἐπιστήμονα καθηγητήν. Στὸ Παρίσι ἐξ ἄλλου, ὁ ἀρχιφύλαξ Ραϋμὸν Μπερτονὲ τῆς 'Αμέσου Δράσεως, κατώρθωσε νὰ φέρῃ στὸν κόσμο—σὰν ἀκούσιος μάμμος—τρία παιδιὰ σὲ διάστημα πέντε ἑβδομάδων. Μόνον τὸ πρῶτο ὅμως κατώρθωσε νὰ βαπτίσῃ.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ «Χ»

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ὁ Ὑπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Βασίλειος Μπαρδῆς, προήχθη, κατ' ἀρχαιότητα, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β' τάξεως.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ-ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ Ἀστυνόμος Β' τάξεως κ. Δημήτριος Μπελέκιος. Διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἐξέφρασεν αὐτῷ τὴν εὐαρέσκειάν του.

—Ὡσαύτως παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Μιχαὴλ Δασκαλάκης, Ἀθανάσιος Σινόπουλος καὶ Ἰωάννης Βουγιατζῆς.

—Ἀπελύθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Γεώργιος Ζαγοριανός, Ἀθανάσιος Ἀδρασκέλας, Σπυρίδων Παπακωστόπουλος, Ἀθανάσιος Ράλλης καὶ ὁ μαθητευόμενος Ἀστυφύλαξ κ. Χρῖστος Γιάνναρης, κριθεὶς ἀκατάλληλος πρὸς μονιμοποίησιν.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ ἐπηνέθησαν οἱ: 1) Ὑπαστυνόμοι Α' κ.κ. Ἄγγελος Ντόντος, Γεώργιος Ἀγγελόπουλος, Ἐμμανουὴλ Συφάκης καὶ Γεώργιος Γεωργίου, 2) Ἀστυφύλακες κ. κ. Σπήλιος Φράγκου, Ἰωάννης Καρατζαφέρης καὶ Μιχαὴλ Σφακιανάκης, διότι ἅπαντες εἰργάσθησαν διὰ τὴν ἀρτίαν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ περιπτέρου Ἀμέσου Δράσεως, εἰς τὴν ἔκθεσιν Ζαππείου «Παναθήναια 1963» ἀπὸ 8-26/3-63, εἰς ὃ προεβλήθη ἡ δραστηριότης τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐκφρασθῶσι λίαν κολακευτικὰ σχόλια διὰ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τούς: 1) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Περικλῆν Ρερρὲν καὶ 2) Ἀστυφύλακα κ. Δημήτριον Παπαζήσιμον, διότι τὴν 2-3-63 ὁ μὲν πρῶτος ἐπιληφθεὶς τῆς σχετικῆς προανακρίσεως καὶ ἐργασθεὶς μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἰδιαιτέρας προσοχῆς, μεθοδικότητος καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ καθῆκον ἐπέτυχε τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπὸ τοῦ δράστου Καρόρη Ἀλεξάνδρου διαπραχθεισῶν κλοπῶν, ὁ δὲ δεύτερος, ἐκμεταλλευθεὶς πληροφορίαν ἐμπίστου προσώπου του καὶ ἐργασθεὶς ὡσαύτως μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ καθῆκον, ἐπέτυχε τὴν σύλληψιν τοῦ ἐν λόγῳ κακοποιοῦ.

—Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἐπηνέθησαν οἱ: 1) Ὑπαστυνόμος Α' κ. Δημήτριος Γιαλαμᾶς καὶ 2) Ἀστυφύλακες κ.κ. Ἰωάννης Ἀναστασόπουλος καὶ Σωτήριος Γεωργαλᾶς διότι ἅπαντες, ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητός του ἕκαστος, ἐργασθέντες φιλοτίμως καὶ ὑσυνειδήτως, συνέβαλον εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ ὡς ἄνω κακοποιοῦ καὶ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

—Δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ, ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τούς: 1) Ἀστυνόμον Β' κ. Διονύσιον Μαρῖνον, 2) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Χρῆστον Κολώνιαν καὶ 3) Ὑπαστυνόμους Β' κ.κ. Ἀνδρέαν Ματσάγκαν καὶ Δημήτριον Λουκᾶν, διότι ἅπαντες ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὸ καθῆκον καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν ἐργαστηρίου ἐκδόσεως πλαστῶν ἐνσήμων τοῦ Δημοσίου καὶ τὴν 27-2-63 τὴν σύλληψιν ἁπάντων τῶν μελῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν σπεῖραν.

—Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τούς: 1) Ἀρχιφύλακα κ. Νικόλαον Κοντοπύργιαν καὶ 2) Ἀστυφύλακας κ.κ. Χαράλαμπον Δαμῖγον καὶ Σταῦρον Ἀνδρεόπουλον, διότι ἅπαντες καὶ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητός του ἕκαστος, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ καθῆκον, συνέβαλον τὰ μέγιστα εἰς τὴν σύλληψιν τῆς ἀνωτέρω σπείρας.

—Ὁμοίως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἐπηνέθησαν οἱ: 1) Ὑπαρχιφύλακες κ.κ. Χρῆστος Σαγώνας καὶ Γεράσιμος Μαρκέτος καὶ 2) Ἀστυφύλακες κ.κ. Παναγιώτης Ντανάκας, Ἀλέξανδρος Ποταμιᾶς, Κωνσταντῖνος Μητρονάτσιος, Παναγιώτης Οἰκονομάκος, Κυριάκος Κυριακάκης, Νικόλαος Πέππας, Ἀχιλλεὺς Βέργης καὶ Δημήτριος Ἀθανασίου, διότι ἅπαντες ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῶν προϊσταμένων των, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, συνέβαλον ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν περαίωσιν τῶν ὡς ἄνω ὑποθέσεων.

—Διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως ἐπηνέθησαν οἱ: 1) Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. Ἰωάννης Καραχάλιος, Διοικητὴς τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν καὶ 2) Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. Κωνσταντῖνος Τασιγεώργος, Ὑποδιοικητὴς τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, διότι ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ μεθοδικὴν καθοδήγησιν τούτων ἐπετεύχθη ἡ ἐξιχνίασις τοῦ ἀνωτέρω σοβαρωτάτου ἀδικήματος.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τούς: 1) Ἀστυνόμον Α΄ κ. Ἐλευθέριον Γιαννακόπουλον, 2) Ὑπαστυνόμον Α΄ κ. Νικόλαον Πιπερόπουλον, 3) Ὑπαστυνόμον Β΄ κ. Γεώργιον Δημητρακόπουλον 4) Ἀρχιφύλακα κ. Ἠλίαν Ἀργυρακόπουλον καὶ 5) Ἀστυφύλακας κ.κ. Παναγιώτην Παντηλιέρην καὶ Βασίλ. Στοῦρον, διότι ἅπαντες ἐργασθέντες ἀόκνως καὶ μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ δράστου τῆς διαπραχθείσης τὴν νύκτα τῆς 30-31/12/62 σοβαρωτάτης κλοπῆς διὰ ρήξεως τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασ. Κωνσταντίνου 43 κοσμηματοπωλείου Νικολάου Σημαντήρα, Γεωργίου Βαβούρη καὶ τῶν συνεργησάντων μετ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ κατάσχεσιν ἁπάντων τῶν κλοπιμαίων.

— Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἐπηνέθησαν οἱ: 1) Ἀστυνόμος Β΄ κ. Θεόδωρος Ποθάκος, 2) Ἀρχιφύλακες κ.κ. Ἀνδρέας Νιαράκης καὶ Γεώργιος Σιδέρης καὶ 3) Ἀστυφύλακες κ.κ. Νικόλαος Τζανετάκης, Ἐμμανουὴλ Τσαγκαράκης, Χαράλαμπος Καρμίρης, Δημήτριος Μπαλάρης, Ἐμμανουὴλ Πιτικάκης, Γεώργιος Ἀγγελόπουλος, Θωμᾶς Σαμαράκος, Θεόδωρος Κουρκούτας, Παρασκευᾶς Ἀλεξέας, Βασίλειος Σταθόπουλος, Πραξιτέλης Ρούκης, Κωνσταντῖνος Καλκανδῆς, Χρῆστος Λεκάκης, Σοφοκλῆς Γυφτόπουλος, Νικόλαος Θωμᾶς, Γεώργιος Ἀναγνωστόπουλος, Ἀναστάσιος Γραμματικός, Βασίλειος Γκότσης, Γεώργιος Κάρμης, καὶ ἡ Ἀστυφύλαξ Σεβαστοῦ, διότι ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω ἀπὸ τῆς διαπράξεως τῆς προμνησθείσης κλοπῆς καὶ μέχρι τῆς πλήρους διαλευκάνσεως τῆς ὑποθέσεως, εἰργάσθησαν φιλοτίμως καὶ ἀόκνως πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, ἐκτελέσαντες προθύμως ἁπάσας τὰς ἀνατεθείσας αὐτοῖς ἀποστολὰς καὶ ἐνεργείας, αἵτινες συνέβαλον εἰς τὴν σύλληψιν τῶν συνεργῶν, τὴν ἀνεύρεσιν τῶν κλοπιμαίων καὶ γενικῶς εἰς τὴν ὁλοκληρωτικὴν διαλεύκανσιν τῆς σοβαρωτάτης ταύτης ὑποθέσεως, ἥτις ἔσχεν εὐμενεστάτην διὰ τὴν Ἀστυνομίαν ἀπήχησιν παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ, ἐκδηλωθεῖσαν διὰ τοῦ τύπου καὶ συγχαρητηρίων τηλεγραφημάτων.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Νικόλαον Μιχαλόπουλον, διότι τὴν 23-2-63 ἐπέτυχε τὴν σύλληψιν τοῦ ἀρχηγοῦ σπείρας κλοπῶν Χαριλάου Σίκλη, ἐργασθεὶς μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐκμεταλλευθεὶς καταλλήλως πληροφορίαν ἐμπίστου του προσώπου.

—Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τούς: 1) Ἀστυνόμον Α΄ κ. Παναγιώτην Θᾶνον καὶ 2) Ὑπαστυνόμον Α΄ κ. Λέανδρον Καρυώτην, διότι τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω ἡμερομηνίαν ἀμφότεροι ὁ μὲν πρῶτος ὡς προϊστάμενος τοῦ Τμήματος Διώξεως Διαρρηκτῶν, ὁ δὲ δεύτερος ἐνεργήσας τὴν σχετικὴν προανάκρισιν, ἐπιδείξαντες ἔκτακτον δραστηριότητα, ἐξαιρετικὸν ζῆλον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον ἐπέτυχον ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν σύλληψιν ὁλοκλήρου τῆς σπείρας τῶν ἐν λόγῳ

κακοποιῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐξιχνίασιν σωρείας κλοπῶν διὰ ρήξεως διαφόρων καταστημάτων, διαπραχθεισῶν ὑπ' αὐτῶν.

—Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως ἐπηνέθησαν οἱ: 1) Ὑπαστυνόμος Β' κ. Κωνσταντῖνος Λιολίτσας, 2) Ἀνθυπαστυνόμοι κ.κ. Κωνσταντῖνος Μαυρουδέας καὶ Νικόλαος Παπακωνσταντίνου, 3) Ὑπαρχιφύλαξ κ. Εὐάγγελος Βουτσινᾶς καὶ 4) Ἀστυφύλακες κ.κ. Ἀναστάσιος Ζαλαχώρης, Σπυρίδων Λουκόπουλος, Ἰωάννης Κολλιόπουλος καὶ Βασίλειος Γκότσης, διότι ἅπαντες ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητός του ἕκαστος, συνέβαλον τὰ μέγιστα εἰς τὴν σύλληψιν ἁπάντων τῶν μελῶν τῆς ἀνωτέρω σπείρας κακοποιῶν καὶ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτῶν διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

—Δι' ἀποφάσεώς του, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του εἰς τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α' κ. Παναγ. Καραμπούλην, διευθυντὴν Ἀστυνομίας Πατρῶν, διότι τὴν 2-5-1963 εἰς τὴν ἐν Πάτραις αἴθουσαν τῆς Διακιδείου Σχολῆς λαοῦ ἐδόθη ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτυχὴς διάλεξις ἐνώπιον πυκνοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου μὲ θέμα «Ἀστυνομία καὶ πολιτισμός», προκαλέσας λίαν εὐμενῆ σχόλια τοῦ Πατραϊκοῦ τύπου καὶ τοῦ κοινοῦ καὶ συντέλεσας οὕτω εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ γοήτρου τοῦ ἀστυνομικοῦ Σώματος.

***

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Τὸ Κινηματογραφικὸν Συνεργεῖον τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, θὰ ἐπισκεφθῇ τὰς ἀκολούθους συνοικίας, πρὸς προβολήν, δωρεὰν διὰ τὸ κοινόν, μορφωτικῶν, ψυχαγωγικῶν καὶ μουσικῶν ταινιῶν, τριῴρου διαρκείας, ἀπὸ 8 ἕως 11ης νυκτερινῆς:

Τὴν Δευτέραν, 1ην Ἰουλίου, τὴν Νέαν Σμύρνην. (Ἁγίας Σοφίας καὶ Σταδίου).

Τὴν Τρίτην, 2 Ἰουλίου, τὴν Καλλίπολιν Πειραιῶς. (Καλλιπόλεως καὶ Καρπάθου).

Τὴν Τετάρτην, 3 Ἰουλίου, τὸ Περιστέριον. (Χρυσ. Σμύρνης καὶ Δημ. Γούναρη).

Τὴν Πέμπτην, 4 Ἰουλίου, τὸ Περιστέριον. (Πλατ. Μπουρναζίου).

Τὴν Παρασκευήν, 5 Ἰουλίου, τὰ Καμίνια Πειραιῶς. (Πλατ. Ἁγίου Ἐλευθερίου).

Τὸ Σάββατον, 6 Ἰουλίου, τοὺς Ἀμπελοκήπους. (Πλατ. Ἁγίου Δημητρίου).

Τὴν Κυριακήν, 7 Ἰουλίου, τὴν Πλατεῖαν Ἁγίου Γεωργίου (Κυνοσάργους).

Τὴν Δευτέραν, 8 Ἰουλίου, τὸν Ὑμηττόν. (Πλατεῖαν Ἁγίας Φωτεινῆς).

Τὴν Τρίτην, 9 Ἰουλίου, τὰ Σφαγεῖα. (Πλατεῖαν Κοιμήσεως Θεοτόκου).

Τὴν Τετάρτην, 10 Ἰουλίου, τὴν Καισαριανήν. (Πλατεῖαν Ἀναγεννήσεως).

Τὴν Πέμπτην, 11 Ἰουλίου, τὴν Δραπετσώναν Πειραιῶς. (Ταπητουργίας καὶ Δογάνη).

Τὴν Παρασκευήν, 12 Ἰουλίου, τὴν Ἄνω Δάφνην. (Πλατεῖαν Τσαλαγανίδη).

Τὸ Σάββατον, 13 Ἰουλίου, τὸ Κερατσίνιον Πειραιῶς. (Πλατεῖαν Εὐγενίας).

Τὴν Κυριακήν, 14 Ἰουλίου, τὸ Περιστέριον. (Πλατεῖαν Χρυσοστόμου Σμύρνης καὶ Δημ. Γούναρη).

Τὴν Δευτέραν, 15 Ἰουλίου, τὸ νέον τέρμα Γαλατσίου.

Τὴν Τρίτην, 16 Ἰουλίου, τὰ Τουρκοβούνια. (Πλατεῖαν Ἐλευθερίου Βενιζέλου).

Τὴν Τετάρτην, 17 Ἰουλίου, τὸν Βύρωνα. (Πλατεῖαν Ζωοδόχου Πηγῆς).

Τὴν Πέμπτην, 18 Ἰουλίου, Τὶς Τζιτζιφιές. (Ξενοφῶντος καὶ Ἀγησιλάου).

Τὴν Παρασκευήν, 19 Ἰουλίου, τὴν Καλλιθέα. (Στάσιν Καραγιάννη Παλαιῶν Σφαγείων).

Τὸ Σάββατον, 20 Ἰουλίου, τὸν Κορυδαλλόν. (Πολυκατοικίαι Ὁδοῦ Ράλλη).

Τὴν Κυριακήν, 21 Ἰουλίου, τὸ Περιστέριον. (Πλατεῖαν Ἱεροῦ Ναοῦ Ταξιαρχῶν).

Τὴν Δευτέραν, 22 Ἰουλίου, τὸ Γηροκομεῖον Ἀθηνῶν.

Τὴν Τρίτην, 23 Ἰουλίου, τὴν Νέαν Κοκκινιὰν Πειραιῶς. (Πλατεῖαν Ὁμονοίας).

Τὴν Τετάρτην, 24 Ἰουλίου, τὰ Ἄνω Πετράλωνα. (Αἰολέων καὶ Καλλισθένους).

Τὴν Πέμπτην, 25 Ἰουλίου, τὸ Ἅγιον Ἰωάννην Ρέντη. (Πολυκατοικίαι, ὁδοῦ Θηβῶν).

Τὴν Παρασκευήν, 26 Ἰουλίου, τὴν Παλαιὰν Κοκκινιάν. (Πλατεῖαν Ἁγίου Νικολάου).

Τὸ Σάββατον, 27 Ἰουλίου, τὴν Καισαριανήν. (Πλατεῖαν Ἀναγεννήσεως).

Τὴν Κυριακήν, 28 Ἰουλίου, τὸν Λόφον Ἀξιωματικῶν Περιστερίου. (Πλατεῖαν Ἁγ. Τριάδος).

Τὴν Δευτέραν, 29 Ἰουλίου, τὸ Γκαζωχώριον. (Πλατ. Ἁγίου Πολυκάρπου καὶ Στρυμόνος).

Τὴν Τρίτην, 30 Ἰουλίου, τὰ Κάτω Πετράλωνα. (Πλατεῖαν Λαγώνικα).

Τὴν Τετάρτην, 31 Ἰουλίου, τὸν Βύρωνα. (Πλατεῖαν Τζιρακοπούλου).

ΠΕΝΘΗ

Τὸ ἑσπέρας τῆς 15(6(63, ἀπεβίωσεν ἐν τῷ νοσοκομείῳ «Εὐαγγελισμός», συνεπείᾳ καρδιακῆς ἀνεπαρκείας, ὁ ὑγειονομικὸς Ἀξιωματικός, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β′ τάξεως, Γεώργιος Γριτσόπουλος. Τὴν κηδείαν του, ἥτις ἐγένετο τὴν ἑπομένην εἰς τὸ Α′ νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν, παρηκολούθησαν πολλοὶ ἀστυνομικοί, ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συντάξει, συνάδελφοι ἰατροὶ τοῦ ἀποβιώσαντος καὶ ἀρκετὰ μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Ὁ Γεώργιος Γριτσόπουλος ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τὸ 1907. Εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων κατετάγη τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1943, μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β′ τάξεως, πτυχιοῦχος ὢν τῆς Ἰατρικῆς. Τὸ 1951 προήχθη εἰς Ἀστυνόμον Α′ τάξεως καὶ τὸ 1959 εἰς Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β′ τάξεως. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι ὑπηρεσίας του, διεκρίνετο διὰ τὴν ἀρτίαν ἐπαγγελματικήν του κατάρτισιν, τὸ ἐξαίρετον ἦθος καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ κατανοήσεως πρὸς πάντας.

Ἐπεδείκνυε ζῆλον πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐνδιεφέρετο στοργικῶς διὰ τοὺς ἀσθενεῖς ἀστυνομικούς, τοὺς ὁποίους συχνάκις ἐπεσκέπτετο. Ἀξιοπρεπής, πρᾶος, φιλότιμος, πάντοτε πρόθυμος καὶ προσηνής, ἐξετιμᾶτο ἰδιαιτέρως, τόσον ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ κόσμου, ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ ἰατρικοῦ τοιούτου.

Συλλυπούμεθα βαθύτατα τοὺς οἰκείους τοῦ ἀποθανόντος σεβαστοῦ ἰατροῦ-Διευθυντοῦ καὶ εὐχόμεθα ὅπως ὁ Θεὸς χαρίσῃ εἰς αὐτοὺς μὲν τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν, τὴν δὲ ψυχὴν τοῦ μεταστάντος κατατάξῃ ἐν σκηναῖς δικαίων.

Αἰωνία ἡ μνήμη σου ἀείμνηστε γιατρέ μας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Οἱ ἐκ τοῦ κινηματογράφου κίνδυνοι διὰ τὴν νεότητα, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου 577

Ἡ διαφθορὰ καὶ τὰ πορνεῖα ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα μέχρι τῆς ἐποχῆς μας, ὑπὸ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου (συνέχεια καὶ τέλος) 582

ΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Τινὰ περὶ τῆς σχέσεως τοῦ ποινικοῦ κώδικος πρὸς εἰδικοὺς ποινικοὺς νόμους καὶ ἐπεξήγησις ὅρων τινῶν αὐτοῦ. (Ἄρθρα 12 καὶ 13 Π. Κ.), ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δημ Ντζιώρα (συνέχεια καὶ τέλος) 585

ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗΝ ΠΟΡΕΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων εἰς τὸν Πειραιᾶ—Μὲ τὴν ἐπέτειον τῆς τεσσαρακονταετίας 27ης Μαΐου 1923—27ης Μαΐου 1963, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια) 589

ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἡ ἀποκάλυψις καὶ σύλληψις τοῦ δημίου Φρὶτς Σοῦμπερτ, ὑπὸ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γεωργίου Δουκάκη (συνέχεια καὶ τέλος) 594

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I., ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ, κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστ. Βογιατζῆ (συνέχεια) 597

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὁ νέος κῶδιξ ὁδικῆς κυκλοφορίας, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 602

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ἀθήνα—Λὸς Ἄντζελες, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 607

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Αὐτὸς εἶναι ὁ Ράσσελ—Ὁμιλοῦν τὰ κείμενά του, ἀναδημοσίευσις ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Βραδυνὴ» τῆς 4-6-63 609

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Κωστῆς Παλαμᾶς—Μὲ τὴν ἐπέτειο τῶν ἐθνικῶν ἐξορμήσεων καὶ εἴκοσι χρόνων ἀπὸ τὸ θάνατό του, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια) 611

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 613

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ εἰκοσιτετράωρα, ὑπὸ Συνεργάτου «Χ» 616

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 621

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522.512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.